

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

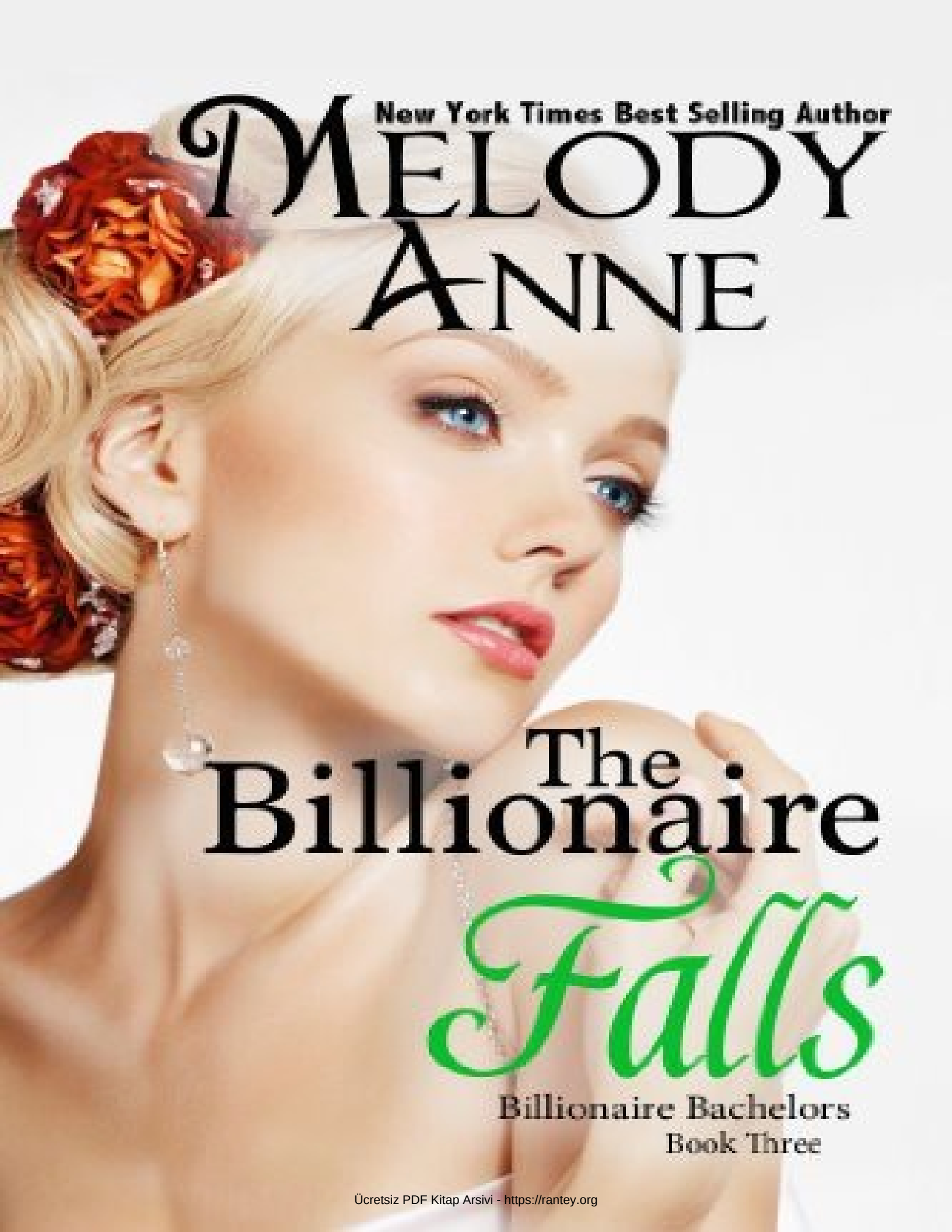
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Best Selling Author

MELODY
ANNE

The
Billionaire

Falls

Billionaire Bachelors
Book Three

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Top doğrudan Emily'ye doğru geliyordu.

ve suya düşmeden önce onu kurtarmak için bir dalış yaptı. Nereye gittiğine bakmıyordu ve aniden Mark'ın kaya gibi sert göğsüne çarptı. Kolları düşmesini engellemek için otomatik olarak onu sardı. Ona teşekkür etmek için başını kaldırdı ve gözleri birbirine kilitlendi.

Beyni ona ne kadar gülmesini, teşekkür etmesini ve sonra bırakmasını söylese de ondan uzaklaşamıyordu. Çok büyüleyici bir görüntüsü vardı. mavi gözlerini gördü. Yakınında başka birinin olduğunu unutarak otomatik olarak ona doğru sallanmaya başladı.

Başını eğdi ve açlıkla onun dudaklarına yapıştı. Ağzını yalayıp yutarken aynı zamanda onu sıkıca kendine doğru çekti. Kollarını çıplak beline doladı ve onu artık kabarmış olan ereksiyonuna doğru itti. Daha önce hiçbir kadını onu istediği kadar çok istememişti.

Birdenbire ikisinin de başının üstünden bir sıçrama oldu ve Emily biraz boğuldu. Mark birini öldürmek üzereyken geri çekildi ve havuzun içindeki ve etrafındaki tüm gözlerin Emily ve onun üzerinde olduğunu fark etti. Tekrar Emily'nin yüzüne baktı ve gözlerindeki dehşeti gördü.

MİLYARDER DÜŞÜYOR

Telif Hakkı © 2011 Melody Anne tarafından

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir incelemede kullanılmak dışında, bu çalışmanın yazarın yazılı izni olmaksızın kserografi, fotokopi ve kayıt dahil olmak üzere, şu anda bilinen veya daha sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla veya herhangi bir bilgi depolama veya erişim sisteminde tamamen veya kısmen herhangi bir biçimde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve herhangi bir

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle benzerlik tamamen tesadüfidir.

Melody Anne tarafından yazılan kitaplar

*Milyarder Oyunu Kazanır

*Milyarderin Dansı

*Milyarder Düşüyor

*Milyarderin Evlilik Teklifi

+Tycoon'un İntikamı

+Tycoon'un Tatili

+Kralın Teklifi

Melody'yi Facebook'ta [facebook.com/authormelodyanne](https://www.facebook.com/authormelodyanne) adresinde
görebilirsiniz Melody'nin web sitesi www.melodyanne.com

Önsöz

Joseph Anderson rahat koltuğunda arkasına yaslanmış, yüz yıllık viskisinin ve hafifçe çıtırdayan ateşin sıcaklığının tadını çıkarıyordu. Harika yemeklerle doluydu ve ailesiyle birlikte geçirdiği harika Şükran Günü'nü düşünüyordu.

Hepsinin bir araya gelmesini çok severdi. Evin etrafında koşuşturan bu kadar çok yeni torunu olduğu için mutluydu. En küçük torunu Emily bir hafta önce bir yaşına basmıştı. Kutlanacak çok şey vardı.

Sadece en küçük oğlu Mark'ın doğru kadını bulmasını diliyordu. Joseph'in nefesi hayal kırıklığı içinde kesildi. Oğlu için birkaç uygun eş bulmuştu ama Mark sinsi biriydi ve her ikisinden de kaçınmıştı.

Joseph, Mark'ın onu çözdüğünü tahmin ediyordu. Övünecek biri değildi ama hem Lucas hem de Alex için aşk eşleri bulma konusunda başarılı olmuştu. Onların

Eşleri harika kadınlardı ve daha da iyisi, ona uzun zamandır çok çorak görünen evinin eski, boş koridorlarını dolduracak torunlar getirmişlerdi.

Mark onu hafife almıştı çünkü oğluna kement atabilecek bir gelin bulacağı kesindi. Oğlunun inatçı olduğunu biliyordu ama Yusuf'un kendisi

daha da inatçıydı. Mark mutlu bir şekilde yerleşene kadar rahat edemezdi.

Yusuf birden koridordan gelen bir izdiham sesi duydu. O ayakkabıların sesini bildiği için gülümsedi.

"Büyükbaba acele et, büyükannem tatlı zamanının geldiğini söylüyor," dedi en büyük torunu Yasemin, biraz soluk soluğa. Bütün yol boyunca koşmuş olmalıydı. Bir çocuğu motive etmek için tatlı gibisi yoktu.

Yusuf içkisini bıraktı ve güzel torununun içine atlaması için kollarını uzattı. Onu odadan çıkarırken, "Pasta yemek için seni bekletmek istemezdim," dedi.

"*Biliyorum*," dedi Jasmine, sanki bu konu çok önemliymiş gibi.

"Hadi gidip herkesi bulalım ve biraz balkabağı turtası yiyelim," dedi Jasmine'e karnını gıdıklamadan önce.

Jasmine fısıltıyla, "Mark Amca senin muhtemelen iyi bir şey yapmadığını söyledi," dedi, sanki büyük bir sırrı ifşa ediyormuş gibi davranarak.

"Mark Amcan haklıydı. Sana biraz daha kuzen vermeyi planlıyorum ama bu aramızda kalsın."

"Söz veriyorum," dedi Jasmine. Ardından elini kaldırarak bu konuda yemin etti.

Yusuf ailesinin geri kalanına doğru yola çıkmadan önce ona sıkıca sarıldı.
O gerçekten kutsanmış bir adamdı.

Birinci Bölüm

Emily küçük lokantada gergin bir şekilde oturuyordu. Hiçbir şeyle oynamamak için gerçekten çok uğraşıyordu ama sinirleri kırılma noktasının ötesinde gerilmişti. Joseph Anderson'ın kendisiyle görüşmek için gelmesini bekliyordu.

Bir hafta önce gazetede Yardım Aranıyor ilanını görmüş ve hemen aramıştı. Çok fazla başvuru olmuş olmalıydı çünkü onu araması için dua ederek telefona sarıldı ve sonunda aradığında çoktan vazgeçmişti.

Seattle'dan çok da uzak olmayan küçük bir kasabadaki küçük kafede onunla buluşmasını istedi. Taşra hayatını, içinde kaybolabileceğiniz büyük bir şehirden çok daha fazla tercih ediyordu. Son birkaç doları kalmıştı ve iki gün içinde kaldığı motelden çıkması gerekiyordu. İş görüşmesini berbat edemezdi.

Evde yaşayan bir hizmetçi ve aşçı içindi. Oda ve yemek dahildi. İşi alırsa, belki sonunda oğluna biraz istikrar sağlayabilirdi. Geçen yılı ve oğlunun yaşadıklarını düşündükçe içi burkuldu.

Kocasını korkunç bir otomobil kazasında ölmüştü. Kocasını ona sadık kalamadığı için onu terk etmeyi zaten planlıyordu ama

Kaza onu gerçekten sarsmıştı. Ailesinin çok fazla parası vardı ve oğlunu yetiştirmek için kendisinden daha uygun olduklarına karar vermişlerdi.

Tek oğullarını kaybetmenin yasını tuttuklarını ve velayet belgeleri kendisine tebliğ edilene kadar geri çekileceklerini dūřünmüřtü. Evraklarda yargıcın adını okuduğunda, uzun bir tatile çıkma zamanının geldiğine karar vermişti.

Eski kayınpederi yargıla golf arkadaşıydı ve eğer Mahkeme salonuna girdiğinde oğlu olmadan çıkacaktı. Tüm birikimlerini almış ve o zamandan beri kaçıyordu. Oğlunun büyükanne ve bykbabasıyla savaşacak kadar parası yoktu.

Ölen kocası ona hiçbir şey bırakmamıştı ve ondan hiçbir şey istemediği için bunu sorun etmiyordu. Ailesine sarılmıştı.

parmakları ve öldüğünde ondan her şeyi aldılar, arabasını bile. Bir st model araba almak zorunda kalmıştı ve son demlerini yaşıyordu.

Oğlunun ona verebileceği her şeyden çok daha fazlasını alacağını biliyordu ama eğer ona sevgi verilmezse bunun hiçbir anlamı yoktu. Arabası daha fazla gitmeyi reddettiğinde Washington'daki küçük Fall City kasabasına varmıştı ve o zamandan beri kasabadaki küçük motelde kalıyordu.

Gazetede aşçı ve temizlikçi ilanını gördüğünde umutsuzca bir iş bulmaya çalışıyordu. Mükemmel bir işti. Tam zamanlı çalışabilir ve hâlâ oğluyla birlikte olabilirdi. Potansiyel patronuna bir oğlu olduğunu tam olarak söylememişti ama onu işe alırsa kesinlikle oğlu yüzünden kovamazdı. Bu ayrımcılık olurdu.

Emily endişeyle oğlunun oturduğu karşıdaki kabine baktı. Ona kocaman bir dondurma rüşveti vermiş ve eğer kendisi görüşmeyi yaparken sessizce oturursa daha sonra arabalı sinemada film izleme sözü vermişti.

Neyse ki garson kız ona bir boyama kitabı ve boya kalemleri vermişti, böylece Emily onun saatlerce meşgul olacağına güvenebilirdi. Oğlunun bu kadar sanatsal olmasına bayılıyordu. Çizim konusunda gerçek bir yeteneği vardı ve onu sık sık şaşırtıyordu.

Kapının açılma sesi dikkatini oğlundan uzaklaştırdı. Girişte çok uzun boylu, yaşlı bir adam yürüyordu, gözleri parlıyordu.

Mavi gözleri ve yüzünde sürekli bir gülümseme vardı. "İyi günler Joseph," dedi garson kız beyefendiye.

Emily'nin midesi gerginlikle gerildi. Bu o adamdı.

buluşması gerekiyordu. Oğluna bakıp meşgul olduğundan emin olduktan sonra ayağa kalktı ve Yusuf'a doğru yürüdü.

Onu gördü ve gülümsedi. "Sen Emily olmalısın," dedi şimdiye kadar duyduğu en gür sesiyle. Emily ona başıyla selam verdi ve uzattığı eli tuttu.

"Yiyecek bir şeyler sipariş ettin mi?" diye sordu.

"Hayır."

"Hadi kahvaltı sipariş edelim. Kahvaltımızı beklerken sohbet edebiliriz.

Yemek. Molly tüm eyaletteki en iyi omletleri yapar," dedi garson yaklaşırken.

"Biraz yumurta alabilir miyim anne?"

Emily bir an için felç oldu. İşe girene kadar müstakbel işvereninin oğlundan haberdar olmasını istememişti ama bunun kaçınılmaz olduğunu düşündü.

"Bir oğlun olduğunu bilmiyordum," dedi Yusuf gözlerindeki aynı pırıltıyla.

"Sana bugün söyleyecektim," dedi suçlulukla.

"Tabii ki biraz yumurta alabilirsin. Boyama malzemelerini orada görüyorum. Neden eşyalarını alıp gelip bizimle burada oturmuyorsun?" dedi Yusuf.

Emily onun kontrolü elinde tutmaya alışkın bir adam olduğunu söyleyebilirdi. İcini çekti ve akışına bıraktı.

Joseph sonunda hepsi için sipariş verdi. Emily kafasında hesabı hesaplamaya başladı, umarım iş gelirdi çünkü kahvaltı parasının çoğunu yiyecekti.

"Senin adın ne oğlum?" Yusuf nazıkçe sordu.

"Benim adım Trevor. Beş yaşındayım," dedi gururla.

"Beş yaş harika bir yaş," dedi Joseph. Trevor ona gülümsedi ve Emily biraz kahramana tapınma hissinin oluştuğunu görebiliyordu.

Joseph dikkatini tekrar Emily'ye çevirdi. "Telefonda çok kısa konuştuk, o yüzden size biraz pozisyonundan bahsedeyim."

"Bu harika olur," dedi Emily. Pozisyonun ne gerektirdiği gerçekten umurunda değildi. Oğluna bir şey kazandıracaksa tuvaletleri ovar ya da ahırları temizlerdi.

biraz istikrar.

"Pozisyon bir temizlikçi ve aşçı için, ama daha çok aşçı için. Düzenli olarak gelen bir temizlik hizmeti var. Ev oldukça büyük ve açıkçası tek bir kişinin altından kalkamayacağı kadar büyük. İyi yemek yapabilir misiniz?" Diye sordu.

"Evet, Bay Anderson. Övünmeyi sevmem ama yemek pişirmeye karşı bir tutkum var ve yeni tarifler denemeyi seviyorum. Hemen hemen her şeyi yapabilirim ve ister bir kişilik, ister yüz kişilik yemeği kolayca pişirebilirim," dedi coşkuyla. Karmaşık bir yemek pişirme sanatını gerçekten seviyordu. Güzel bir mutfakta yemek pişirmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Kaçak olmak ne Trevor ne de kendisi için hoş bir şeydi.

"Bu pozisyon oda ve yemek imkanının yanı sıra haftalık maaş da sağlıyor. Taşınmaya istekli misiniz?" diye sordu ve sonra oğluna baktı.

"Bu bölgeyi çok seviyoruz ve burada kalabilmek için bir iş bulmayı umuyoruz. Trevor gerçekten harika bir çocuk. Etrafta," diye ona söz verdi.

Yusuf yüksek sesle güldü. "Benim de üç oğlum var ve bir çiftlik bir çocuk için harika bir yer olurdu. Etrafta olduğunu kimse bilmiyorsa, o zaman neyin peşinde olduğu konusunda endişelenmenin tam zamanıdır" dedi.

Emily onun sözlerine nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Adamın oğlunun hoş karşılanacağını mı yoksa hoş karşılanmayacağını mı söylediğinden emin değildi. Sessiz kaldı ve adamın çocukları sevdiğini umdu.

"Trevor, hayvanları sever misin?" Joseph sordu.

Trevor bir şey hakkında derin düşüncelere daldığında yaptığı gibi başını öne eğdi. "Gerçekten bir köpek yavrusu istiyorum," dedi sonunda.

"Tabii ki var, bütün erkeklerin bir sürü yavrusu olmalı," dedi Yusuf. Sanki bu bir ölüm kalım meselesiymiş gibi konuşuyordu.

Emily çiftlikte köpeklerin dolaşacağından emindi. Oğlu cennette olacaktı. Kahvaltıyı yerken sohbet etmeye devam ettiler. Emily yemeklerin bu kadar güzel olmasına şaşırmıştı. Biraz yemek eleştirmeniydi ve omlet hafif ve kabarıktı ve sebzeler mükemmel pişmişti. Ayrılmadan önce aşçıya teşekkür etmesi gerekecekti.

Kahvaltı yaklaşık bir saat sürdü. Emily biraz endişelenmeye başlamıştı. Bu daha önce girdiği hiçbir iş görüşmesine benzemiyordu. Ona işveren adaylarının sorduğu olağan sorulardan hiçbirini sormuyordu. Daha çok özel hayatıyla ilgileniyordu.

Kendini Yusuf'a rahmetli kocasından ve otomobil kazasından bahsederken bulduğunda şaşırdı. Velayet konusunu açmadan önce kendini durdurmak zorunda kaldı. Adam, hayat hikâyesini anlatması için insana ilham veriyor gibiydi.

"Emily, bence sen bu pozisyon için biçilmiş kaftansın. İşe ne zaman başlayabilirsin?" Joseph ona sordu.

"Hemen başlayabilirim," diye yanıtladı gerçek bir sevinçle.

"Şey, şimdiki zaman gibisi yok. Ben şu faturayı halledeyim, sen de beni çiftliğe kadar takip et," dedi ayağa kalkarken.

"Ben kendiminkini ödeyebilirim," dedi. Hiçbir şeyi yokken bile sadaka almaya alışık değildi.

"Saçmalama canım, bu benim görüşmemdi. Neden oğlunu toplayıp benimle ön tarafta buluşmuyorsun?" dedi. Tartışmanın olmayacağını biliyordu, bu yüzden istediği gibi yaptı.

Ön tarafa çıktığında ona "Nereye park ettin?" diye sordu.

"Caddenin aşağısındaki motelde kalıyorum ama arabam çalışmıyor. Şimdi. Onu dükkâna götürmem gerekiyor." Bariz olanı itiraf etmekten gerçekten utanıyordu.

"Peki o zaman, arabama atlayın ve motelinize uğrayalım, böylece eşyalarınızı toplayabilir ve kontrolden geçebilirsiniz. Seni çiftliğe bırakmaktan mutluluk duyarım. Arabanız kasabadaki dükkanda mı?"

"Henüz değil. Hâlâ otelde," diye sessizce cevap verdi.

"Sorun değil. Arabayı oraya çektiririz. Kasabadaki adamlar mükemmel iş çıkarıyor ve her şey bittiğinde teslim edebilirler."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi. İlanı gazetede bulduğu için minnettardı. İşin ne gerektirdiği gerçekten umurunda değildi. Kalacak bir yeri olduğu için heyecanlıydı ve ilk birkaç maaş çeki arabasının parasını ödeyecekti. Hayat kendisi ve Trevor için yeniden normale dönmeye başlayacaktı.

Emily'nin motelden ayrılması uzun sürmedi. Çok fazla kişisel eşyası yoktu. Kıyafetlerini ve Trevor'ın en sevdiği oyuncak ve kitaplarını yanına almıştı ama daha fazlasını değil. Ayrılmak için acelesi vardı ve eşyaların kolayca değiştirilebileceğini ama oğlunun değiştirilemeyeceğini biliyordu.

Çok geçmeden yola koyuldular ve küçük kasabadan uzakta, dolambaçlı bir yolda ilerlemeye başladılar. "Çiftlik evi kasabadan çok uzakta değil. Burası kesinlikle çok güzel bir yer," dedi Joseph.

"Katılıyorum. Bu bölgeye hiç gitmediğime inanamıyorum," diye cevap verdi. "Aslen nerelisin?" diye sordu ona.

Emily ona gerçeği söyleyip söylemeyeceğini bilmiyordu ama eğer kendi etrafında büyük bir hikaye oluşturmaya başladığında bunu sürdürmek zor olacaktı. Mümkün olduğunca gerçeğe bağlı kalmanın en iyisi olacağına karar verdi.

"Biz Los Angeles bölgesindeniz. Kalabalıktan ve kirlilikten bıktık ve ayrılamayacağımız bir yer bulana kadar kuzeye gitmeye karar verdik. Fall City'nin o yer olduğu ortaya çıktı" dedi.

"Harika bir zevkin var canım," diye karşılık verdi.

Trevor her zamanki gibi sayısız soru sormaya başladı ve Joseph de bunları mutlulukla yanıtladı. Emily arkasına yaslandı ve konforlu sedanında yolculuğun tadını çıkardı.

Yoldan saptılar ve üzerinde Three Sons Ranch yazan devasa bir tabelanın altından geçtiler. Araba yolunun her iki tarafı da yüzlerce yıllık gibi görünen dev meşe ağaçlarıyla çevriliydi.

Ağaçların arasından hiçbir şey göremiyordu ve beklentisi artmıştı.

"Büyük, Büyük Büyükbabam bu çiftliği yüz yıldan fazla bir süre önce, cebinde tek kuruşu olmadan inşa etti. Toprağı seviyordu ve ondan bir şeyler çıkarabileceğini biliyordu. Yıllar boyunca miras kaldı. Güzel eşim Katherine ve ben şehirde yaşamayı seçtik ama Mark her zaman bir köylü çocuğu olduğu için burası artık ona ait. Kardeşleri ne zaman kaçmak isteseler gelip yardım ediyorlar ama kimse burayı Mark kadar sevmiyor," dedi Joseph.

Emily, Joseph'in işvereni olmayacağını öğrenince şok oldu. "Burada yaşamıyor musun? Oğlun için mi çalışacağım?" diye sordu.

"Evet, Mark için çalışacaksın. Bazı çiftlik işleri için Montana'ya gitmesi gerekti ve önümüzdeki haftaya kadar dönmeyecek. Benden çiftlikle ilgilenmemi istedi.

onun için iş durumu. Yine de endişelenmeyin. Çok sayıda personelimiz var, yani burada yalnız olmayacaksınız. Tüm çalışanlarımız güvenilir ve iyi insanlardır. Sen ve oğlun fazlasıyla güvende olacaksınız," diye onu rahatlattı, korkusunu yanlış anlamıştı.

Güvenliği için endişelenmiyordu. Patronunun beş yaşında bir çocuğun çiftliğinde dolaşmasından hoşlanmayacağından endişeleniyordu. Trevor'ın Mark'ın yolundan uzak durduğundan ve çok iyi davrandığından emin olmalıydı. Nasıl olsa bir yatakhanede kalacaklarını ve patronla hiç karşılaşmayacaklarını düşündü.

Köşeyi döndüklerinde çiftlik evi görüldüğünde Emily'nin nefesi kesildi. Muhteşemdi. Eski kayınvalidesinin sahip olduğu her şeyle zenginliği daha önce gördüğünü düşünüyordu ama önündekiyle karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi.

Ev üç katlıydı ve sonsuza kadar uzanıyor gibiydi. Çok güzeldi ve hiç de beklediği gibi değildi. Joseph bir çiftlik evi dediğinde, gözünün önüne etrafı çevrili bir sundurması olan, on sekiz yüzlük küçük bir çiftlik evi gelmişti. Kesinlikle etrafı çevrili bir sundurması vardı ama çok büyüktü. İkinci katta da bir balkon vardı ve birkaç farklı Fransız kapı ile balkona erişim sağlanıyordu.

"Vay canına, burası bir otel mi? Yüzme havuzu var mı?" Hepsi araçtan inerken Trevor heyecanla sordu.

Joseph kıkırdadı. "Hayır, burası ana ev Trevor. Sen ve annen burada yaşayacaksınız ve evet, istediğiniz zaman kullanabileceğiniz bir havuz var ama sadece orada bir yetişkin varsa."

"Tamam," dedi Trevor ve devasa ön kapıya doğru koşmaya başladı. Emily arkasından, "Trevor bizi bekle lütfen," diye bağırdı.

Hemen durdu ve annesine doğru döndü, ancak neredeyse yerinde dans ediyordu, heyecanını zar zor kontrol edebiliyordu.

Merdivenleri çıkmaya başladıklarında kapı açıldı. "Merhaba Bay Anderson," dedi yaşlı beyefendi.

"Merhaba Edward. Bugün nasılsın?" diye sordu Joseph.

"Şikâyet edemem," diye cevap verdi adam.

"Emily bu Edward. Burada her şeyden biraz yapar ve Edward bu Emily, yeni aşçı. Bu genç adam da onun oğlu Trevor. Doğu Kanadı'nda kalacaklar. Yerleşebilmeleri için onlara odalarını gösterebilir misin?"

Joseph sordu. Emily, Joseph'in Edward'a göz kırpmasını ve onun da ona gülümseyerek karşılık vermesini özlemişti.

"Sizinle tanışmak harika, Emily ve Trevor. Beni takip edin, eminim yerleşmek için sabırsızlanıyorsunuzdur," dedi Edward.

"Ben de sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, kulağa harika geliyor," diye karşılık verdi Emily. "Köpekler nerede?" Trevor sordu.

"Yerleştikten sonra seni arka tarafa götüreceğim ve Sassy ile tanışabilirsin. O da

Birkaç hafta önce yavruları oldu ve eminim sizinle tanışmayı çok isterler," dedi Joseph.

Trevor onun elini tutarak, "Hadi anne, acele et," dedi.

Emily, Trevor'ın gözlerinde parlayan heyecana güldü. Umuyordu ki Yeni patronu iyi bir adamdı çünkü bunu oğluna gösterip sonra da elinden almak çok acımasızca olurdu.

"Geliyorum," diye cevap verdi.

Joseph uzun koridorda ilerlemeye başlamadan önce, "Sizinle aşağıda, çalışma odasında buluşuruz," dedi.

"Burası çok büyük," dedi Emily, Edward'ı büyük bir merdivenden yukarı ve daha da uzun bir koridordan aşağı doğru takip ederlerken.

"Kısa sürede alışacaksın," diye karşılık verdi nazik bir gülümsemeyle.

Emily pek emin değildi ama yine de başıyla onayladı. Baktığı her yerde paha biçilmez portreler ve antikalar vardı. Hepsi çok bunaltıcıydı.

"İki kişi beklemediğinizi biliyorum, bu yüzden Trevor ve ben bir odayı paylaşabiliriz. Gerçekten sorun olmaz," dedi ona.

"Buna hiç gerek yok. Bu eski evde bir sürü boş oda var.

doldurulmayı bekleyen bir yer. Mark'ın büyükbabası burayı orijinal olarak inşa etmiş ve Mark daha fazla kare görüntü ekleyerek güncellemiş. Ailesinin sık sık ziyaret edebilmesi için geniş bir alan istemiş. Anderson'lar ailelerine ve arkadaşlarına her şeyden çok değer verirler," diyor Edward.

"İşte odan genç adam," dedi ve kapıyı açtı. Trevor ciyak ciyak bağırarak içeri koştu ve kocaman yatağın üzerine atladı. Oda, eski oturma odası ve yemek odasının toplamından daha büyüktü. "Biz yapmadık

Burada bir çocuğumuz olacağını biliyorduk, bu yüzden önümüzdeki birkaç hafta boyunca sizin için daha iyi bir şekilde döşeyeceğiz," dedi Edward.

"Fazladan bir şey yapmanıza gerek yok. Bu oda gayet güzel," dedi Emily şaşkınlıkla.

"Odan koridorun hemen karşısında," dedi Edward ve ona kapıyı açtı.

Aslında nefesi kesilmişti. Trevor'ın odasından bile daha büyüktü. Orada

Odanın ortasında muhteşem bir dört direkli yatak ve rahat görünümlü bir pencere koltuğu ile büyük bir pencere vardı. Asla ayrılmak istemeyecekti.

"Şu kapının ardında özel bir banyonuz var. Bir saat içinde doldurulmasını sağlayacağız. Dolabınız da şuradaki kapıdan geçecek. Yerleştikten sonra aşağı in ve Joseph'in kullandığı koridoru kullan." Emily ona teşekkür bile etmediğini fark edemedi dönüp gitti.

"Vay be anne, odan benimkinden bile büyükmüş. Pencerenin kenarında bir koltuğun var," diye haykırdı Trevor, hızla odasına girip doğrudan pencereye yönelirken. "Oh! Şu atlara bak," diye devam etti.

Emily pencereye doğru yürüdü ve önündeki mükemmel manzaraya baktı. Yatak odasının manzarası arazinin arka tarafı ve en az yüz atın otlağı bir meraydı.

"Bak anne, buradan dışarı çıkabilirsin." Trevor onun farkına bile varmadığı Fransız kapılarını açtı ve o daha düşüncelerini toparlayamadan dışarı çıktı.

"Trevor dikkatli ol," dedi ve onun peşinden koştu. Verandanın etrafındaki korkulukları fark ettiğinde rahat bir nefes aldı. Oğlu güvendeydi. Sundurma evin arka tarafını boydan boya sarıyordu. Başka bir dizi daha gördü

Kapıların nereye çıktığını merak ettim ama meraklı olmak istemedim.

Muhtemelen başka bir misafir odası ya da bir koridordu.

"Bavullarımızı boşaltalım ve sonra aşağı inelim. Bay Anderson'ı bekletmek istemeyiz," dedi sonunda.

"Evet, o zaman yavruları görebilirim," dedi Trevor, odaya geri dönüp koridoru geçerek kendi odasına koşmadan önce.

Çabucak birkaç eşyasını kaldırdı ve sonra Trevor'ın odasına yöneldi; Trevor giysilerini şifonyere tıktırıyordu. Trevor'ın kendi başına bir şeyler yapmasına izin vermeyi seviyordu ama kıyafetleri daha sonra yeniden düzenlemesi gerekeceğini biliyordu.

Emily, Trevor'ı da yanına alarak merdivenlerden aşağı inmeye başladı ve koridordan gelen seslere doğru ilerledi. Yüksek sesli bir kahkaha duydu ve kapı aralığından geçerek davetkâr bir odaya adım attı. Şöminede sıcak bir ateş yanıyordu ve Joseph rahat görünümlü bir kanepede oturuyordu.

Emily odayı görünce şaşırdı. Bir gösterişten çok konfor için düzenlenmişti. Evin şimdiye kadar gördüğü bölümlerinde de benzer bir tema olduğunu fark etti. Camın arkasında sergilenen pahalı eserler evi süslüyordu ama yine de ev gibi ve davetkâr görünmesini sağlayan basit dokunuşlar vardı. Her tarafa taze çiçekler yerleştirilmişti ve mobilyalar rahattı.

"İşte buradasın. Yerleştiniz mi?" Joseph onları gördüğünde sordu.

"Evet, teþekkür ederim."

"Yavruları Şimdi görebilir miyiz?" Trevor sordu.

Emily, "Trevor, Bay Anderson teklif edene kadar bekle," diye onu uyardı.

"Sorun değil Emily. Trevor'ın heyecanlı olduğunu anlıyorum. Hadi gidelim," dedi ve Trevor'ı odadan çıkardı.

Emily onları koridordan mutfağa kadar takip etti. Durdu ve kendinden geęmiő bir halde etrafına bakındı. Hayatında adımını attığı en cennet gibi mutfaktı. Hayal edebileceği her türlü alet vardı.

Etrafta dolaőırken yavru köpekleri tamamen unutmuştu.

Büyük bir mutfak, dolaplara ve tamamen dolu sanayi tipi buzdolabına bakıyorum.

Ne yaptığını fark etti ve suçlulukla başını kaldırıp kapı aralığından gülümseyen Edward'a baktı. "Çok zr dilerim, bu iőlere karıőmamalıydım," dedi ona.

"Burası sizin blgeniz; konaklamadan memnun olduğunuzu görmekten çok memnunum. Ortalama olarak haftada beş gün, günde yaklaşık yirmi adama yemek piőireceksiniz. Bu biraz bunaltıcı olabilir," dedi.

"Bu mutfak bir hayalin geręekleőmesi ve büyük kalabalıklar için yemek piőirmeyi seviyorum.

Lütfen bana yeni şeyler denemekten hoőlandıklarını ve sadece fasulye ve jambonla yetinmediklerini söyleyin."

yalvardı.

Edward yüksek sesle güldü. "Bence sen yemek yaparsan, erkekler solucan yer."

"Çok fazla iltifat ediyorsun," dedi gülümseyerek. Emily, Edward ile çok iyi arkadaş olacaklarını söyleyebilirdi.

"Neden burada istediğin kadar zaman geçirip buraya alışmıyorsun? Oğlun şu anda yavru köpek cennetinde ve gayet iyi olacak," dedi ve sonra kapıdan çıktı.

Emily büyük veranda kapısına doğru yürüdü ve oğlu ile Joseph'in üstü kapalı verandada oturduklarını ve altı siyah yavru köpeğin her ikisinin de üzerinde gezindiğini gördü. Trevor başını geriye attı ve yavrulardan biri vücuduna doğru uzanıp yüzünü yaladığında saf bir sevinçle güldü.

Oğlunun emin ellerde olduğunu biliyordu. Mutfağa geri döndü ve kullanacağı her şeyin yerini öğrenmeye başladı. Orada bulunan yiyeceklerin envanterini çıkardı, kağıt ve kalem buldu ve önümüzdeki birkaç gün için bir menü oluşturmaya başladı. Yemek hazırlamaya başlamak için sabırsızlanıyordu.

Emily, oğlu ve Joseph odaya geri dönerken başını kaldırdı ve saati fark etti. Bir saatten fazla zaman geçtiğini fark etmemişti. Bunca zamandır Trevor'ı kontrol etmediği için kendini çok kötü hissediyordu. Yapamazdı yeni evinde kendini ne kadar güvende hissettiğine inanamıyordu. "Mutfak hakkında ne düşünüyorsun?" Joseph ona sordu.

"Oh, kesinlikle mükemmel. Yemeğe başlamak için sabırsızlanıyorum."

"Bu gece başlamak zorunda değilsin, biliyorsun. Yarına kadar bekleyebilirsin."

"Bu gece başlamayı hiç düşünmüyorum. Yemek yapmayı gerçekten çok seviyorum ve bu mutfak beş yıldızlı bir restorandan daha donanımlı. Ellerim yemek yapmak için kaşınıyor. başladı."

"Eğer ısrar ederseniz. Eminim çocuklar mikrodalgada pişen yemek yerine evde pişen bir yemeği tercih edeceklerdir," dedi Joseph.

"Normalde ne zaman yemek yerler?"

"Yaz aylarında yaklaşık yedi, kış aylarında ise beş. Çiftlikte gerçekten sadece iki mevsim yaşıyoruz" dedi.

"O zaman başlasam iyi olur." Bir şeyler almak için buzdolabına gitti.

"Kahvaltıyı ne zaman hazırlayayım?"

"Çocuklar kahvaltı için genellikle dokuz gibi gelirler. O zamana kadar zaten birkaç saattir ayakta ve oldukça aç oluyorlar" dedi.

"Kulağa mükemmel geliyor."

"Trevor'ı ahırdaki atlara bakmaya götürmemin bir sakıncası var mı?"

Joseph ona sordu.

"Bunu gerçekten yapmak zorunda değilsiniz Bay Anderson. Burada benimle takılabilir ve renklendirebilir," dedi ona, oğlunun bir yük olmasını istemiyordu.

"O sorun değil, Emily. Delikanlıyla takılmaktan hoşlanıyorum ve hiçbir çocuk

yemek bitene kadar mutfakta takılmak istiyor. Hadi Trevor, binmek için en sevdiğin atı seçebilirsin. Oğlanlar gençleri eğitmeye bayılırlar. Zaten yemek hazır olduğunda erkeklere haber vermek zorundayız," dedi Joseph.

Emily'nin daha fazla itiraz etmesine fırsat vermeden Trevor'ı odadan çıkardı.

Yusuf'un çok sık 'hayır' diyen biri olmadığını biliyordu. Oğluna sinirlenirse onu geri getireceğini düşündü. Birkaç büyük tencerede tavuk ve et pişirmeye başlarken kendi kendine mırıldanmaya başladı.
taze ekmekli köfte.

Mark otel odasına döndüğünde inanılmaz derecede kötü bir ruh hali içindeydi, ki bu normalde mutlu ve şanslı bir adam için alışılmadık bir durumdu. Onu tanıyan herkes, sesini yükseltmektense şaka yapmaya daha yatkın olduğunu bilirdi.

Kovboy şapkasını yatağın üzerine fırlattı ve telefonunda bir mesaj olduğunu gösteren ışığın yanıp sönmesine baktı. Son birkaç aydır konuştuğu adam, satmaya çalıştığı on bin baş sığırın ölümün eşiğinde olduğunu söylemeyi ihmal ettiği için iş anlaşması suya düşmüştü.

Mark'ın tahammül edemediği birkaç şeyden biri de hayvanlara kötü davranılmasıydı. Bir adamın diğerine yumruk atmasını anlayabilirdi ama bir hayvana kötü davranmak yersizdi. Bir erkek bir hayvana kötü davranmaz ya da bir kadını incitmezdi. Bunlar oldukça basitti. O akşam uğraştığı adam gibi pisliklerle uğraştığında, gençlik yıllarına geri dönmemek ve Adam olan.

Kendine bir içki doldurdu ve sinirlerini yatıştırmak için sıcaklığın boğazından aşağı yayılmasına izin verdi. Sonra nihayet sesli mesajını dinledi.

"Harika haberlerim var evlat, sana yeni bir aşçı buldum. O kesinlikle mükemmel. O

Bu akşam ekip için yemek yaptı ve sanırım erkekler birkaç kilo aldı.

Elmalı tartın son kırıntısına kadar kemirdiklerinde, neredeyse onları masadan kaldırmak için bir vinç getirtmek zorunda kalacaktık. Geldiğinde beni ara," dedi babasının aşırı yüksek sesi telefonda.

"İyi anlaşma. Endişelenmem gereken bir şey daha azaldı," dedi Mark kendi kendine yüksek sesle. Babasının çağrısına cevap vermek için oturdu.

"Tam zamanında aradın," diye gürledi Joseph'in sesi telefonun ucundan.

"Ben harikayım, sen nasılsın baba?"

"Evet, evet nasılsın falan," diye şaka yaptı Yusuf.

Mark babasını gerçekten çok severdi. Kayınbiraderleri ve güzel yeğenleri de dahil olmak üzere tüm ailesini seviyordu. Ailesi son birkaç yılda büyümüşü ve kardeşleri ile eşleri arasındaki açık aşkı izlerken biraz yalnızlık hissetmeye başlamıştı. Yine de bunu çöpçatan babasına asla itiraf etmezdi.

"Sığırları aldın mı?" Yusuf ona sordu.

"Hayır, adam gerçek bir dolandırıcı çıktı," diye yanıtladı Mark, hikâyeyi babasına anlatırken öfkesinin yeniden kaynamaya başladığını hissediyordu.

Bir süre daha iş konuştular ve sonra Mark ona biraz dinlenmesi gerektiğini söyledi. "Yarın görüşürüz. Burada daha fazla kalmama gerek olmadığı için eve erken geliyorum," dedi Mark ona.

"İyi anlaşma evlat, yarın arabayla geri döneceğim. Klanın geri kalanını arayacağım ve bir aile toplantısı yapabiliriz. Birkaç hafta oldu, bu çok uzun bir süre," dedi Joseph tüm ciddiyetiyle.

"Sana katılıyorum, çeteyi ara ve bir barbekü yapalım. Yarın konuşuruz," dedi Mark telefonu kapatırken. Şimdiden kendini daha iyi hissediyordu. Kendisini ailesiyle birlikte olmak kadar iyi hissettiren başka bir şey yoktu.

İkinci Bölüm

"Bu akşamki aile barbeküsü için biraz garnitür yapabilir misin? Diğer her şeyi getiriyorlar," dedi Edward aşağı indiğinde Emily'ye.

"Elbette," diye yanıtladı Emily. İnanılmaz derecede gergindi. Patronu o gece evde olacaktı ve sadece o değil, tüm ailesi de evde olacaktı. Mark yeni aşçısının bir oğlu olduğunu öğrendiğinde işini kaybetmemeyi gerçekten umuyordu.

Mürettebata kahvaltı ve öğle yemeği hazırladıktan sonra günün büyük bir kısmını mutfakta geçirerek o akşamki yemek için çeşitli yemekler hazırladı.

"Anne lütfen şimdi yüzebilir miyim?" Trevor mayosunu giymiş ve yüzünde umutlu bir ifadeyle koşarak mutfağa girerken sordu.

"Bu yüze nasıl hayır diyebilirim ki?" diye cevap verdi. "Yukarı çıkıp üstümü değiştireyim, sonra biraz yüzeriz."

Havuz, kaslarını ve stresli zihnini rahatlatmak için tam da ihtiyacı olan şeydi. Bir dalış tahtası ve yüzen oyuncaklar vardı. Oğluyla sığ kısımda oynadı, onun kahkahalarının tadını çıkardı. Mark verandaya çıktığında bir su sıçratma savaşının ortasındaydılar.

Yeni aşçısını gördüğünde nefesini içine çekti. Kadın büyüleyiciydi ve kendini vücudundaki kasılmaları kontrol etmeye çalışırken buldu.

Gölgelerin arasında durdu ve genç çocukla oynamasını izledi.

Kadının kahkahası ona da geçti ve onda da soyunup onlara katılma isteği uyandırdı.

Havuzdan çıktı ve su, zar zor giydirilmiş vücudundan damladı. Uzun siyah saçları kıvrımlı vücudundan aşağı dökülüyordu. Kesinlikle doğru yerlerde kıvrımları vardı. Elleri bu kıvrımları keşfetmek için kaşınıyordu.

Sonunda başını kaldırdı ve çarpıcı koyu renk gözleri adamın orada durduğunu fark etti. İkisi de orada durup saatlerce birbirlerine bakarken şaşkınlıkla yuvarlandılar. Emily sonunda trans halinden çıktı, havluyu kendi etrafına sardı ve yürümeye başladı.

Derin bir nefes aldı ve kendini tanıttı. "Merhaba, ben Emily ve siz de benim patronum olmalısınız," dedi parlak bir gülümsemeyle. Gülümsüyormuş gibi yaparsa

Bir oğlu olduğu gerçeğini görmezden geleceğine ve işine devam etmesine izin vereceğine yeterince güveniyordu.

Gerçekten de daha önce gördüğü en seksi adamdı. Boyu 1.80'in üzerindeydi ve sağlam yapılıydı. Doğru yerlerde kasları vardı ve dar gömleği ve dar kot pantolonu onun görüşünden hiçbir şey saklamıyordu. Yıpranmış bir Stetson şapkayla örtülü siyah saçları vardı ve deniz mavisi gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyor gibiydi. Bu büyüleyici gözlerden başka bir yere bakmakta zorlanıyordu.

Sonunda ona cevap vermeden önce onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ben Mark Anderson. Babamın işe aldığı yeni aşçı sen misin?" diye sordu ona, cevabı bilmesine rağmen.

Trevor yeni adamı fark etmiş ve koşarak havuzdan çıkmıştı. "Merhaba, ben Trevor. Şapkanızı beğendim," dedi adama sırtarak, bir yandan da kovboy çizmelerini ıslatıyordu.

"Trevor Honey, biraz geri çekil. Bay Anderson'ın botlarına su damlatıyorsun," dedi biraz dehşete düşmüş bir halde. Ortama uyum sağlamaya çalışıyordu ve Trevor zavallı adamın üzerine su damlatıyordu.

Alex eğilerek Trevor'la göz hizasına geldi. "Sorun yok küçük adam. Bana Mark diyebilirsin. Havuzun tadını çıkarıyor musun?" diye sordu.

"Bu şimdiye kadarki en büyük ve en iyi havuz ve yavru köpekler çok sevimli ve her yerde atlar olduğunu biliyor muydunuz ve Doug bana öğreteceğini söyledi

onlara nasıl binileceğini ve her şeyi," dedi Trevor tek bir nefeste.

Heyecanına engel olamıyordu.

Mark, Trevor'ın coşkusuna güldü ve sonra saçlarını karıştırdı. Emily sonunda rahatlamak için kendine izin verdi. Adam çocukları gerçekten seviyor gibiydi. O

çok güzeldi ve çocuklara karşı yumuşak bir tarafı vardı. Artık onun gibi erkeklerin var olduğunu bilmiyordu. Güzel evine fazladan bir kişi getirdiği için onu kovmayacağını anladığında ilk rahatlama kıpırtılarını hissetmeye başladı.

Mark, "Belki yavrulardan hangisini tutacağımızı seçmeme ve ona bir isim vermeme yardım edebilirsin," dedi.

Trevor'ın yüzü bir anda düşmüş gibiydi ve gözlerinde yaşlar vardı. "Neyin var bebeğim?" Emily, Mark'ın yanında dizlerinin üzerine çökerken sordu.

"Yavru köpekler neden gitmek zorunda?" diye sordu Mark'a, gözyaşları yüzünden akarken. Trevor'ın tek duyduğu sadece bir yavru köpeğin kalacağı ve bunun için yıkıldığı oldu.

Mark tamamen şaşkına dönmüştü. Ağlayan bir çocuk ya da kadın gördüğünde, ne olursa olsun tek yapmak istediği sorunu çözmekti.

"Bütün yavrular bizde kalacak. Burada koşturabilecekleri bir sürü yer var. Hepsini sayabilirsin," dedi Mark biraz panikle. Çocuğa bir avuç dolusu yüz dolarlık banknot verebilirdi.

Gözyaşları durdu.

"Söz veriyor musun?" Trevor biraz kuşkuyla sordu.

"İzci onuru."

"Teşekkür ederim," dedi Trevor, gözyaşları anında buharlaşırken ve kendini Mark'ın kollarına bıraktı. Mark ona sıkıca sarıldı ve kalbinin biraz daha büyüdüğünü hissetti. Giysilerinin içine işleyen suyu fark etmedi bile.

Emily önündeki sahneye arkasını dönmek zorunda kaldı. Kendini patronuna aşık olurken görebiliyordu ve bunun olmasına izin veremezdi. İşe ihtiyacı vardı ve Mark gibi erkekler onun gibi kadınlarla yuva kurmazdı, bu yüzden aralarında seksten ve ardından işinin sona ermesinden başka bir şey olamazdı. Neredeyse Mark'ın çocuklar için yumuşak bir kalbi olan seksi bir kovboy yerine soğuk bir kabadayı olmasını dileyecekti.

"Trevor hadi içeri girelim. Akşam yemeğini hazırlamayı bitirmem gerekiyor, bu yüzden artık seni burada izleyemem," dedi ve eve doğru döndü.

"Ah anne, biraz daha yüzmek istiyorum, lütfen," diye yalvardı ona. Oğluna karşı çok zaafı vardı ve ona hayır demekten nefret ediyordu ama buna gerçekten ihtiyacı vardı

pişirmesini bitirdi.

"Yarın seni yüzmeye götüreceğim ama gerçekten akşam yemeğini bitirmem gerekiyor." "Ben de yüzmeyi planlıyordum. Ben ona göz kulak olurum," dedi Mark.

"Ben üstümü değiştirmek için yukarı çıkarken annenle mutfakta birkaç dakika takıl," diye bitirdi ve Emily'den cevap beklemeden merdivenleri koşarak çıktı.

Mark'ın babası gibi olduğunu ve kendisine hayır denmesine alışık olmadığını düşündü. Onunla tartışmayacaktı. Trevor'la konuştu ve ona en iyi şekilde davranmasını söyledi.

Emily açık kapıdan oğlunun kahkaha seslerini dinlerken mutfakta keyif yapıyordu. Daha ne olduğunu anlamadan her şey bitmişti ve temizlenmek için üst kata çıktı. Trevor'ı kontrol etti, o da Mark'la su sıçratmaktan fazlasıyla memnundu, bu yüzden kendine lüks ve uzun bir köpük banyosu yapma izni verdi. Başını küvete yasladı ve yüksek sesle iç geçirdi. Oğluna da iyi davranan nazik bir patronla böyle harika bir iş bulduğu için ne kadar şanslı olduğuna inanamıyordu.

Bir saat sonra Emily eve ve arka bahçeye akın eden insanların çokluğu karşısında şaşırdı. Etrafta dolaşan yüz kişiden fazla insan olmalıydı. Herkes gülümsüyordu ve arka planda alan country müziğin sesinden kahkahalar duyuluyordu.

Izgaralar yanıyordu ve mangalda pişen güzel etlerin tatlı kokusu ağzını sulandırıyordu. Bütün gün yemek hazırlamakla o kadar meşgul olmuştu ki kendisi bir şey yemeyi unutmuştu. Partie katılıp katılmayacağından emin değildi ama Edward ona personelin her zaman davetli olduğunu söylemişti.

"Sen Emily olmalısın, yeni aşçı?" diye sordu siyah saçlı seksi bir adam. Emily etrafındaki insanları gözlemliyordu ve çiftin ona doğru yürüdüğünü fark etmemişti. İkisi de GQ Dergisi'nin kapağını süsleyebilirdi. Onlardan biraz gözü korkmuştu.

"Evet, öyleyim," diye cevap vermeyi başardı sonunda.

"Seninle tanışmak harika Emily. Ben Amy ve bu iğrenç adam da Lucas, Mark'ın ağabeyi," dedi hoş bir şekilde.

"Sizinle tanıştığıma gerçekten memnun oldum," diye yanıtladı Emily utangaç bir ifadeyle.

"Bu kalabalığın sizi çok fazla bunaltmasına izin vermeyin, hepsi harika insanlar. Onlarla ilk kez bir araya geldiğimde neredeyse korkudan ölecektim ve şimdi grubun her bir üyesi olmadan hayatımın ne kadar sefil olacağını hayal bile edemiyorum.

Bu aile," dedi. Amy konuşurken başını kaldırıp kocasına baktı ve ona sevgi dolu bir bakış attı. Emily konuşmalarının bitip bitmediğinden ve onları yalnız bırakıp gitmesi gerekip gerekmediğinden emin değildi.

"Şu bakışma olayını keser misiniz, zavallı Emily'yi rahatsız ettiğiniz çok açık," diye araya girdi bir başka son derece seksi adam Emily'yi kurtarmak için.

"Her neyse Alex, zavallı Jessica'dan ancak on adım uzakta durabiliyorsun," diye takıldı Lucas kardeşine.

"Haklı olduğun zaman, sanırım haklısındır," dedi Alex. "Merhaba ben ortanca kardeş Alex ve inanılmaz seksi karım çocukları yerleşti ama birkaç dakika içinde bitecek. Sana söylemeliyim Emily, son aşçıdan çok daha ateşlisin," diye ekledi göz kırparak.

Emily yüzünün kırmızının koyu bir tonuna dönüştüğünü hissedebiliyordu. Duygularının bu kadar kolay okunabilmesinden nefret ediyordu. Alex'in yorumuna nasıl cevap vereceğini bilemediği için hiçbir şey söylememeye karar verdi.

"Siz çocuklar hiç büyümüyorsunuz, değil mi?" diyen başka bir ses, Emily'nin kolunu Alex'in koluna dolamış olan çok çekici bir kadına doğru dönmesine neden oldu. "Boş ver onları; birinden tepki almaya bayılırlar.

güzel bir kadındı. Zavallı Amy ile ilk tanıştıklarında üç erkek kardeş de ona evlenme teklif etti," dedi gözleri parlayarak.

"Bu arada ben Jessica ve belli ki bu haydutla evliyim," dedi Alex'i göstererek. "Hep konuşuyorlar ama hiçbir şey yapmıyorlar," diye kocasına takıldı.

Alex, "Gerçekten mi, bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyorum," dedi ve ardından Jessica'yı yere indirmeye başladı. Alex'in dudakları onunkilerle buluşana kadar genç bir kız gibi kıkırdadı ve sonra etrafta başka birinin olduğunu unuttuğu belliydi.

"Um... siz ikiniz yukarı çıkmak mı istiyorsunuz yoksa yeni aşçımı utandırmak mı?" Mark büyüyen gruba doğru yürürken sordu.

Alex yavaşça başını kaldırdı ve Mark'a ters ters baktı. "Senin canına okumayı tercih ederdim ama bu daha sonraya kalabilir," dedi ve kardeşinin koluna bir yumruk attı. Emily'ye göre yumruk normal bir adamı yere serecek kadar sert görünüyordu ama Mark sadece güldü ve kardeşine tüm gücünün bu kadar olup olmadığını sordu.

"Siz gidip ızgaraya yardım edin. Biz tatlıya gizlice gireceğiz," dedi Amy ve sonra bir kolunu Emily'ye, diğerini Jessica'ya doladı

ve onları tatlı masasına doğru sürükledi.

Emily gözyaşlarını tutmak zorunda kaldı. Sevgi dolu oldukları her hallerinden belli olan bu aileye bu kadar kolay dahil edilmek onu şaşkına çevirmişti. Daha önce hiç kız arkadaşı olmamıştı.

ve iki kadınla çok iyi arkadaş olacak kadar uzun süre kalacağını umuyordu, çünkü kesinlikle tanımak isteyeceği insanlar gibi görünüyorlardı.

Mark iki ağabeyiyle birlikte durdu ve Emily uzaklaşırken gözlerini ondan alamadı. Kısa yazlık elbisesinin içinde kalçalarının sallanışı Mark'ın ağzının suyunu akıtmaya yetmişti. Çiçek desenli elbisenin altında ne giydiğini keşfetmek için ellerini elbisenin altına soktuğunu hayal edebiliyordu.

Orada dururken bir rüzgâr elbisenin eteklerini kaldırdı ve ona inanılmaz derecede düzgün kalçalarını daha fazla gösterdi. Daha büyük bir rüzgârın elbiseyi biraz daha yukarı kaldırmasını dilerken nefesini tuttu.

Pantolonunun sıkılaştığını hissetti ve yüzünü buruşturdu. İki kardeşinin arasında geçen bakışı özlemişti. Eğer bunu görebilseydi, belki daha hazırlıklı olabilirdi.

"Yeni aşcınız çok ateşli," dedi Lucas kayıtsızca.

Alex, "Evet, bekâr olsaydım, yemek yapabilse de yapamasa da onu hemen işe alırdım," diye ekledi.

"Gerçekten fark etmedim," diye yalan söyledi Mark ikisine de.

"Yani onunla ilgilenmiyor musun?" Lucas onu sorguladı.

"Tabii ki değilim. O bir çalışan ve bunu profesyonelce sürdüreceğiz," dedi.

Onlara mı yoksa kendine mi yalan söylemeye çalıştığından emin değildi.

Artık azgın bir genç değildi ve kendini kontrol edebiliyordu.

"Bu durumda Don'u orada ona bakarken gördüm. Sanırım çöpçatanlık yapmayı deneyeceğim," dedi Lucas sinsice.

"Cehennem gibi olacaksın," diye haykırdı Mark. Sonra biraz kendini toplar gibi oldu ve ekledi, "Çalışanların aşk yaşamasını istemiyorum, çünkü işler kötü gittiğinde etraflarındaki hayatı çekilmez hale getirir ve biri ya da her ikisi de işten ayrılır. Tüm işe alımları baştan yapmak zorunda kalırım. tekrar." Patlamasından oldukça iyi bir şekilde kurtulduğunu hissetti.

"Ne demek istediğini anlıyorum Mark ama ofiste harika bir bekar adam tanıyorum. Daha geçen gün bana hiç bekâr kadın tanıyıp tanımadığımı sordu. Bence iyi bir eş olurlar," dedi Alex ve Lucas'a göz kırptı.

Her iki kardeş de Mark'ın kulaklarından yükselen buharı görebiliyordu.

Kardeşleri pahasına gerçekten eğleniyorlardı.

tipik bir şey.

"Lütfen aşçımı rahat bırakır mısınız?" Mark neredeyse bağıırıyordu. Birkaç kafa kardeşlere doğru döndü. Hiçbiri Edward'ın yanında, duyma mesafesinde duran Joseph'in yüzündeki sinsi ifadeyi görmedi.

"Görünüşe göre çöpçatanlığın bir kez daha işe yarıyor, seni sinsi ihtiyar," dedi Edward.

"Neden Edward, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Joseph ciddi bir yüz ifadesiyle.

"Sizi ne kadar iyi tanıdığımı unutuyorsunuz efendim. Oğlunuz için çalışmaya başlamadan önce uzun yıllar sizin için çalıştım, ne zaman ne yapacağınızı bilmemek için bir şey. Ayrıca, ne zamandan beri aşçı Mark'ın hemen yanındaki yatak odasına sahip?" Edward Joseph'in blöfünü görerek sordu.

"Biraz daha sessiz konuş. O çocuk çöpçatanlık yaptığımı öğrenirse başka yöne kaçır ve daha da kötüsü, Katherine bunu duyarsa sonunu asla duyamam," dedi Joseph suçlulukla etrafına bakınırken.

"Karışmakla bu kadar meşgul olmasaydın, endişelenecek bir şeyin olmazdı," dedi Edward. "Yine de zevkini takdir etmek zorundayım. Emily taze bir nefes ve küçük Trevor da enerji dolu. Evde güzel bir hanım ve genç bir delikanlı görmek çok güzel."

Yusuf bu övgü karşısında göğsünü biraz kabarttı. Kendisinin de söylediği gibi, gerçekten de harika bir zevki vardı. Ne demek istediğini kanıtlamak istercesine Amy ve Jessica'ya baktı. İlk iki oğluna çöpçatanlık yapmıştı ve bakın ne kadar iyi sonuçlanmıştı.

"Dede, dede yeni bir arkadaşım var," diye ısrarlı bir sesle geldi en büyük torunu Yasemin. Pantolonunun paçasını çekiştiriyor, onun tüm dikkatini çekmeye çalışıyordu.

"Bunu görebiliyorum. Güzelce oynuyor musun?" diye sordu yaramaz torununa.

"Onu seviyorum büyükbaba. Evleneceğiz," dedi büyük bir ciddiyetle.

Joseph, Trevor'ın yüzündeki ifadeye gülmek zorunda kaldı. Beş yaşındayken bile evlilik kelimesi bir erkeği korkutuyordu.

"Neden kuzenlerini toplayıp akşam yemeği yemiyorsun, sonra da s'mores yaparız?" diye sordu.

Jasmine anında dikkati dağıldı ve kardeşleriyle kuzenlerini bulmak için koşarken Trevor'ın elini tuttu. Joseph arkadaşları ve ailesiyle dolu bahçeye baktığında büyük bir gurur duydu.

Emily neredeyse boş olan masaya hayretle bakıyordu. Masayı dolduran onca yemeğin yenmiş olabileceğine hiç inanmamıştı ama yanıldığı kanıtlanmıştı. Bir orduyu doyuracak kadar yemek yapmıştı ve üstelik katılan herkes en az bir tabak getirmişti ve hepsi bitmişti. Etrafta sadece birkaç küçük parça kalmıştı.

Çok çalışan çiftçilerin enerjilerini yenilemeye ihtiyaçları olduğunu tahmin ediyordu. Aslında insanların yemeklerini bu kadar övmesinden çok memnundu. İnsanların yemek pişirme becerilerini takdir etmesi onu iyi hissettiriyordu.

Trevor diğer çocuklarla birlikte evdeydi ve Joseph'in onlara okuduğu hikâyeleri dinliyordu. Masal saatinden sonra hepsi büyük çalışma odasında kamp kuracak ve film izleyeceklerdi. Jessica'nın dadısı Julia, içlerinden biri herhangi bir nedenle uyanırsa diye onlarla kalmayı teklif etmişti.

Emily, Anderson ailesinin tüm üyelerinin oğluna kendilerinden biriymiş gibi davranmalarından çok memnundu. Jacob'dan "oğlum" diye bahsettiğini duymuştu bile.

en sevdiğim kuzenim. Küçük Jasmine bu ifadeye gücenmişti. Emily onun favori olmaktan hoşlandığını söyleyebilirdi ama iyi anlamda. Çocukların hiçbiri şımarık görünmüyordu. Hepsi de çok seviliyor ve kendilerine güveniyor gibiydiler.

"Hey Emily, bir kişiye daha ihtiyacımız var, gel bizimle üstünü değiştir ve biraz su voleybolu oyna," diye buyurdu Jessica, Emily'nin kolundan tutup

üstünü değiştirmesi için onu üst kata götürürken.

Emily bir grup yabancının önünde mayosuyla dolaşmaktan biraz rahatsızdı ama kulağa çok eğlenceli geliyordu ve Jessica'yı hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu, bu yüzden korkularının üstesinden gelmeye karar verdi.

Çabucak üstlerini değiştirdiler ve merdivenlerden aşağı koştular. Çocuklar çoktan suya girmiş, topa ileri geri vuruyor ve bu sırada birbirlerini smaçlıyorlardı. Mark topu ağın üzerinden geçirmek için sudan atladı ve Emily birkaç dakikalığına nefes almayı unuttu. Adamın üzerinde bir çift mayodan başka bir şey olmaması inanılmazdı.

Su kaslı göğsünden ve kollarından aşağı akıyordu. Dışarıda geçirdiği onca zamandan dolayı çok esmerdi ve Mark spor salonunda saatlerini geçiren herhangi bir erkekten çok daha formdaydı. Saçları biraz uzundu ve kendini parmaklarını ıslak tellerin arasında gezdirmek isterken buldu. Şortunun bel bandı aşağıya doğru iniyordu ve ona göbeğinin yanından geçen saç izini gösteriyordu. Gözlerinin nereye kaydığını fark etti ve patronuna verdiği tepkiyi başka kimsenin izlememiş olması için dua ederek hemen ondan uzaklaştı.

"Hey, biz olmadan başlamanıza izin yok," diye çocukları azarladı Amy. Koşarak havuzun kenarından atladı ve mükemmel bir gülle atarak büyük bir sıçrama yaptı.

"Rakibini kör etmeye çalıştığında buna hile yapmak denir," dedi Lucas, Emily'yi kavrayıp yakıcı bir öpücük kondurmadan önce. Emily, ikisi kucaklaşırken sudan yükselen buharı gördüğüne yemin edebilirdi.

Alex, Lucas ve Amy'ye dönüp minik bikinisiyle kıvrımlı karısına bakmadan önce, "Eğer siz oynamak için çok meşgulseniz, bütün bu oyunu bir kenara bırakıp içeri girebilirim," dedi.

"Hiç şansı yok," diye yanıtladı Jessica. Ardından Emily'nin elini tuttu ve onu kendisiyle birlikte havuza çekti.

Emily sudan öksürerek çıktı. Birden bir el sırtına vurmaya başladı. "İyi misin?" Mark ona çok uzakta durarak sordu. Hormonlu vücuduna yakındı. Adamın elinin çıplak teni üzerindeki hissi son derece hoştu.

"Ben iyiyim, sadece bunu beklemiyordum ve burnumu tıkamayı unuttum," diye öksürdü.

Jessica gerçek bir endişeyle, "Çok üzgünüm," dedi.

"Ben iyiyim, söz veriyorum. Hadi oynayalım," dedi Emily. Hiçbir ortamda ilgi odağı olmaktan hoşlanmıyordu, hele de çok erkeksi bir erkeğin, hatta birkaç erkeksi erkeğin önünde bikiniliyken.

Çiftlik çalışanlarından bazıları ve kız arkadaşları, kardeşler ve eşlerine karşı oynuyordu. Bir çift paloozasıydı ve Emily biraz Mark'ın ortağı olduğunu fark ettiğinde rahatsız oldu. Onu kazanmaya çalıştığını düşünmemesini umuyordu.

Emily kısa sürede endişelerini unuttu ve kendini oyuna kaptırdı. Oyun Kardeşler rekabetçiydi ama birlikte olmak da çok eğlenceliydi. Eşleriyle gizlice öpüştüklerinden emin olurlar ve sürekli şakalar yaparlar ya da bir şeylere gülerlerdi.

Top doğrudan Emily'ye doğru geliyordu ve suya düşmeden önce onu kurtarmak için bir dalış yaptı. Nereye gittiğine bakmıyordu ve aniden Mark'ın kaya gibi sert göğsüne çarptı. Kolları otomatik olarak onu sararak düşmesini engelledi. Ona teşekkür etmek için başını kaldırdı ve gözleri birbirine kilitlendi.

Beyni ona ne kadar gülmesini, teşekkür etmesini ve sonra bırakmasını söylese de ondan uzaklaşamıyordu. Çok büyüleyici bir görüntüsü vardı. mavi gözlerini gördü. Yanlarında başka birinin olduğunu unutarak otomatik olarak ona doğru sallanmaya başladı.

Mark başını eğdi ve ağızla dudaklarını tutup onu sıkıca kendine doğru çekti. Kolları kızın çıplak beline dolandı ve onu artık kabarmış olan ereksiyonuna doğru itti. Aniden bir sıçrama oldu

İkisinin de kafası Emily'nin biraz boğulmasına neden oldu. Mark birini öldürmek üzereyken geri çekildi ve havuzun etrafındaki tüm gözlerin Emily ve onun üzerinde olduğunu fark etti. Tekrar Emily'nin yüzüne baktı ve gözlerindeki dehşeti gördü.

Neredeyse onun düşüncelerini okuyabiliyordu. Kadınla daha yeni tanışmıştı ama yüzü, okumak isteyen herkes için açık bir kitap gibiydi. Zaten kızarmış olan yanakları koyu kırmızının bir tonuna dönüştü ve sanki vebalı biriymiş gibi ondan uzaklaştı.

Mark durumu daha iyi hale getirmek için ne söyleyeceğini düşünürken kardeşi ona yardım etmeye karar verdi. "Geese Mark, zavallı kızı hırpalamayı bırakır mısın? Suyun biraz soğuk olduğunu biliyorum ama ısınmanın başka yolları da var, mesela gerçekten oyun oynamak gibi."

Mark, "Bakın kim konuşuyor," diye karşılık verdi ve ardından tüm erkekler büyük bir su savaşı başlattı. Kadınlar saklanmak için kaçıştılar ve havuzdan dışarı çıktılar. Emily utanç içindeydi ve gerçek bir kaçış gibi görünmeden kaçmanın en iyi yolunu düşünmeye çalışıyordu.

"Cidden, öpücükten biraz utandığını biliyorum ama bu adamlara karşı koymak kolay değil. Şunu bil ki her birimiz o yollardan geçtik ve hiç kimse bir şey düşünmüyor, şanslı bir kız olması dışında," dedi Amy ona.

Emily ona çarpık bir gülümsemeyle teşekkür etti ve belki de Amy'nin haklı olduğuna ve kimsenin o kadar dikkat etmediğine karar verdi. Ayrıca, suya girmişlerdi ve hemen hemen  rt nm şlerdi. Etrafına sıkıca bir havlu sardı ve her şeyi unutmaya karar verdi.

Alex, "İlgilenmediğini söylediğini sanıyordum," diye Mark'a takıldı.

"Bunun olmasını istememi tim. Kahretsin, ne olduğunu bilmiyorum," dedi Mark, biraz  aşkınca.

"Sanırım ona tuzak kurmama karşı çıkarsın?" Alex ekledi.

Mark uzakla madan önce ona hırladı. Lucas ve Alex birbirlerine gülümsediler. İki de kardeşlerinin yaşadığı acıyı anlıyordu. Geriye dönüp baktıklarında ne kadar aptal olduklarını fark etseler de, eşlerine karşı duydukları çekimle sava mışlardı. O kadınlar ba larına gelen en güzel şeydi.

Herkes ıslak kıyafetlerini değiştirdi ve konukların çoğu dışarı çıkmaya ba ladı. Mark ateşi yaktı ve aile birlikte oturup sabahın erken saatlerine kadar hik yeler anlattı. Emily, ailenin birlikte vakit geçirmesi için izin istemeye çalıştı ama Jessica ve Amy onun kendileri olduğuna karar vermişti.

yeni en iyi arkadaşı ve kalması için ısrar etti.

Onlarla çok fazla mücadele etmedi. Kendisi de harika vakit geçiriyordu ve odasına tek başına çıkmak istemiyordu.

Lucas sonunda, "Biraz uyumam gerek," dedi ve gözlerini Amy'ye dikti.

Emily yüzüne hafif bir kızarıklığın geri döndüğünü hissedebiliyordu.

Adamın karısını gerçekten yalnız bırakmak istediğini biliyordu. Jessica ve Alex de kısa süre sonra onları takip etti ve Emily birden kendini Mark'la yalnız buldu.

Ateş sönmüş, köz haline gelmişti ve hava onun gölgeli yüzünü görebileceği kadar aydınlıktı. "Biraz uyusam iyi olacak," dedi ve zorla esnedi. Bu kadar gergin olduğu için bir süre uyuyamayacağını biliyordu.

Ayağa kalkmaya çalıştığında Mark elini onun koluna koydu. Ne diyeceğini bilemeden öylece oturdu.

"Emily havuzda olanlar için gerçekten üzgünüm. Cidden, genellikle kadınları yakalayıp tüm ailemin önünde onlarla öpüşmem," dedi elini dağınık saçlarında gezdirirken.

Elleri adamın saçlarını düzeltmek için kaşınıyordu ama iki elini de kalçalarının altına sokmayı başardı. "Sorun değil. Gönüllü bir katılımcı değildim ama ben de üzgünüm. Dürüst olmak gerekirse bunu genelde yapmam.

kendim," dedi, hâlâ biraz dehşete kapılmış bir halde.

"Tamam, ikimiz de üzgünüz," dedi ve sonra gülümsedi. Bu adam ölümcül bir silah olarak kaydedilmeli ki kadınlar önceden uyarılabilsin.

"Yani arkadaşız, öyle mi?" diye sordu ona.

"Evet, elbette," diye cevap verdi, sonunda göğsündeki baskının hafiflemeye başladığını hissetti.

"Güzel," dedi. "Gerçekten harika bir şey görmek ister misin?"

diye sordu. "Elbette."

Elini tuttu ve onu ahıra doğru götürmeye başladı. Kız anladı ki bırakacaktı ama o tutmaya devam etti ve kızın çekip gidecek gücü yoktu. Tüm ailesinin dokunaklı insanlar olduğunu fark etmişti, bu yüzden kendi kendine bu hareketten çok fazla anlam çıkarmamasını söyledi.

"En sevdiğim kısırak doğum yapmak üzere. Bundan daha mucizevi ve güzel bir şey olamaz," dedi heyecanla.

Emily kendini yeni tayı görmek için sabırsızlanırken buldu. Ahıra vardıklarında bazı acı sesler duydular. Emily endişeyle başını kaldırdı, "O iyi mi?"

"O iyi. Son birkaç gündür onu kontrol ediyorum ve veteriner de onu inceliyor. Her şey programa uygun ve tay doğru pozisyonda. Yine de doğum yapmak hala acı veriyor."

"Evet öyle," diye kesin bir ifadeyle kabul etti.

"Sanırım sen benden daha iyi bilirsin," dedi utangaç bir omuz silkmeye.

Emily güldü ve sonra sancı çeken atın bulunduğu ahıra yaklaştıklarında sustu. Koyu kahverengi, parlak bir kürkü ve şişkin bir karnı olan at çok güzeldi.

"Nasılsın kızım?" Mark kısrağa yumuşak bir sesle konuştu.

Gözlerini bilgisiz adama dikmiş gibiydi ya da Emily öyle olduğuna inanmak istiyordu. Doğum yaptığı ve doktorların kendisine nasıl olduğunu sordukları zamanı hatırlıyordu. Onlara olabildiğince sert bir yumruk atmak ve sonra da aynı şeyi sormak istemişti. Erkeklerin hiçbir fikri yoktu.

"Çok güzel bir kızsın," dedi Emily usulca ona, bir yandan da burnunu okşuyordu. Kısarak ona '*en azından anlıyorsun*' dercesine biraz kişnedi ve sonra ikisini de görmezden gelmeye devam etti.

Emily orada ne kadar zaman geçirdiklerini bilmiyordu ama gökyüzü aydınlanmaya başladığında, kısarak sonunda Mark'ın da yardımıyla yeni tayı vücudundan dışarı itti. Kucağında cılız bebeğiyle yerde oturan adama baktı ve kalbinin hızla çarptığını hissetti. Üstü başı kir ve kan içindeydi ama yine de karşı konulmazdı.

Tüm bu çile sona erdiğinde, ne kadar bitkin olduğunu fark etti. Güneş tepeyi aşmak üzereydi ve birkaç saat uyumaya çalışmasının daha iyi olacağını düşündü.

"Bunu benimle paylaştığın için teşekkürler. Gerçekten inanılmazdı," diye fısıldadı ona. Yeni atı ürkütmek istemiyordu, bu yüzden sessizce konuşuyor ve hareket ediyordu.

"Bana eşlik ettiğin için teşekkürler. Seni bütün gece ayakta tutmak istememiştim." "Buna değdi," diye dürüstçe cevap verdi.

Mark yeni atın sağlıklı olduğundan emin olmakla meşguldü, bu yüzden Emily ahırdan çıkıp eve doğru yöneldi. Uzandı ve sonunda yorgunluğa yenik düşmeden önceki son düşünceleri yeni işvereniyle ilgiliydi. Mesafesini korumakta sorun yaşayacağını biliyordu.

Üçüncü Bölüm

Emily yavaşça yuvarlandı ve saatin öğleden sonra bir olduğunu fark etti. Yatakta doğruldu ve gözlerindeki uykuyu silmeye çalıştı. Bu kadar uzun süre uyuduğuna inanamıyordu. Oğlunun iyi olduğundan emin olmak için her zaman erken kalkardı.

İki dakikalık bir duş aldı, giyindi ve merdivenlerden aşağı koştu. Oğlu için inanılmaz derecede endişeliydi. Uyandığında annesi yanında olmadığı için korkmuş olabilirdi.

Koşarak köşeyi dönüp yemek odasına girdi ve oğlunu diğer çocuklarla, Mark ve kardeşleriyle birlikte otururken buldu. Tüm yetişkinler çok uzun süre ayakta kalmamış gibi görünüyordu.

"Anne biliyor musun, bu sabah bir at yavrusu doğdu ve öğle yemeğimizi yer yemez Mark beni onu görmeye götürecektir," diye neredeyse ciyak ciyak bağırdı.

"Biliyordum. Onun doğumunu izlemem gerekiyordu. Bu sabah seninle birlikte uyanık olamadığım için çok üzgünüm," diyerek oğlundan özür diledi.

"Sorun değil anne, uyanık olmadığını bilmiyordum. Bütün gün oyun oynadık," dedi Trevor ona.

Emily o sabah iyi olduğu için rahatlamıştı ama yaşlandıkça ona o kadar da ihtiyaç duymuyor gibi görünmesine biraz zlmştı. Masaya gidip sandviç malzemelerini alarak hayal kırıklığını örtbas etti.

"Sana kahvaltı hazırlamadığım için özür dilerim," dedi, yemek hazırlamadığı için kendini suçlu hissederek.

"Haftanın yedi günü alışamazsın Emily, sanırım Edward sana hafta sonları herkesin kendi başının çaresine baktığını söylemişti," dedi Mark, son yemeğini yiyormuş gibi ağzını tıka basa doldurmadan önce.

"Normalde bunu biliyorum ama aileniz buradayken muhtemelen güzel bir kahvaltının tadını çıkarırlardı," diye savundu.

"Yemeğinizin geri kalanı dün gece yaptığınız salatalar ve tatlılar gibiyse, kahvaltınızdan kesinlikle keyif alırdık. Kendi sandviçini yapabileceğin bir ögle yemeğine sahip olmak güzel, ayrıca dün gece bir şekilde yemek masasına ulaşamayan salatanızdan birkaç kase buldum," dedi Amy, Mark'a dikkatle bakarak.

Mark, "Patates salatasına bayılırım ve bugün için biraz saklamak istedim," diye savundu.

Emily o kaseyi dışarı çıkardığını biliyordu, bu yüzden Mark gizlice içeri sokmuş olmalıydı. Aslında onun yemeğini beğenmesi Emily'yi oldukça iyi hissettirmişti. Belli ki beğenmişti, çünkü ağzına tıka basa dolduruyordu.

"Ciddiyim, dün gece erkenden biraz aldım ve sonra gizlice götürmek zorunda kaldım. O zamandan beri bu kadar güzel ev yapımı salata yememiştim... yani hiç yememiştim. Annem alınmasın," diye ekledi sonradan.

"Bir erkeğin kalbine giden yolun midesinden geçtiğini bilirsin... diğer şeylerin yanı sıra," dedi Alex göz kırparak.

"Amin," diye ekledi Mark, çiğnemesine ara bile vermeden.

Emily onun ailesine alışmaya başlamış olmalıydı, çünkü artık çok daha az kızarıyordu. Kardeşlerin sadece birbirleriyle şakalaştıklarını ve kötü bir niyetleri olmadığını biliyordu. Eğer onların yanında rahat etmek istiyorsa, birbirleriyle konuşma tarzlarına alışması gerekiyordu.

Herkes yemeğini yedikten sonra, yetişkinler küçük çocukları toplarken, büyükler de Mark onları ahıra götürürken ona sarıldılar. Emily yeni doğmuş tayı ayağa kalkmış ve ahırın açık alanında sallanırken gördüğünde çok şaşırdı.

"Daha yeni doğdu, şimdiden yürümeye başladığına inanamıyorum," diye nefes nefese kaldı.

Üç kardeş gülüştüler. Lucas, "Hayvanlar insan bebeklerinden çok daha bağımsızdır," dedi.

Mark, "Kendi adınıza konuşun, ben her zaman türümün tek örneği oldum ve işleri ortalama bir insandan daha hızlı yapabildim," diye ekledi.

Alex göğsünü yumruklarken, "Hiç sanmıyorum, hepimiz biliyoruz ki en zeki olan hep ben oldum," dedi.

Jessica erkekleri yatıştırmak için, "Hepiniz anormal derecede güçlü, seksi ve çok ama çok zekisiniz," dedi.

Alex onu öpmeden önce, "Sen bunların hepsi ve çok daha fazlasısın," dedi.

"Tamam, ikinizin öpüşme oyunuyla uğraşacak kadar uyumadım," diye homurdandı Mark.

Alex, "Seni burada, samanların üzerinde uyurken bulduğumu düşünürsek, huysuzluğun için sana biraz zaman tanıyorum," diye kabul etti. "Tabii ki samanlıkta bir boğuşma seni uyuyakalmaktan çok daha iyi bir ruh haline sokardı," diye ekledi Emily'ye göz kırparak.

Son cümleyi duymamış ya da göz kırpmayı fark etmemiş gibi yaptı.

"Yavru at çok tatlı değil mi?" diye sordu Trevor'a.

"Anne, atlar tatlı değil, havalı," diye homurdandı, büyük bir çocuk gibi görünmeye çalışarak.

"Bunun için üzgünüm," dedi gözleri parlayarak. Çok severdi Oğlunun ne kadar büyüdüğünü. Bazı günler oğlunun o farkına varmadan bir erkek olacağını düşünmek kalbini kırıyordu ama aynı zamanda onun çok fazla kişiliği ve harika bir kalbi vardı. Onu sonsuza kadar yakınında tutmak istiyordu.

"Harika görünümlü bir kız," dedi Lucas.

Alex, "Katılıyorum kardeşim, çiftliğe güzel bir katkı daha," diye ekledi.

"Teşekkürler çocuklar," dedi Mark.

Lucas, "Gitmemiz gerekiyor ama önümüzdeki hafta sonu geri gelebiliriz" dedi.

"Ah baba, Trevor'la biraz daha oynamak istiyorum," diye ağladı Jasmine.

"Söz veriyorum, Trevor'la oynaman için geri geleceğiz ama annenin kaçırmaması gereken bir randevusu var, tatlım," dedi Lucas üzüntüyle. Küçük kızının herhangi bir konuda üzüldüğünü görmekten nefret ederdi. Kızı için çok kolay bir çocuk oyuncağıydı. Yıllar boyunca uğraştığı iş adamları kızının ondan ne kadar kolay bir şekilde istediğini alabildiğini görselerdi çok şaşırırlardı.

"Tamam babacığım," dedi titrek bir sesle. Sonra kollarını Trevor'a doladı, "Seni çok özleyeceğim," diye burnunu çekti. Trevor ona bir süre daha kalabileceklerini söylemek üzereydi ki Amy ona annesinin bakışını attı. Karısı her şeyden paçayı kurtarabilen tek kişiydi ve onunla tartışmayacaktı.

Trevor ne yaptığını fark etmeden önce ona tekrar sarıldı. "Yakında görüşürüz," diye mırıldandı. Emily onun Mark'ın önünde sert davranmaya çalıştığını anlayabiliyordu ama kendisi de gözyaşlarına boğulmak üzereydi.

Mark, Trevor'ın saçlarını karıştırırken, "Hey ufaklık, diğer çocuklar buradan çıktıktan sonra, sen ve ben patikalarda bir at gezintisine çıkabiliriz," dedi.

"Gerçekten mi?" Trevor'ın üzüntüsü anında buharlaştı ve umutla Mark'a baktı.

"Gerçekten mi?" Mark belirtti. "Gelmek isterse anneni bile davet edebiliriz," diye ekledi.

Trevor sanki gerçekten düşünüyormuş gibi annesine baktı ve sonunda, "Sanırım o da bizimle gelebilir. İyi piknik malzemeleri yapıyor."

"Teşekkürler," dedi Emily. "Bunun senin için çok zor bir seçim olduğunu biliyorum," diye ekledi gülümseyerek.

"Bizim de gitmemiz gerekiyor, yakında görüşürüz. Gidip bir spa günü geçireceğiz," dedi Jessica Emily'yi kucaklamadan önce.

"Kulağa gerçekten harika geliyor," dedi Emily, bunu karşılayabilmesinin ne kadar süreceğini bilmemesine rağmen. Jessica onu çok erken davet ederse, ertelemek için bir bahane uydurmak zorunda kalacaktı.

Herkes gittikten sonra üçü ata binmek için yola koyuldular. Emily uysal ve idaresi kolay yaşlı bir kısırağa bindi. Daha önce hiç ata binmemişti ama bundan gerçekten hoşlandığını fark etti. Trevor atın üzerinde Mark'la birlikte oturuyordu ve onun kollarında çok sevimli görünüyordu. Sahip olduğu tüm iradeyle ona karşı duyduğu çekimle savaşması gerekecekti. Bu hiç de kolay olmayacaktı.

Gün başladığı gibi mükemmel bir şekilde sona erdi. Mark esprili ve çekiciydi ve oğluna karşı bitmek bilmeyen bir sabrı vardı. Kendi kendine defalarca sadece arkadaş olacaklarını söyledi ve kendine yeterince yalan söylerse buna inanmaya başlayacağını düşündü.

Bir gün diğerine geçmeye başladı. Mark artık ona karşı yeni bir hamle yapmıyor ve ilişkilerini tamamen dostça sürdürüyordu. Trevor'a karşı harikaydı ve her gün onunla saatler geçiriyordu. Trevor kendi başına ata binmeye bile başlamıştı.

Mark'ın yanındaki genç adama her baktığında, patronuna duyduğu çekimle mücadele etme kararını pekiştiriyordu. Bunu profesyonelce sürdürmek zorundaydı, çünkü bu adamla bir ilişki başlatırsa, bittiğinde Trevor'la birlikte taşınmak zorunda kalacaklardı.

Mark ona karşı kişisel bir ilgi göstermediğı için bir ilişki konusunda endişelenmesine de gerek yoktu. Trevor ve o tam bir aydır çiftlikteydiler ve Mark, çok uzun zaman önceymiş gibi gelen o buharlı geceden beri ona bir kez bile dokunmamıştı.

Onu rahatsız eden şey, onun kendisine dokunmasını istemesiydi. Aslında ona dokunmadığı için minnettardı çünkü ona hayır diyebilecek kadar güçlü olduğunu düşünmüyordu.

Ailesi birkaç kez daha geldi ve Jessica ve Amy ile iyi arkadaş olmaya başladılar. Aşçılık işini kabul ettiğinden beri kazandığı her şeyi bir şekilde kaybederse çok üzülürdü.

Nihayet önümüzdeki hafta sonu için gerçek bir spa günü planlamıştı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı ve kulağa cennet gibi geliyordu. Gerçek kız arkadaşlara sahip olmak ve kendini şımartmasına izin verilen bir gün gerçek dışı görünüyordu.

Çoğu çocuk lisede böyle şeyler yapardı ama o kızlara özgü şeylere para harcayamayacak kadar fakirdi.

Emily kararlı bir şekilde bakışlarını Mark ve Trevor'ın sürekli büyüyen yavru köpeklerle birlikte çimenlerin üzerinde yuvarlandıkları pencereden çekti. Her zaman gerginliğini azaltan yemek yapmaya odaklandı.

Emily uyuyamadı. Yaklaşık bir saat boyunca orada yattı, dönüp durdu ve sonunda klostrofobik hissetmeye başladı. Ayağa kalktı ve balkona çıktı. Aslında akşamları orada çok zaman geçiriyor, serin akşam havasının tadını çıkarıyordu.

Korkuluklara yaslanıp temiz kır havasını içine çekerken kendini biraz daha iyi hissetmeye başladı. Garip fobilerini düşünürken biraz sesli güldü. Neden bu kadar korktuğunu anlamıyordu.

zaman zaman klostrofobik.

"Burada ne yapıyorsun?" Mark sordu.

Emily yerden en az bir karış havaya sıçradı ve döndüğünde Mark'ın kendisinden birkaç adım ötede, sakladığından çok daha fazlasını gösteren bir çift boxer şorttan başka bir şey giymeden durduğunu gördü.

"Ben... Ben... sadece biraz hava almaya ihtiyacım vardı," diye kekelemeyi başardı sonunda.

Mark gözlerini ondan alamıyordu. Onu tepeden tırnağa inceliyor ve bu konuda acele etmiyordu. O gece dolunay vardı ve kız neredeyse transparan kısa bir gecelik giymişti, bu da ona vücudunu bikininin bile gösterdiğinden çok daha fazla gösteriyordu. Ay ışığı beyaz elbiseyi yanardöner hale getirmiş gibiydi.

Kızın meme uçlarının esmer hatlarını görebiliyordu.

Gözleri onların üzerinde gezindi. Kadının bacaklarının hatlarını en mahrem yerlerine kadar görebiliyordu. Ne yaptığını bile bilmeden ona doğru yürümeye başladı.

Onları ayıran o birkaç adımı atarken yavaş ve kararlıydı. Adam yaklaşırken kızın gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. Sanki ikisi de kaçınılmaz bir trans halindeydiler. Elini uzatıp saçlarını geriye doğru taradı. yüzünde uçuşan saçlarının kaçmış dallarını tuttu.

Adamın parmakları yanan tenine temas ettiğinde dudaklarından kaçan iç çekişe engel olamadı. Sözsüz bir davetle ona doğru eğilmeye başladı. İhtiyacı olan tek şey buydu.

Bir kolunu kızın sırtına dolayarak onu neredeyse çıplak olan bedenine doğru sıkıca çekti. Diğer elini de boynunun arkasına dolayarak başını yukarı kaldırdı ve dolgun dudaklarına erişmesini sağladı.

Ona kendisini geri çevirmesi için bir an daha verdi. Eğer onu reddederse bu onu öldürecekti ama bir kadını asla zorlamayacaktı. Kadının nemli dudaklarından bir inilti kaçtığında, sonunda ikisini de istedikleri tatmine ulaştırdı ve dudaklarını kadınınkilere yaklaştırdı.

Öpüşmenin havuzda olduğu gibi acil olacağını düşünmüştü ama adamın dudakları onunkilere zar zor değince şaşırdı. Tekrar inledi ve ellerini kaldırarak adamın boynunu kavradı, onu kendine doğru çekti. Onu her yönden kendisine doğru bastırılmış hissetmek istiyordu. Pişmanlık duyacak zamanı yoktu, onu istiyordu ve onu tamamen öpüp acısını dindirmesine ihtiyacı vardı.

Sonunda ikisine de istediklerini verdi ve kadının dudaklarını kendi dudaklarının altına sıkıştırdı. Dilini içeri sokabilmek için başını eğerek kızın ağzını daha da açtı. Kalçaları sevişmeyi taklit edercesine birbirine çarparken dilleri de birleşti.

Kadın, yumuşaklığını erkekliğinin içine doğru iterken bir inilti çıkardı. Eli, geceliğinin eteklerini bulana kadar kadının yuvarlak ve mükemmel kalçalarında gezindi. Sonra yavaşça onun ipeksi kalçalarına doğru ilerledi, ta ki onu kavrayıp kendine doğru daha da sıkı çekene kadar.

Kadının geceliğinin altında hiçbir şey giymediğini fark edince uzun bir inilti daha çıkardı. O anda ona girmesini engelleyen tek şey boxer şortunun son derece ince pamuğuydu.

Birden kolunu kızın kalçalarının altından geçirerek onu kollarının arasına aldı. Paylaştıkları tutkulu öpücükle teması hiç kesmedi. Onu balkon kapısına kadar birkaç metre taşıdı ve yatağına doğru yürüdü, orada yatırdı.

İki hızlı hareketle önce boxer'ını, sonra da bornozunu çıkardı ve yumuşak yorganın üzerinde onun yanına uzandı. Elleri vücudunun her yerinde dolaşıyordu. Yeterince yerine dokunamıyordu. Kadının her zevk noktasını buldu ve kadın zevk çığlıkları atarken neredeyse her şey daha başlamadan bitiyordu.

Sonunda dudaklarını onunkilerden ayırdı, böylece dudaklarını onun pürüzsüz boğazında gezdirebildi. Düzensiz atan nabzını yaladı ve ısırıldı ve sonra cömert göğüslerine doğru ilerledi. Çok kıvrımlı ve güzeldi. Koyu pembe meme uçları boncuk boncuktu ve ay ışığında parlıyordu. Önce birini, sonra diğerini ağzının derinliklerine çekmeden önce sertleşmiş tepelerinin etrafını yaladı.

Adam gövdesinden aşağı doğru yavaşça yalamaya ve emmeye devam ederken Emily'nin vücudu yatakta sarsıldı. Hafif göbek deliğini daire içine aldı ve sonra aşağı indi. Elleri kalçalarını yoğurdukça ve dişleri tenini sıyırdıkça, Emily daha fazla haykırdı. Sonra diliyle hafifçe dokunarak etini yatıştırdı.

Sonunda bacaklarını ayırıp onu en kutsal yerinden samimi bir şekilde öptüğünde, kendisini sevmesi için ona yalvardı. "Lütfen Mark, lütfen içimde sana ihtiyacım var" diye haykırdı. Usta dilinin bir fiskeşiyle tüm vücudu sarsıldı ve tatlı, cennet gibi bir salıverilme onu yıkadı.

Başını bile kaldıramıyordu; zevk o kadar büyük ve kuşatıcıydı ki. Yavaşça vücuduna doğru öpücükler kondurdu ve hâlâ hassas olan meme uçlarını okşayarak kadının çekirdeğinde yeniden kıpırdanmaların başlamasına neden oldu.

Az önce aldığı zevkten sonra nasıl daha fazlasına ihtiyaç duyabileceğini ya da isteyebileceğini anlamıyordu ama adam ağızlarını tekrar bir araya getirdiğinde, içindeki sıcaklığın yeniden kıpırdadığını hissedebiliyordu.

Adam onun üstüne uzandı ve kendini onun sıcaklığına bastırdı. Onun ağrıyan açıklığına karşı zonkladığını hissedebiliyordu. Sonunda vücutlarını birleştirebilmesi için daha da açıldı ama adam yine de kendini tuttu.

Ellerini kalçalarının üzerinde gezdirdi ve sonra dili onunkiyle dans ederken ağrıyan memesini fiskeledi. Tekrar tamamen tahrik oldu ve kalçalarını yukarı kaldırdı, vücuduyla onlara katılması için yalvardı. Yapamadı Duyduğu iniltilerin kendi boğazından geldiğine inanıyordu.

Parmağını onun içinde kaydırды, vücudunu test etti, onun için hazır olup olmadığını gördü. Onun da kendisi kadar hazır olduğunu hissettiğinde, sonunda parmağını durdurdu.

İşkence ve hızlı bir hamleyle onun derinliklerine girdi. Kadın zevkle haykırdı ve daha fazlasını isteyerek kalçalarını oynattı.

"Bana bir dakika ver," diye yalvardı Mark.

Emily hayatında hiç hissetmediği bir güç hissetti. Bu büyük, güçlü adamın merhamet dilemesini sağlamıştı. Bu öforik bir duyguydu ve kalçalarını tekrar oynattı ve adamın alnındaki ter damlalarını görünce gülümsedi.

Onun gülümsemesini gördü ve kendi hınzır gülümsemesiyle eşleştirdi.

"Tam bir baş belasısın, değil mi?"

Daha sonra hızlı bir şekilde içine girip çıkmaya başladı ve sıkılmış boğazından herhangi bir kelime sıkıştırmasının hiçbir yolu yoktu. Onu tuttu

Onu öperken yakınlaştı, aynı anda vücuduna girip çıkmaya başladı. Tüm zaman duygusunu kaybetti, içinde gittikçe yükselen muazzam duygularla başı döndü.

Tekrar içine girdi ve kadının vücudu onun etrafında sarsıldı, aldığı zevk uzadıkça uzadı. Bir iniltiyle son bir kez daha içine itti, titredi ve sonra üzerine yığıldı. İkisi de ağır ağır nefes alıyordu ve ikisinin de hareket edecek enerjisi yok gibiydi.

Sonunda vücutlarının yerini değiştirdi ve onu yarı üstüne yarı yanına çekti. Onu bırakmak istemiyordu. Gecenin soğuk havasını onun bedeninden uzak tutmak için örtüyü kaldırdı ve gözlerini kapadı, ona karşı duyduğu hissin tadını çıkardı.

"Gitmeliyim," dedi uykulu bir şekilde, ama hareket etmeye çalışmadı. "Henüz değil."

Onunla tartışacak enerjisi kalmamıştı ve kendi kendine bu işi halledeceğini söyledi.

birkaç dakika içinde kalkacaktı. Gözlerini bir dakika dinlendirmek için kendine izin verecekti. Çok ağırdılar ve onları açık tutamıyor gibiydi.

Emily uyandı ve ağrıyan kaslarını gerdi. Önce vücudunun sertliği kafasını karıştırdı, sonra gece yüzüne çarpan soğuk su gibi aklına geldi. Bilmediği odada doğruldu ve etrafına bakındı.

Mark orada değildi, ki bunun için inanılmaz derecede minnettardı. Onunla yüzleşmeden önce kendini toparlamak için zamana ihtiyacı vardı. Daha önce hiç ilişkisi olmayan bir adama aşık oldu. Mark'tan önce, sadece

eski kocasıyla birlikte olmuştu ve seks hiçbir zaman Mark'la olduğu kadar iyi olmamıştı.

Onun kollarında uykuya dalmış, ancak gecenin bir vakti onun gezinen elleri tarafından uyandırılmıştı. Onu tekrar sevmiş, ona daha fazla zevk vermiş ve sonra rüyasız bir uykuya dalmıştı.

Yerde, yatağın yanında geceliğini buldu ve başına geçirdi. Sonra kapıya doğru yürüdü ve balkondan dışarı baktı. Orada ya da arka bahçede kimse yoktu, bu yüzden hızla kendi yatak odasının kapısına koştu.

Mark'ın odasının kendi odasına bu kadar yakın olduğunu bilmiyordu. Bunu daha önce bilseydi geceleri uykuya dalmakta daha da zorlanırdı. Bu yeni bilgiyle tekrar uyuyabileceğini sanmıyordu.

Emily kaslarının ağrısını hafifletmek için kendine ekstra uzun bir duş aldırdı. Varlığından haberdar olmadığı bazıları kullanmıştı. Vücudu ağrıyor olsa da, bu aynı zamanda inanılmaz derecede tatmin edici bir duyuydu.

Mark'ın kendisine verdiği yoğun zevki düşündükçe gülümsemesine izin verdi. Sonra kendini toparladı ve giyindi. Ona gecenin harika geçtiğini söylemek zorundaydı ama bu böyle devam edemezdi.

Onun için çalışmayı gerçekten seviyordu ve bu bir kaçamaktan çok daha önemliydi.

Aklına mantıklı geliyordu. Bunu reddetme olarak algılamayacağını umuyordu. Ona bunun hayatında yaşadığı en iyi seks olduğunu kesinlikle söyleyemezdi. Daha fazlasını istememesini sağlamanın yolu bu değildi.

Emily nihayet merdivenlerden inerken kendinden daha emin hissediyordu. İçeri girdiğinde Trevor ve Mark'ı mutfak masasında, önlerinde büyük bir kâse mısır gevreği ile otururken buldu. İkisi de sanki yanlış bir şey yaparken yakalanmışlar gibi suçlulukla başlarını kaldırdılar.

Emily, ikisinin bitirdiği mısır gevreğinin Cookie Crisp olduğunu fark edene kadar bunun garip olduğunu düşündü. Oğlunun şekerli mısır gevreği yemesine asla izin vermezdi. Her zaman ona bir kaşık verip şekerlikten yemesine izin verebileceğini söylerdi.

Trevor'ı yememesi gerektiğini bildiği bir şeyi yediği için azarlamak üzereydi ama yüzlerindeki ifade çok acınasıydı. Gülümsemesinin ağzından kaçmasına engel olamadı.

Tek söylediği "Bunu yemeye alışma" oldu. Bir kâse aldı ve kutuda kalan çok az miktarı kendisi için döktü. Aslında oldukça iyi olduğunu görünce şaşırdı. Bunu kendini beğenmiş çocuklara itiraf edemezdi.

ona bakıyordu. "Bunu sadece siz ikiniz daha fazla yemeyin diye yiyorum," dedi sonunda.

Mark küçük bir kıkırdamayla ona ters ters baktıktan sonra kahvaltısını bitirdi. Her şeyi yediği gibi mısır gevreğini de olabildiğince hızlı yiyordu. Yeme tarzına bakılırsa adam yetimhanede büyümüş sanırdınız.

"Neden her zaman bu kadar çabuk yiyorsun?" diye sordu sonunda, merakı daha da artmıştı.

"İki ağabeyle büyümeyi dene, o zaman sen de hızlı yersin."

Emily, Lucas ve Alex'in Mark'ın yemeğini çaldıklarını düşünerek kıkırdadı. Adam ona gülümsedi ve Emily daha sonra ciddi bir konuşma yapmaları gerektiğini neredeyse unuttu.

Trevor çikolatalı sütünden yudumlarken, "Anne, bugün Jasmine'le sinemaya gideceğimi unutma," dedi.

"Unutmuşum. İşini bitir de seni giydirelim. Lucas her an gelebilir," dedi bir yandan da masadaki tabakları kaldırmaya başladı.

"İşim bitti," dedi Trevor ve merdivenleri hızla çıktı. Yeni en iyi arkadaşı olan Jasmine'le vakit geçirmekten daha çok sevdiği bir şey yoktu.

"Beni bekle," dedi Emily, oğlunu merdivenlerden yukarı doğru kovalarken. Onu çabucak hazırladı ve aşağı indiklerinde Jasmine'in ona seslendiğini duyabiliyordu.

"Buradayım Jazzy," diye bağırdı Trevor merdivenlerin tepesinden ve sonra korkuluklara atlayıp aşağı kaydı. Oğlu aşağı doğru uzun bir kayış yaparken Emily şaşkın şaşkın baktı.

"Trevor rayların üzerinde kayamazsın," diye oğlunu azarladı. "Bu fikre nereden kapıldın?" diye sordu.

Trevor suçlulukla ona baktı ve sonra omuzlarını silkti. "Benim hatam Emily, özür dilerim. Ona nasıl yapacağını ben gösterdim," diye söze girdi Mark.

Emily şaşkın bakışlarını Mark'a çevirdi. Sonra da yenilgiyle ellerini havaya kaldırdı. Erkekleri anlayamıyordu. Tırabzan çok güzel ve pahalıydı ama onlar onu kaydırak olarak kullanıyorlardı. Bırakmaya karar verdi.

Bazen yapılacak en akıllıca şey buydu.

"İşte buradasın," dedi Jasmine köşeyi döndüklerinde. "Kaçırdım Sen," diyerek Trevor'a sarıldı. O da ona sarıldı ve birbirlerine şapşal şapşal gülümsediler. Emily birlikte bu kadar tatlı olmalarını seviyordu.

"Gitmeye hazır mısın?" Lucas ona sordu.

"Evet," diye yanıtladı Trevor gerçek bir coşkuyla.

"Bu gece kalsa sorun olur mu? İşimiz geç bitecek ve iyi vakit geçirecekler," diye sordu Lucas Emily'ye.

"Eğer gerçekten bir sorun olacağını düşünmüyorsanız."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? O harika bir çocuk. Buraya gelmesinden gerçekten hoşlanıyorum, ayrıca Jasmine'in konuşmayı bırakmasını sağlayabildiğim tek zaman bu," diye fısıldadı.

Emily kıkırdadı ve sonra oğluna veda öpücüğü verdi. Ona Lucas ve Amy'nin sözünü dinlemesini ve uslu durmasını hatırlattı.

Lucas çekip gitti ve Emily aniden Mark'la baş başa kaldı. Eh, diye düşündü, konuşmak için bundan daha iyi bir zaman olamazdı.

"Mark konuşmamız gerek."

"Bunu söyleyeceğinden korkuyordum."

"Dün gece büyüleyiciydi. Hayatımda yaşadığım en güzel geceydi."

"Kulağa harika bir sohbet gibi geliyor. Bir ama eklemeyi bitirelim derim..." diye söze başladı.

"Keşke bu kadar basit olsaydı Mark ama ikimiz de bunun tekrar olmasına izin veremeyeceğimizi biliyoruz. Trevor burada çok mutlu ve aramızdaki bu şey uzun sürmeyecek ve sonra her şey dağılacak," diyerek anlaması için yalvardı.

"Neden uzun süre dayanmıyor?" diye sordu ona.

"Mark, sen benim patronumsun. Sen harikasin ve ailen de inanılmaz ve bir ilişki yaşayıp birbirimizden hoşlanmamaya başlamak istemiyorum.

Birlikte harika bir gece geçirdiğimiz için şükretsek ve şimdi buna iyi desek olmaz mı?" diye bir kez daha yalvardı.

Mark uzun bir iç çekişten önce birkaç dakika boyunca onun gözlerinin içine baktı. "Bu konuda mutlu değilim ve sana garanti ederim ki fikrini değiştirmeye çalışacağım ama şimdilik geri çekilmemi istiyorsan yapacağım şey bu," diye sonunda kabul etti.

"Teşekkür ederim. Lütfen her şeyin eskisi gibi olmasına geri dönebilir miyiz?"

"Bir süreliğine ahırda çalışmam gerekiyor," tek cevabı bu oldu. Arka kapıdan çıktı ve onu biraz reddedilmiş hissederek bıraktı.

Eğer doğru şeyi yapıyorsa, neden bu konuda kendini bu kadar kötü hissediyordu?

Bazen çocuk olmak çok daha kolay olurdu.

Yaşlandıkça geliştirdiğiniz çekinceler. Gerçekten doğru şeyi yaptığını biliyordu; sadece kendini buna ikna etmesi gerekiyordu.

Günün geri kalanında Mark'ı görmedi. İkisi de birbirlerinden uzak durmayı başarıyorlardı ve bu da onlar için en iyisiydi.

Dördüncü Bölüm

Birkaç hafta sürdü ama işler bir şekilde normal rutinine döndü. Emily ve Mark çok fazla gerginlik olmadan bir kez daha aynı odada bulunabiliyorlardı ve hatta daha önceki takılmalarından bazılarına başladılar.

Emily kendini gittikçe daha güvende hissediyordu. Gözleri hâlâ Mark'ın üzerindeydi ve her zaman onun nerede olduğunu biliyor gibiydi ama onu ucuz bir romantizmle kaybetme riskini göze alamayacak kadar çok önemsiyordu.

Her gece onu çok istediği için vücudu ağrıyordu ama başkaları uğruna kendini inkâr etmeye alışkındı. Bu durumda oğlunun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının önüne koyuyordu ve bu da fedakârlığa değmesini sağlıyordu. En azından buna değdiğini düşünüyordu ya da öyle olmasını umuyordu.

Acısını daha da kötüleştiren şey, Mark'ın yanında olduğu her gün ona biraz daha aşık olduğunu fark etmesiydi. Nasıl olur da

Oğluna karşı bu kadar nazik ve etrafındaki herkese karşı bu kadar şefkatli olan bir adamı sevebilir miydi? Hayvanları söz konusu olduğunda bile bir azizdi.

Henüz tek bir kusur bile bulamamıştı. Onun nasıl olup da çoktan evlenip on çocuk sahibi olmadığını anlamıyordu. Mükemmel bir baba ve koca olabilirdi. Kendisini Mark'la birlikte eş ve anne rolünde birden fazla kez hayal etmişti.

Mark içeri girdiğinde Emily ve Trevor çalışma odasında Şeker Diyarı oynuyordu. "Mark bak, annemi yine yeniyorum," dedi Trevor kahramanına gülümseyerek.

"Harika iş, dostum. Edward biraz önce çikolatalı kek getirdi. Acele mutfığa gidersen, o kaldırmadan önce biraz alabilirsin," diye ekledi.

"Evet," diye bağırdı Trevor ve koridorda koşmaya başladı.

"Onu şımarttığını biliyorsun," diye uyardı Emily ama yüzündeki gülümseme bütün acıyı yok etti.

"Onun burada olmasını gerçekten çok seviyorum. Eve çok fazla ışık getiriyor."

Emily gözleri yaşarırken, "Teşekkür ederim," dedi. Oğlunu seven herkesi çok severdi.

"Emily, Trevor'ın okulu hakkında konuşmalıyız. Yıl birkaç ay içinde başlıyor.

haftalar," diye söze başladı Mark dikkatle. İnatçı annesiyle küçük bir savaşa hazırды.

"Burada harika bir okul var. Önümüzdeki hafta onlarla konuşmaya gidecektim," dedi ve tartışmanın sona ereceğini düşündü.

"Lucas bana Jasmine'in kaydolduğu okuldan bahsetti ve bu bölgeden çok da uzakta değilmiş. Orada normal bir okulda elde edemeyeceği pek çok fırsata sahip olacak ve Jasmine'le birlikte gidebilecek," dedi.

"Mark, Trevor'ı özel bir okula yerleştirmeye gücüm yetmez."

"Hiçbir şey ödemek zorunda kalmazsınız. Bu da işinizin bir parçası olacak."

"Bunu kabul etmemin imkânı yok Mark. Zaten Trevor'a sürekli bir şeyler aşırıyorsun, geçen hafta ona aldığın arazi bisikleti gibi. Buradaki yerel okula gitmesi onun için sorun olmaz," diye ekledi inatla. Mark'a zaten çok fazla şey borçluydu ve ona daha fazla borçlu kalmak istemiyordu.

Mark onun tartışmasına hazırды. Onun açgözlü biri olmadığını çoktan keşfetmişti. Aslına bakarsanız, tam tersiydi. Ona ya da oğluna bir şey vermeye çalışmak düpedüz sinir bozucuydu.

"Sen savunmaya geçmeden ve bu fikri tamamen kapatmadan önce kendimi açıklamama izin ver," diye söze başladı.

"Peki, tamam. Devam et ve kendini açıkla ama sana söylüyorum cevap yine hayır olacak. Zamanını boşa harcıyorsun," dedi kollarını kavuştururken.

"Sen çok sinir bozucu bir kadınsın. Ayrıca savunmaya geçme demiştim," diye neredeyse bağıırıyordu.

İkisi de bakakaldı, ikisi de geri adım atmak istemiyordu. Emily sonunda katlandı ve omuzlarını silkti. "Devam et," diye mırıldandı.

"Teşekkür ederim. Dediğim gibi, bu okul en iyi okullardan biri ve Trevor oraya giderse devlet okulunun ona sağlayabileceğinden çok daha fazla fırsat elde edecek. Devlet okulu sisteminde çok fazla bütçe kesintisi yapıldı. Hatta başka bir dil öğrenemez ya da İyi kulüplerde yer almak. Bunlar geleceğini güvence altına almak için gerçekten ihtiyaç duyduğu şeyler."

"Ama para..." diye başladı.

Mark elini kaldırdı. "Şahsen benim ve şirketin birçok farklı çalışanıyla konuşabilirsiniz. Üniversite harçlarını ödediğimiz ve izinleri uzattığımız ek avantajlarımız var. Kendi çalışanlarımızla ilgilenmeye inanıyoruz.

Edward'ın çocuklarının üniversiteye gitmesi için para ödedim ve bu konuda benimle kavga etmediler, bu yüzden lütfen Trevor'ı gururunuzun üstünde tutun ve bu fırsatı kullanmasına izin verin," dedi. Son söylediğinin belden aşağı bir vuruş olduğunu biliyordu ama aynı zamanda oğlu için her türlü fedakârlığı yapmaya hazır olduğunu da biliyordu, bu fedakârlık şu olsa bile

başka birinden bir şey kabul ediyordu.

Emily oturmuş, kendisiyle savaşıyordu. Mark'ın söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Daha iyi bir okula gitmesine izin vermeyerek oğlunun gelecekteki başarısına gerçekten zarar verebileceğini biliyordu ama Mark'a daha fazla borçlanmak da istemiyordu.

"Söylediklerinizi anlayabiliyorum ve haklısınız," diye sonunda kabul etti.

Mark onun sözleri karşısında biraz kendini beğenmiş görünüyordu.

Konuşmasının bitmediğini göstermek için elini kaldırdı. Gülümsemesi kayboldu.

"Demek istediğini anlayabildiğimi söyledim, ancak benden ödün vermemi bekliyorsan, sen de ödün vermeye istekli olmalısın," dedi, ne demek istediğini anladığından emin olmak için gözlerinin içine bakarak.

"Ne tür bir uzlaşma?" diye sordu kuşkuyla.

"Eğer Trevor lüks bir okula gidecekse, o zaman ona katkıda bulunmakta ısrar ediyorum.

Burada zaten hiçbir masrafımız yok ve cömert bir maaş alıyorum. Eminim okul harcı çok fazladır, bu yüzden maaşımı yarıya indireceksiniz." Bunun her ikisi için de kabul edilebilir bir çözüm olacağını düşündü.

"Asla olmaz," dedi Mark ona, kendi açısından uzlaşmaya yer bırakmadan. "O zaman anlaşma yok," diye ekledi Emily, aynı şekilde boyun eğmeden.

İkisi de birbirlerine tekrar baktılar, diğeri kırıma çalışıyorlardı. Emily geri adım atmayı reddedince, Mark sonunda yenilgiyle ellerini havaya kaldırdı.

"Peki, maaşından haftada yüz dolar kesilse nasıl olur, yarı yarıya değıl," dedi. Kadın başını sallamaya başlayınca sözünü kesti.

"Dinle, eğer özel bir okula gidecekse ihtiyacın olacak ekstra şeyler var. Maaşına ihtiyacın olacak," diyerek onu ikna etmeye çalıştı.

Emily ek masrafları hiç düşünmemişti bile. Mark ona okul gezileri ve benzeri şeyler için ödenen ekstra ücretlerden bahsetmeyecekti. O sadece Okulun doğrudan kendisiyle temasa geçtiğinden emindi, çünkü bunlardan herhangi birini bilseydi, onlara ödeme yapmak için kendini kırmakta ısrar ederdi. Onu anlamıyordu; para onun gözünden bile kaçmayacaktı. Ona hem sinirleniyor hem de bağımsızlığından etkileniyordu.

"Sanırım deneyebiliriz," diye gönülsüzce kabul etti. "Ama Mark, eğer oradaki çocuklar onlar gibi zengin olmadığı için kendini kötü hissetmesine neden olurlarsa kalmayacak. Yeterince iyi olmadığını hissetmesindense devlet okulunda eğitim almasını tercih ederim" dedi.

"Emily hemen uyum sağlayacaktır. Zaten okula birlikte gideceğı en iyi arkadaşı var ve dışa dönük ve sosyal biri. Okuldaki her çocukla arkadaş olacak.

okul," dedi ona.

"Tamam, kayıtlar ne zaman başlıyor?" diye sordu.

"Yarın oraya gidebiliriz. Helikopterle babamın yanına gideriz, sonra da arabayla geliriz. Bir süredir Trevor'a onu gezdireceğime dair söz veriyordum."

"Sanırım araba kullanmak iyi olur," dedi endişeyle. Yükseklikten korkuyordu ve bırakın küçük bir helikopteri, sadece etrafında dönen birkaç çelik çubuk sayesinde havada kalan herhangi bir şeyin içinde uçmaktan bile hoşlanmıyordu.

"Bu kadar korkak olma. Manzaraya bayılacaksın ve sadece on beş dakikalık bir yolculuk ama muhtemelen manzaralı yoldan gideceğiz," diye ekledi göz kırparak.

Emily ürperdi ve daha önce hiç yapmadığı şeyleri yapmak zorunda kalmayı kabul etti.

"Hadi anne. Gitme vakti geldi," dedi Trevor, o makyajının son rötuşlarını tamamlarken yatak odasında volta atarken.

"Acele ediyorum," diye yalan söyledi.

Trevor bunun doğru olabileceğine inanamıyormuş gibi, "Mark helikoptere binmekten korktuğun için ayak sürüdüğünü söyledi," dedi.

"Mark her şeyi bilmiyor."

"Evet öyle anne," dedi Trevor, sanki kadın aklını kaçırmış gibi. "O dünyadaki en zeki adam."

Emily gülmemek için boğazını temizledi ve oğlunu odadan çıkarken takip etti. Helikopter yolculuğuna çıkmaktan gerçekten korkuyordu ama bunu ne oğluna ne de Mark'a itiraf etmesine imkân yoktu. İkisi de onu acımasızca kızdırmak.

"Her şey hazır mı?" Merdivenlerin dibine vardıklarında Mark sordu. Mark yüzündeki geniş sırıtışı silmeye çalışırken Emily ona ters ters baktı.

Öksürmeye başladığında, kendisine gülmediğini düşünerek aldanmadı.

Emily, "Araba yolculuğu o kadar uzun değilken oraya uçmanın aptalca olduğunu düşünüyorum," demek zorunda kaldı. Bunun kaybedilmiş bir savaş olduğunu biliyordu ama o helikoptere binmemek için bir kez daha denemek zorundaydı.

"Ah anne, hiç eğlenceli değilsin."

"Merak etme Trevor. Havalandığımızda harika vakit geçirecek. Ben mükemmel bir pilotum," dedi Mark ona.

"Onu uçuruyor musun?" Emily dehşet içinde nefesini tuttu.

"Buralarda başka pilot görüyor musun?" Mark kendi sorusuyla cevap verdi.

Emily, "Ben sadece bir tane geldiğini düşünmüştüm," dedi. En azından öyle olduğunu umuyordu. Onun ata herkesten daha iyi binebildiğini biliyordu ama atı havada tutabileceğinden o kadar da emin değildi.

"Endişelenme; bir sürü saatim var. Emin ellerdesin," dedi göz kırparak. Kadının içi hiç rahat değildi ama artık geri adım atmak için çok geçti. Belki sahte bir hastalık uydurabilirdi. Oğlunun yüzüne bir kez baktı ve bu yolculuğu bitirmek zorunda kalacağını anladı.

"Gidelim, gün ışığı azalıyor," diye seslendi Mark. Arka kapıdan çıkıp helikopter pistine doğru ilerlerken Trevor da onun peşinden gidiyordu.

Emily hala ayaklarını sürüyerek çok daha sakin bir tempoda onu takip etti. Helikoptere vardıklarında ve onu ilk kez yakından gördüğünde korkusu daha da arttı. Yolculuk sırasında bayılabilirdi. Tabii böyle bir şey olursa, her şey çok daha çabuk biterdi.

Mark uçakta bir ön yolculuk yaptı ve ardından her şeyin hazır olduğunu söyledi. Trevor'ın içeri girmesine yardım etti ve kemerini bağladı. Trevor kocaman sııttı.

Mark kulaklıkları onun kafasına taktı ve dahili mikrofonlar aracılığıyla ileri geri konuşabileceklerini açıkladı.

"Hazır mısın?" diye sordu adam, kadın hâlâ kapıya bakarken.

"Sanırım," diye cevap verdi, yavaşça öne doğru adım atarak.

Mark ellerini Emily'nin kalçalarına koydu ve onu içeriye doğru itti. Emily tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Elleri kızın üzerinde gereğinden uzun bir süre oyalanınca tümsekler yükseldi. Onu koltuğa oturttuğunda, ağızları sadece birkaç santim ayrılmıştı.

Adamın gözlerindeki anlık sıcaklık karşısında neredeyse bayılacaktı. Adam birkaç dakika daha ona bakmaya devam ettikten sonra kulaklığı uzattı ve kapıyı kapattı. Tuttuğunu bile fark etmediği nefesini bıraktı ve adamın arayı kapatıp onu öpmemiş olmasından duyduğu hayal kırıklığıyla şaşırdı.

Yine de kendine acıyacak zamanı yoktu, çünkü Mark pervaneleri çalıştırmıştı ve o korkusundan başka hiçbir şeye odaklanmamıştı.

Helikopter havada dimdik yükselmeye başladığında, bir kez daha nefesini tutuyordu. Yükseldikçe daha fazla terlemeye başladı.

Kendisini buna ikna etmelerine izin verdiğine inanamıyordu. Tekrar sağlam bir zemine oturtulmayı talep etmeyi düşünüyordu ki

kırsal kesimde.

Oğlunun mikrofona "Vay canına Mark, bu şimdiye kadarki en havalı şey," dediğini duydu.

Mark, "İlk sefer en iyisidir ama yüzlerce kez çıktıktan sonra bile hala oldukça havalı," dedi. Onun uzanıp Trevor'ın saçlarını karıştırdığını gördü.

"Annem sadece aptal. Korkacak bir şey yok," dedi Trevor cesurca.

"Dikkatli ol genç adam, annen bizi duyabilir," dedi Mark ve sonra ona bakıp göz kırptı. Annesi konuştuklarından çok Mark'ın ön pencereden başka bir yere bakmasından dehşete düşmüştü.

"Üzgünüm anne."

"Sorun değil, sen annenden daha cesursun," diye gururla cevap verdi.

"Sorun değil anne. Erkeklerin özel hayatlarına dikkat etmeleri gerekir. kadınlar," dedi Trevor tüm ciddiyetiyle.

Emily oğluyla çok gurur duyuyordu. Gerçekten de hızla büyüyordu. Şimdiden bir beyefendi olmuştu. Dışarıda onun için yeterince iyi olabilecek bir kadın olmayacağını biliyordu.

Emily sonunda Trevor'la konuşurken korkusunun dağılmaya başladığını ve hatta aşağıdaki manzaraya baktığını fark etti

onu. Hem bu kadar yüksekte hem de tüm binaları ve tarlaları görebilecek kadar yakın olmanın heyecanını yaşamaya başladığını fark edince şok oldu.

Yine de Mark'a bu yolculuğun tadını çıkarmaya başladığını itiraf etmesine imkân yoktu. Adam çok sık haklı çıkıyordu ve ona bir zafer daha vermeyi reddediyordu. Arkasına yaslandı ve pencereden dışarı bakıp Mark ve Trevor'ın ileri geri konuşmalarını dinlemekten keyif aldı.

Yolculuk daha başlamadan, kendilerine yakışanı yapıyorlardı. "Bir sorun mu var?" diye sordu endişeyle.

"Babamın evine vardık," dedi Mark. "Bu gerçekten hızlı oldu," diye cevap verdi.

"Yaklaşık otuz dakikadır havadayız. Sana söyledim. manzaralı yol," dedi kendini beğenmiş bir şekilde. Kadın onun başının arkasına ters ters baktı. Adamın sesi fazla kendini beğenmiş geliyordu. Onun yolculuktan keyif aldığını düşünebilirdi ama bunu ona doğrulamazdı. Bu onu biraz rahatlattı.

Yaklaşırlarken araziye baktı ve bir kez daha hayrete düştü. Ortada duran ev Mark'ın evini küçük gösteriyordu. Yükselen kuleleri ve tuğladan dış cephesiyle bir kale gibi görünüyordu. Etrafına baktı, bir hendek ve asma köprü görmeyi bekliyordu. Kendini kıkırdarken buldu

resme baktı. Mark kesinlikle prensesi bir kuleden kurtarıırken hayal edebileceği bir adamdı.

Daha önce parayı düşündüğünde, hiçbir şekilde iyi olmayan eski kayınvalidesini hayal ediyordu. Paralarını diğer insanlara efendilik taslamak ve kitlelere tepeden bakmak için kullanıyorlardı. Ama Anderson'larla kıyaslandıklarında fakir sayılırlardı.

Emily'yi çok rahatlatacak şekilde sorunsuz bir iniş yaptılar ve Mark helikopteri kapattı. Hep birlikte helikopterden inip malikâneye doğru gittiler. Yolun yarısına geldiklerinde Joseph onları karşılamak için dışarı çıktı.

"Merhaba Küçük Adam, yolculuk hoşuna gitti mi?"

Joseph sordu. Trevor, "Şimdiye kadarki en eğlenceli şeydi," diye haykırdı. "En eğlencelisi," diye düzeltti

Emily otomatik olarak oğlunu. "Ah anne," diye yakındı Trevor. Emily boş verdi.

"Yeni okuluna gitmeden önce kahvaltı etmek ister misin?" Joseph sordu.

"Elbette," dedi ve Joseph'i eve kadar takip etti, Emily ve Mark da hemen arkalarındaydı.

"Yolculuktan nasıl keyif aldın?" Joseph Emily'ye sordu.

"İyiydi."

"Korkmuştı," diye araya girdi Trevor.

Emily'nin yüzü oğlunun sözleri karşısında kıpkırmızı olurken Joseph kıkırdadı. "Sorun değil genç bayan, oğlum biraz korkutucudur."

Mark gülümseyerek, "Teşekkürler baba," dedi.

"Sen ve kardeşlerin, cesur tavırlarınızla annenizi her zaman üzüyordunuz. Siz büyüdüğünüz yıllar boyunca annenizin tam bir gece uykusu aldığını sanmıyorum."

"Peki bu tehlikeli şeyleri bize kim öğretti?" Mark sivri bir bakışla sordu.

"Parmakla göstermenin bir faydası yok," diye homurdandı ve sonra konuyu değiştirmeye karar verdi.

Evde harika bir kahvaltı yaptıktan sonra Trevor'ın kaydını yaptırmak için okula gittiler. Emily burayı görünce çok şaşırdı. Büyük bir yerdi ama çok da bunaltıcı değildi ve personel dost canlısıydı. Hiçbiri ona ya da oğluna tepeden bakıyor gibi görünmüyordu. İçlerinden birinin kendisini ya da Trevor'ı yargıladığını hissetseydi, hemen ön kapıdan çıkıp giderdi.

Trevor'ın sınıfına vardıklarında Jasmine köşeden koşarak geldi. "Sonunda buradasın," dedi ve Trevor'a kocaman sarıldı.

"Mark'la uçmalıyım."

"Bu çok eğlenceli," diye kabul etti. İkisi de Emily'nin yetişemeyeceği kadar hızlı bir şekilde ileri geri sohbet ettiler.

"Bayan Parson, bu kuzenim Trevor," dedi Jasmine ve onu öğretmenin yanına sürükledi.

Emily yaptığı işi bırakıp suçlulukla Mark'a baktı, Mark hiçbir şeyin ters gittiğini fark etmemiş gibiydi. Lucas kardeşiyle sohbet ediyordu ve ikisi de bir şey duyduklarına dair en ufak bir işaret vermemişti. Buna minnettardı. Daha sonra Trevor'ı bir kenara çekip Mark'ın sadece patronları olduğunu ve Jasmine'le bir akrabalıkları olmadığını açıklaması gerekecekti. Yine de genç bir adamın kalbini nasıl kırabilirdi ki? Belki o kadar önemli bir şey değildi ama oğlunun onların bir aile olduğunu ve sonsuza dek birlikte yaşayacaklarını düşünmesini istemiyordu. Taşınmak zorunda kalırlarsa ona ne olacaktı? Kalbi kırılırdı.

Ne yaptığını ve oğlu için en iyisinin ne olduğunu düşünmek zorundaydı. Gitmek istemiyordu ama Trevor'ın Mark'ın işveren olduğunu ve yedek baba olmadığını bildiğinden emin olsa iyi olurdu.

Okulu birkaç saatliğine ziyaret ettiler ve Trevor'ın kaydını yaptırdılar ve Emily onun okula gitmesine izin verme konusunda oldukça iyi hissediyordu. Devlet okulunda alamayacağını bildiği bazı harika programları vardı. Sadece saha gezileri bile muhteşemdi. Şaperonluk için kesinlikle gönüllü olacaktı. Bahsettikleri yerlerin hiçbirine gitmemişti.

"Şimdi okul alışverişine çıkıyoruz; lütfen bizimle gelebileceğini söyler misin?" Okuldan çıkarken Amy ona sordu.

"Sanırım bu Mark'a bağlı," dedi Emily ve ona baktı.

Amy, Emily'yi arkasından sürüklerken, "Bu durumda, kesinlikle evet," dedi. "Arabamızı alalım, böylece sohbet edebiliriz ve tüm sürüşü çocuklar yapsın," diye ekledi coşkuyla.

Emily inanılmaz bir gün geçirdi. Yeni kıyafetler ve okul kıyafetleri aldı. Trevor için erzak aldı ve Chuck E Cheese pizzada öğle yemeğinin tadını çıkardı, çocukların oyunlarda çocuklarla yarışmasını izledi. O kadar çok gülmüştü ki günün sonunda midesi biraz ağrımişti.

"Çocukların aynı okula gitmesine çok sevindim. Birbirimizi her zaman görebilmek için birlikte refakatçilik yapmamız gerekecek," dedi Amy ayrılmaya hazırlanırken.

"Ben de zaten o okul gezilerine refakat etmeyi çok isterim diye düşünüyordum. Oralara gitmek için Trevor'dan daha heyecanlı olacağım," diye ekledi Emily utangaç bir ifadeyle.

"Ben de," diye haykırdı Amy. "Bu çocuklar tüm bu eğlenceli şeylere alışıklar ama ben hala etrafımdaki muhteşem dünyaya doyamıyorum" diye ekledi.

Emily, Amy ile ne kadar çok ortak yönleri olduğunu seviyordu. Bu kadar çok şeye sahip, bu kadar tatlı ve etrafta olması gerçekten harika birini görmek ona umut veriyordu.

"Yakında görüşürüz," dedi Emily ve Amy'ye sarılarak vedalaştı. Herhangi bir nedenle Mark'la olan işi sona ererse Amy'yle birlikte arkadaş olmaya devam edeceğiz.

Çiftliğe döndüklerinde güneş batmaya başlamıştı. Trevor gözlerini ovuşturuyordu ve Mark onu odasına kadar taşıdı. Emily onu çabucak yatmaya hazırladı ve sonra kendini zorlukla odasına sürüklemeyi başardı. Harika bir gün geçirmişti ve hayatının nihayet normale dönmeye başladığını hissediyordu. Bu harika bir duyguydu.

Trevor, "Anne, ben gidiyorum," diyerek onu hayal kurmaktan vazgeçirdi.

"Üzgünüm Trevor, zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım," diye özür diledi. Ona kocaman bir öpücük verdi ve onunla birlikte ön kapıdan çıktı. Onun Edward'la birlikte arabaya binmesini izledi. Emily el salladı ve onlar gözden kaybolana kadar uzaklaşmalarını izledi.

Trevor'ın okuldaki ikinci haftasıydı ve dışarı çıkmak için sabırsızlanıyordu. her sabah kapıya gelirdi. Burayı çok seviyordu ve her zaman eve gelip ona yaptığı harika şeyleri anlatıyordu.

Okul ücretinin fahiş maliyeti yüzünden hâlâ biraz suçluluk duyuyordu, bu yüzden sabahtan akşama kadar çalışarak evin temiz olduğundan emin oluyordu.

tertemizdi ve yemekler inanılmazdı.

İçeri girdi ve tüm elçiler için kahvaltı hazırlamayı bitirdi. Her gün daha erken gelmeye başlamışlardı ve genellikle bir saat kadar orada kalıyorlardı. yemek hazır olmadan önce. Onlarla konuşmayı çok severdi ve sıcak yemeklerini beklerken atıştırabilecekleri bir şeyler olsun diye bir gece önceden meyve ve ekmek hazırlamaya başlamıştı.

"Emily sanırım sen aşçımız olduğundan beri 10 kilo aldım. Çok yakında Wrangler'ımın düğmelerini ilikleyemeyeceğim," dedi en sevdiği çiftlik işçilerinden biri. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve inledi.

"Bu kadar çok çalışarak tek bir kilo bile alabileceğinizi sanmıyorum. O gün için yakıta ihtiyacın var."

"Sanırım sana aşık oldum," dedi John ve ona hayranlık dolu bir gülümseme verdi. "Yemek pişirme becerilerime aşıksın."

"Hadi Emily, benimle kaç," diye alay etti onunla.

"John, beni anneni aramak zorunda bırakma. On sekiz yaşındaki oğlunun kendinden yaşça büyük bir kadına asıldığını duysa pek sevinmezdi," diye takıldı.

"Heck bana ne kadar zeki olduğumu söylerdi," diye yanıtladı.

Mark odaya girdiğinde, "John seni bütün gün pislik görevine göndermek zorunda bırakma beni," dedi. John'un saçlarını karıştırarak çocuğa ne kadar düşün olduğunu gösterdi.

"Emily'yi benimle kaçması için ikna etmeye çalışıyorum. Yine de inatçı davranıyor," dedi John, önce Mark'a sonra da Emily'ye sırtarak.

"Emily'yi kendileriyle kaçmaya ikna etmeye çalışan biri varsa o da benim," dedi Mark alaycı bir sesle ama aynı zamanda gözlerinde ciddi bir bakışla.

"Tamam, artık sabahları size çikolatalı kek yok. Hepinizi çok kabadayı yapıyor. Şimdi işinizin başına dönün," dedi Emily ve tüm erkekleri mutfaktan dışarı itti. "Öğle yemeğinde görüşürüz."

Ahıra doğru ilerleyen adamları sevgiyle izledi. Mutfağı temizledi ve öğle yemeği için hazırlık çalışmalarına başladı. Büyük kır mutfağını çok seviyordu ve burada sihrini konuşturmaktan sıkılacağını hiç sanmıyordu.

Daha da ötesi, yemeklerini takdir eden insanlar için yemek yapmayı çok seviyordu. Sadece kendine ve yürümeye başlayan bir çocuğa yemek hazırlamak o kadar da eğlenceli değildi.

Ayrıca erkeklerin onunla flört etmesine de alışkındı. Hepsinin böyle olduğunu biliyordu.

Zararsızdı ama egosu için iyiydi. İçlerinden biri uygun olduğunu düşündüğünün biraz ötesinde flört ederse, onlara hemen hadlerini bildiriyor ve her şey normale dönüyordu.

Yine de Mark'ın işe başladıktan birkaç hafta sonra işe aldığı yeni bir adam onu ürkütüyordu. Adam onunla hiç konuşmuyordu ama arada bir onu kendisine bakarken buluyordu. Sadece abartılı bir hayal gücü olduğundan emindi.

Yeni adamla ilgili korkuları hakkında kimseye bir şey söylemesi mümkün değildi. Onun da diğer adamlar gibi zararsız olduğundan ve sadece hayatını kazanmaya çalıştığından emindi.

Çocuklar öğle yemeği için hemen döndüler. Mark, tozlu pantolonunun ve yıpranmış Stetson şapkasının içinde her zaman çok seksi görünürdü. Bütün gücümle

ona bakmamak ya da onu yakınımı çekmemek için irade gücü.

"Hey Emily, bu gece Three Rivers'a gidiyoruz. Yeni ve harika bir şarkıcı sahne alacak. Bizimle gelmek ister misin?"

eller ona sordu.

Emily davet edilmekten memnundu ama oğlu için endişeleniyordu. Edward mutfaktaydı ve onun aklından geçenleri okuyabiliyor gibiydi. "Oğluna bakabilirim.

Bir süreliğine dışarı çıkmak istersen Küçük Adam'a göz kulak ol," diye teklif etti ona. "Emin misin?" diye sordu Edward'a.

"Onu izlemeyi çok isterim. Biraz tereyağlı patlamış mısır yaparız ve yeni Disney Filmini izleriz" dedi.

"O halde çok isterim," dedi. Zihinsel olarak dolabını karıştırıyordu, dışarıda bir gece geçireceği için gerçekten heyecanlıydı. Çok uzun zaman olmuştu.

John, "Seni arabayla bırakabilirim," diye teklif etti.

"Emily'yi ben getiririm," dedi Mark, adamlardan hiçbirinin tartışmasına yer bırakmadan.

John biraz mızızlanarak, "Bunu yapamayacağını söylediğini sanıyordum patron," dedi.

"Fikrimi değiştirdim," dedi şapkasını tekrar takıp arka kapıdan çıkmadan önce.

"apağının altında ne var?" John homurdandı.

"Sanırım kendi bölgesini işaretliyor," dedi diğer çocuklardan biri.

"Biz bir çift değiliz. Muhtemelen hibirinizi dışarıda bırakmak istememiştir," diye savundu Emily.

"Tabii ki," diye koro halinde birkaç kişi konuştu. Herkes birdenbire yemeklerine büyük bir ilgi duymaya başladı ve yemeklerini bitirip hızla kapıdan çıkarken başka kimse tek kelime etmedi.

Emily çabucak temizlendi ve akşam için hazırlanmak üzere aceleyle st kata ıktı. Herkes akşam yemeğini barda yiyeceği için bütün öğleden sonra kendini şımartacak vakti vardı. Uzun bir banyo yapıp saçı, kıyafetleri ve makyajı için fazladan zaman harcarken aslında biraz sersemlemişti.

"Vay be kızım, çok iyi görünüyorsun. İlk dansı ben yaparım," dedi en sevdiği çiftlik görevlisi Eric, yolda kendisine tek kelime etmeyen Mark'la birlikte dumanlı bara girerken. Ona kızgın görünüyordu ve nedenini anlayamıyordu.

"Teşekkür ederim Eric ve evet, seninle dans etmeyi çok isterim," dedi adama.

Hiç vakit kaybetmeden koltuğunu terk etti ve onu dans pistine çekti.

Emily harika vakit geçiriyordu. Ne kadar süredir dans ettiğine dair hiçbir fikri yoktu çünkü bir şarkı biter bitmez başka bir el onu yakaladı ve başka bir iki adım atmaya başladı. Uzun yıllardır bu kadar çok gülmemişti.

"Bu bayanı dans pistinde gezdirme sırası bende," dedi ürkütücü çiftlik görevlisi Chris. Ona çok yakın duruyordu ve elini sırtına koydu. Bu küçük dokunuşla bile kendini taciz edilmiş hissetti.

Kapana kısılmıştı çünkü diğer erkeklerin hiçbirini geri çevirmemişti ama onunla dans etmeyi gerçekten istemiyordu. Adam hiç de iyi hisler uyandırmıyordu. Elinden geldiğince dansı atlatmaya hazırlanıyordu.

Mark araya girerken, "Bu dans çoktan ayarlandı," dedi. Normalde Emily, Mark kadar ukala bir adama gerçekten sinirlenirdi.

Mark dans ediyordu ama Chris'le dans etmek zorunda kalmayacağı için o kadar rahatlamıştı ki onun teklifini memnuniyetle kabul etti.

Ne Mark ne de Emily Chris'in ikisine de attığı bakışı fark etti. Tek kelime etmedi ama elleri sıkıca kenetlenmişti ve eğer bakışlar gerçekten öldürebilseydi

ikisi de ölmüş olurdu.

Mark sıkılmış dişlerinin arasından, "İyi vakit geçiriyor gibisin," dedi.

"Uzun zamandır dışarı çıkmamıştım. Her zaman sadece annemle oluyorum, bu yüzden evet gerçekten harika vakit geçiriyorum. Yetişkinlerle vakit geçirmek çok güzel," dedi ve adam onu etrafında döndürürken kıkırdadı.

Adam kızın bedenini kendi bedenine yapıştırıp onu kendine doğru bastırduğında kıkırdaması anında kesildi. Ellerini omuzlarından aşağıya, sırtının alt kısmına ve tekrar yukarıya doğru ovuşturdu. Karnından ayak parmaklarına kadar elektriğin yayıldığını hissetti.

"Eğer dışarı çıkmak isteseydin, tek yapman gereken bir şey söylemekti," diye hırladı.

"Mark neden bu kadar üzgünsün? Bu eğlenceli bir gece ve senin de eğleniyor olman gerekirdi," dedi ona, hiçbir şeyden haberi yoktu.

"Sen başka erkeklerin kollarındayken benim eğlenmemi nasıl beklersin? İsteklerine saygı duydum ve seni takip etmedim ama lanet olsun, seni ekibimin kollarında izlemek zorunda kalmamalıyım," dedi ve her kelimesinde daha da yüksek sesle konuştu.

Adam onu kendine o kadar sıkı çekmişti ki zar zor nefes alabiliyordu. Dans etmeyi bıraktıklarını fark etmemişti bile. Neyse ki bar gürültülüydü ve

Dumanlıydı, dans pistinde bir sürü insan vardı ve kimse onlara dikkat etmiyordu.

Mark sonunda boğazından alçak sesle hırladı ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Dilini kızın alt dudağına doğru iterek içeri girmesini istedi ve kız da bunu isteyerek yerine getirdi. Onunla birlikte olmanın kötü bir fikir olduğuna karar vermesinin tüm nedenlerini unuttu ve sadece tekrar onun kollarında olmanın tadını çıkardı.

Elleri ipekle kaplı kalçalarını okşuyor, kumaşın santim santim yukarı çekilmesini sağlıyordu. Onları yavaşça daha fazla mahremiyete sahip olabilecekleri karanlık bir köşeye doğru götürüyordu. Kendi ayaklarının hareketini bile hissetmiyordu. Mark'tan ve onun vücuduna yaptıklarından başka hiçbir şeye odaklanmamıştı.

Okşayan parmakları elbisesinin kenarına ulaşmış ve kalçalarının açıkta kalan üst kısmını okşuyordu. Merkezinde biriken ısıyı hissedebiliyordu ve orada oluşmaya devam eden baskıyı hafifletmesini istiyordu.

Elleri adamın boynunu sıkıca kavrayarak onu daha da yakına çekti.

Öpüşme, onun dudaklarından çok daha fazlasına ihtiyaç duyana kadar devam etti. Onları tekrar bir araya getirmesi için ona ihtiyacı vardı. Buna çok daha fazla ihtiyacı vardı.

Havaya ihtiyacı vardı.

Dudakları onunkileri terk etti, bir nefeslik havanın girmesine izin verdi, ancak dilini boğazının uzunluğu boyunca gezdirdiğinde geri çekildi. Adam onun hassas etini ısırđı ve kadın zevkle inledi. "Lütfen Mark..." diye yalvardı.

"Uh patron..." diye bir ses onları böldü.

Emily yavaş yavaş çevresinin tekrar farkına vardı ve bir barda kirli bir duvara yaslanmış seviştiklerini fark etti. Kız kendi davranışından dehşete düştü. Hiç bu kadar yüzsüz bir kız olmamıştı. Başını Mark'ın boynuna doğru eğerek kimsenin gözünden kaçmayı umdu.

"Ne istiyorsun?" Mark talihsiz adama ters ters baktı.

"Zavallı adam o kadar utanmıştı ki kekelemeye başlamıştı.

Mark sonunda nerede olduğunun ve ne yaptığının farkına varır gibi oldu ve Emily'den biraz geri çekildi. "Teşekkürler," diye mırıldandı çocuğa. Sonra onun elinden tuttu ve kapıya doğru çekmeye başladı.

"Buradan hemen çıkıyoruz," dedi.

Emily'nin onunla tartışmaya hiç niyeti yoktu. Kendi arzularıyla çok uzun zamandır savaşıyordu ve artık biraz tatmin olmasının zamanı gelmişti. "Gitmeye hazırım," diye mırıldandı.

Mark elini hiç bırakmadan bardan ıktı. Kamyonetine vardıklarında onu kucağına aldı ve koltuğı oturttu, açık bacaklarının arasına girdi. Onu kendine çekti ve tekrar derinden öptü. Eli vücutlarının arasına girdi ve onun sertleşmiş meme ucunu okşadı.

Bir inilti duydu ve sesin kendisinden geldiğini fark edince irkildi. "Lütfen beni eve götür," diye yalvardı ona.

Onu bir kez daha öptü ve sonra bacaklarını kamyonete doğru itti. Sürücü kapısına atladı ve sanki her yer patlamak üzereymiş gibi otoparktan ıktı. Çiftliğe dönüş, kasabaya varış süresinin yarısı kadar sürdü. Dönüş yolunda da aynı sessizlik vardı ama çok daha farklı nedenlerden ötürü.

Ön merdivenlerden birkaç adım ötede gıcırdayarak durdular ve adam kamyonundan atladı. Kapıyı açarken, "Lütfen fikrini değıştirme," diye yalvardı. Emily ona kelimelerle cevap vermedi. Baştan ıkarıcı bir şekilde gülümsedi

ve sonra uzanıp elini arzusunun şişkin kanıtlarına sürdü, ona doğru eğildi ve dilini boynunda gezdirdi.

"Böyle devam edersen bu iş çok çabuk bitecek," diye mırıldandı. Sonra onu kollarının arasına aldı ve koşarak eve girip merdivenlerden yukarı ıktı. Emily ön kapıyı kapatıp kapatmadığını bile bilmiyordu.

Yatak odasına ulaştı ve sonra onu sert ve hızlı bir şekilde kapıya doğru götürdü. İki si de yatağa ulaşacak kadar uzun süre dayanamadı.

Emily uyandığında Mark'ın ona baktığını ve onu kalçasının üstünden boynuna ve aşağıya doğru ovduğunu gördü. Arzunun yeniden birikmeye başladığını hissediyordu ve bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyordu.

Patlayıcı sevişmelerinden sonra, yorganın üstünde birbirlerinin kollarında sız m ı ř l a r d ı . Serin gece havası onları uyandırdığında, hareket bile edemeyecek kadar bitkin bir halde uykuya dalmadan önce onunla tekrar yavaş ve tatlı bir şekilde sevişmişti.

Saate baktı ve neredeyse öğlen olduğunu görünce şok oldu. Tam dokuz saat uyumuştu. Bunu hiç yapmazdı. Mark'ın eli hassas göğsünü okşadıktan sonra meme ucuyla oynayınca biraz inledi.

"Mark konuşmamız gerek..." diye başladı.

"Hayır," dedi Mark basitçe.

"Mark dinle..."

"Hayır, bu sefer dinleyeceksin," dedi ve bir eliyle ellerini başının üzerinde sabitlerken diğer eliyle vücudunu okşamaya devam etti.

Gerçekten de onu ikna etmeye çalışıyordu ama adam bunu imkânsız hale getiriyordu. Onun altında kapana kısılmış olma ve kontrolü tamamen elinde bulundurma hissi son derece erotikti. Ona dokunan el, onun tüm durma düşüncelerini kaybet.

"Bu sefer kaçmayacaksın. Mesafeyi korumak istemeni anlıyorum ama iki insan arasında bizimki gibi bir kimya varsa birlikte olursak, bunun peşinden gitmemek suç olur. İşe yararsa harika olur, yaramazsa da söz veriyorum seninle ilgileneceğim," dedi onu öperken ve dokunana kadar hassas olduğunu bile bilmediği yerlerini ısırırken.

"Beni bir metres gibi gösteriyorsun," diyerek ona çıkıştı. Bunun kötü bir şey olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

"Hayır, seni kız arkadaşım, yoldaşım, sevgilim olarak istiyorum. Seni asla satın almaya çalışmam," dedi tüm ciddiyetiyle.

Ne kadar ciddi olduğunu göstermek için yönetimine ara verdiğinde, söylediklerine karşı tek bir argüman bile düşünemedi. Onu çok istiyordu ve bu noktadan sonra nasıl geri dönebileceklerini gerçekten de göremiyordu.

"Peki ya Trevor?" dedi onu ikna etmek için son bir gayretle.

"Trevor'ı seviyorum," dedi kesin bir ifadeyle.

Emily'nin adama boyun eğmesi için tek gereken buydu. Artık onunla ya da bu ilişkiyle mücadele edemezdi. Adam hâlâ ona bakıyor, ne diyeceğini görmek için bekliyordu.

"Lütfen öp beni," diye yalvardı sonunda. Lanetten kurtulmak için tek gereken onun bu basit sözleriydi. Birkaç saat daha odadan çıkmadılar.

Emily sonunda aşağı indiğinde kendini çok suçlu hissetti. Mutfak kapısından içeri adımını attığında Edward ona göz kırpmış, bu da yüzünün kıpkırmızı olmasına neden olmuştu.

"Gecen nasıl geçti?" diye sordu bilerek.

"Dışarı çıkmak harikaydı," diye mırıldandı. "Bu kadar uzun süre uyuduğum için özür dilerim. Trevor'a göz kulak olduğun için teşekkür ederim."

"Trevor harika bir çocuk," diye cevap verdi. Trevor masada oturmuş boyama yapıyordu ve annesinin yokluğunu fark etmemişti bile.

"Nasılsın, Aşkım?" diye sordu ona, başını öpmek için yanına yaklaşıırken.

"Güzel, anne. Gece yarısını geçene kadar uyumadım," dedi hayranlıkla.

"Vay canına, bu gerçekten çok geç. Çok büyümüşsün."

"Anne ben beş yaşındayım," dedi sanki çok büyük bir yaşmış gibi.

"Biliyorum. Sadece sonsuza kadar benim bebeğim olarak kalmanı istiyorum," dedi ona biraz üzgün bir şekilde.

"Bir bebek daha doğurabilirsin ve o zaman ben de ağabey olurum," dedi kesin bir ifadeyle.

Emily onun bu sözlerinin içinde yarattığı arzuyla şaşkına döndü. Her zaman birkaç çocuk istemişti ama eski kocası bir çocuğun yeterli olduğunu söylemişti. Trevor'ın hak ettiği türden bir baba olmamıştı.

"Belki bir gün," diye fısıldadı hüzünle.

"Sana bu konuda yardımcı olabilirim," diye mırıldandı Mark mutfığa girerken.

Emily kırmızının daha da koyu bir tonuna döndü ve duymadıklarından emin olmak için Edward ve Trevor'a baktı. Neyse ki dikkat etmemişlerdi ama sözleri Emily'nin kalbinde öyle bir arzu uyandırdı ki, orada bir sızı hissetti ve bilinçsizce göğsünü ovuşturdu.

Mark'ın gözlerindeki karanlık arzuyu görmemişti. Onu kışkırtıyor olabilir ama hamile kalması durumunda kendinden geçeceğini fark ettiğinde inanılmaz derecede şaşırmıştı. Bir kez bile korunmadıklarını fark etti.

Yan dönmüştü, bu yüzden aşağıya, dümdüz karnına baktı ve çocuğunun orada büyüdükçe dışarıya doğru çiçek açtığını hayal etti. Arzu o kadar büyüktü ki zorlukla nefes alabiliyordu. Onun hayatından çıkmayacağından emin olacaktı.

"Gidip atlarla ilgilenmem gerek," dedi aniden ve neredeyse koşarak kapıdan çıktı. Emily rahat bir nefes aldı. Onun yanında nasıl davranması gerektiğini bilmiyordu. Edward'ın onların bir çift olduğunu bilmesini isteyip istemediğini bilmiyordu. Hiçbir şey bilmiyordu. Her şeyi çözmek için zamanları olduğunu düşündü.

Beşinci Bölüm

Emily sanki biri onu takip ediyormuş gibi hissetti. Sürekli arkasına bakıyordu ama ürkütücü his geçmiyordu. Trevor okuldaydı ve Mark da çiftlikte bir yerde çalışıyordu, bu yüzden biraz temiz hava almak istemişti. Şimdi evden birkaç mil uzaktaydı ve birinin onu takip ettiğini hissediyordu, belki de bunun o kadar da iyi bir fikir olmadığını düşünüyordu.

Kendine *sakin ol* dedi. *Sadece hayal gücünün seni ele geçirmesine izin veriyorsun. Her şey yolunda.* Kendini sakinleştirmeye çalışsa da, evin güvenliğine geri dönmek için hızını biraz artırdı.

Bulunduğu yerden çok uzakta olmayan çalıların arasında bir ses duyduğunda dudaklarından küçük bir çığlık kaçtı ve koşmaya başladı. Dönüş yolu boyunca omzunun üzerinden baktı ve büyük bir rahat nefes aldı.

ahırın görüldüğünü gördü ama yine de ürkütücü hissi üzerinden atamadı.

"Nereledeydin?"

Dudaklarından hafif bir çığlık kaçarken Emily'nin kalbi boğazına fırladı. O arkasına döndüğünde Mark'ın kocaman atına bindiğini ve ona baktığını gördü.

şüpheyle.

"Sakin ol oğlum," diye yatıştırdı Mark hayvanını. Ona meraklı bir bakış daha attı.

"Üzgünüm Mark, beni korkuttun," dedi nefes nefese kalmış bir halde.

"Bunu görebiliyorum. İyi misin?" diye sordu, atından inip korkmuş bir hayvan gibi yavaşça ona doğru yürürken.

"Ben iyiyim. Sadece yürüyüşümde kendimi korkuttum. Evden çok uzaklaştım ve şeytani güçlerin beni takip ettiğini hayal etmeye başladım," dedi gülerek. şimdi çiftliğin güvenli ortamına geri döndüğünde ne kadar aptalca davrandığını fark etti.

"şu tarafta mıydın?" diye sordu ona, az önce geldiği yönü işaret ederken.

"Hayır, az önce doğu tarlalarından geldim," diye cevap verdi ve kadının geldiği ormana doğru şaşkınlıkla baktı. "Bir şey mi gördün?"

"Hayır, öyle bir şey değildi. Eminim çalıların arasında sincaplar oynayıyordur. Cidden şu Stephen King kitaplarını okumayı bırakmalıyım. Romanlar," dedi utangaç bir şekilde.

"Katılıyorum. En küçük sese atlama eğilimindesin."

"Benimle gel, sana bir şey göstermek istiyorum," diye ekledi ve kızın elini tuttu. Diğer eliyle atını yönlendirdi.

"Hiç doymaz mısın sen?" diye takıldı ona.

Onu kollarına çekti ve nazikçe öptü, sonra isteksizce bıraktı ve ahırlardan daha küçük olanına doğru ilerledi. "Bebeğim sana asla doyamıyorum ama sana göstermek istediğim şey bu değil," diye cevap verdi gözlerinde bir parıltıyla.

Ahıra doğru yürürken rahat bir sessizliğe gömüldüler. Mark atını adamlardan birine teslim etti ve sonra onu çatı katına götürdü.

Samanlıktaki bir deliğin içinde bir anne kedi ve beş yeni yavru kedi yatıyordu. Yiyecek aramak için üzerinde geziniyorlardı.

"Oh, Mark çok tatlılar," diye bağırdı ve anneyi sevmek için oturdu.

Mırıldandı ve başını ovmaya yasladı. "Trevor'a göstermek için sabırsızlanıyorum," diye ekledi parmağını küçük turuncunun kafasında nazikçe gezdirirken.

Anne sadece sütü için kullanılmaktan bıkmış ve yavru kedileri ağlarken bırakarak çekip gitmiş. "İyi olacaklar mı?"

"Elbette alacaklar. Biraz önce yemek almaya gitti. Onları fazla yalnız bırakmaz," dedi nazikçe.

"Bir tane tutabilir miyim?" diye sordu umutla.

"Elbette."

Küçük sevimli turuncu yavru kediye dikkatle kucağına aldı ve göğsüne bastırdı. Kedi bir süre etrafta dolaştı ve bir şey bulamayınca sinirli bir çığlık attı, sonra da çabucak uykuya daldı. Emily yeni yavru kediye kucaklayarak orada ne kadar oturduğunu bilmiyordu ama çok geçmeden annesi geri döndü, o da isteksizce onu emzirmek için geri yatırdı.

"Onları saklıyor musun?" diye umutla sordu, umursamaz görünmeye çalışıyordu ama adam buna kanmadı.

"Onları saklamak istiyor musun?" diye sordu ona.

"Bu sana bağlı," diye duraksadı, sanki önemli değilmiş gibi konuşmaya çalışıyordu.

"Çok inatçısın. Sadece yavru kedilerin sende kalmasını istediğini kabul et." Eli dağınık saçlarını tararken nefes verdi.

"Peki, kalmalarını istiyorum," diye mırıldandı ve kollarını göğsünde kavuşturarak biraz somurttu. En ufak bir şey istemeye bile bu kadar karşı olmanın mantıksız olduğunu biliyordu ama Mark kendisi ve Trevor için ne kadar çok şey yaparsa, hepsini kaybetmekten o kadar çok korkuyordu. Zaten inanılmaz derecede bağlıydı. Mark'ın Yavru kediler onu çiftliğe bağlayan bulmacanın sadece bir parçasıydı.

"Şimdi bu çok mu zordu?" diye sordu.

Aptalca davrandığının farkındaydı ama kendini başka nasıl koruyacağını bilmiyordu. Neredeyse bir aydır her gece sevişiyorlardı ve Trevor'a oğlu gibi davranıyordu. Her şeyin mükemmel olmasından korkuyordu.

"Etrafta çok sayıda kedi olmasını severiz. Fare ve sıçanları uzak tutuyorlar" dedi.

"Fareler onlardan çok daha büyük," diye bağırdı, sanki her an kocaman bir fare gelip masum şeylere saldıracaktı gibi etrafına bakınarak.

"Sanırım bu çocuklar biraz daha büyüyene kadar kemirgenlerle diğer kediler ilgilenecek," dedi gülerek.

Mark işlerini bitirirken onu yavru kedilerle baş başa bıraktı. Ne kadar zaman geçtiğini fark etmemişti ki, Trevor aniden ahıra doğru koşmaya başladı.

"Anne, Mark bana göstereceğin bir sürprizin olduğunu söyledi," dedi oğlu, başını bacaklarının arasına koyarken nefes almaya çalışarak.

"Buraya gel ve gürültü yapma," diye fısıldadı.

Trevor annesine doğru yürürken gözleri büyüdü ve sonra bebekleri görünce ciyakladı. "Hepsi bizim mi?" diye sordu heyecanla.

"Evet, Mark hepsinin bizde kalacağını söyledi," dedi ona.

"Evet, bir tane tutabilir miyim?"

"Elbette yapabilirsin. Ama önce çok nazik olmalı ve annelerini birkaç dakika sevmelisiniz."

Trevor itaatkâr bir şekilde yetişkin kediye ilgi gösterdi ve ardından kaplan yavrusunu nazikçe kucağına aldı. Bir süre daha orada kaldılar ve sonra Emily'nin akşam yemeğini hazırlamak için eve gitmesi gerekti.

"Mark'la burada kalabilir miyim, lütfen?" Trevor yalvardı. Emily Mark'ın olduğu yere baktı ve o da başını evet anlamında salladı.

"Tamam ama uslu dur ve Mark sana içeri girme zamanının geldiğini söylediğinde telaşlanma," dedi ona.

"Tabii ki anne," dedi sanki çocuk olan oymuş gibi.

Emily'nin başına garip şeyler gelmeye devam ediyordu. Birkaç farklı olaydı, çok endişe verici tek bir şey değildi, ancak tüm

Her şey üst üste gelince onu ürkütmeye başlamıştı. Bir düzine kırmızı gül almıştı, içlerinde gizli bir hayranından geldiğini söyleyen bir not vardı.

Mark'ın şirin görünmeye çalıştığını düşünmüş ve ona nereden geldiklerini sorana kadar üzerinde fazla düşünmemişti. Ona notu gösterdiğinde, Mark gülüp geçmiş ve muhtemelen genç çiftlik sahibi John olduğunu söylemiş.

ona hafifçe vurulmuştı. Onun haklı olabileceğini düşündü ve çocuğu utandırmak istemedi, bu yüzden gülleri mutfak masasının üzerinde sergiledi ve başka bir şey düşünmedi.

Sonraki birkaç hafta boyunca yolun sonundaki posta kutusunda güzel ve akıllı olduğunu söyleyen küçük notlar buldu. Bunların hiçbiri zararlı değildi ve hala endişelenmiyordu ama yine de birilerinin onu gizlice izlediğini hissediyordu. Her şey bir araya geldiğinde, bu onu gerçekten ürkütmeye yetiyordu.

Çiçeklerin John'dan gelmiş olabileceğini düşündü ama notları değil. John'dan biraz hoşlandığını biliyordu ama takipçi bir tip değildi. Ayrıca, John'un evin yakınlarında olmadığından emin olduğu zamanlarda bile izlendiğine dair ürkütücü bir hisse kapılıyordu. Bunun bir kısmının Ürpertici bir çiftlik işçisiydi ama yine onun evin yakınında olmadığını bildiği halde bir şeyler oluyordu.

Sadece bunaldığını düşündü ve tüm küçük olayları kendine sakladı. Mark'ı bunların hiçbiriyle endişelendirmek istemiyordu. Biraz korkmuş hissetmek Ulusal Muhafızları çağırmak için bir neden değildi. Bunu aşırı aktif hayal gücüne bağladı ve birkaç güvenlik önlemi daha almaya karar verdi.

Ancak ertesi gün Emily postayı kontrol etmeye gittiğinde ve kutuda kendisine gönderilmiş bir zarf bulduğunda her şey değişti. Üzerinde iade adresi yoktu ama yerel olarak postalanmıştı. Zarfı açtı, kelimeleri okuyana kadar üzerinde fazla düşünmedi.

Seni izliyordum. Gece geç saatlerde balkona çıktığınızda saçlarınızın rüzgârda uçuşmasına bayılıyorum. Siz gerçekten bir vizyonsunuz. Biliyorum.

sen de beni fark ettin ama görünüşü korumak zorundasın. Sadece senin için burada olduğumu ve her zaman burada olacağımı bilmeni istedim. Biz birlikte olmak için yaratılmışız. Hiçbir şey bizi ayıramaz. Bizim için planladığım şeyden zevk alacağını biliyorum. Büyülü olacak. Bir araya gelene kadar, gözümün üzerinde olduğunu bil. Umarım şiirlerimi ve bıraktığım hediyeleri beğenmişsindir.

Senin için. Şunu bil ki, eğer ben sana sahip olamazsam, başka kimse de olamaz. Yakında gerçek bir aile olacağız.

Her zaman sevgilerimle,

Gizli Hayranınız.

Emily mektubu düşürdü ve kontrolsüzce titremeye başladı. Etrafına bakındı, o anda onu izleyen biri olduğundan korkuyordu. Omurgasından aşağı bir korku ürpermesi geçti ve gözleri yaşlarla doldu. Korkularının gerçek olduğunu bilmek onu dehşete düşürmüştü.

Yere düştü ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Her şeyin gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordu. Dışarıda ona ulaşmaya çalışan biri varken şimdi nasıl kalabilirdi? Ya ona zarar vermeye çalışırken oğluna da zarar verseyse?

Mark ön kapıdan içeri girdiğinde Emily'nin hıçkırıklarla tüm vücudunu sarmış bir şekilde yere yığıldığını görünce kalbi neredeyse duracaktı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve onu kollarının arasına aldı.

"Emily ne oldu? Trevor iyi mi?" Panik içinde sordu. Emily'nin omuzlarını hafifçe sarsarak ona bakmasını sağladı. Sorunun ne olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Perili gözlerle ona bakıyordu. Dehşete düşmüş görünüyordu ve adam onun peşindeki iblislerle savaşmak için dünyanın öbür ucuna bile gidebileceğini biliyordu. Hıçkırıklar vücudunu sarsmaya devam ederken onu kendine yaklaştırdı. Gözleri çılgınca Trevor'ı arıyordu. Trevor'ın iyi olduğunu bilirse, olan biten diğer her şeyle başa çıkabilirdi.

Edward odaya girdi ve hemen yanına yürüdü. "Ne oldu?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Mark. "Trevor iyi mi?"

"Evet, Trevor iyi," diye yanıtladı Edward. Mark gözle görülür biçimde rahatlamıştı.

"Trevor'ın yanında kalıp içeri girmediğinden emin olabilir misin? Ben Emily'yi odamıza götüreceğim ve neler olup bittiğini öğreneceğim," diye sordu Mark.

"Elbette efendim," diye yanıtladı Edward. Emily'yi nazikçe merdivenlerden yukarı taşıırken gözleri Mark'ı takip etti. Onun için en az Mark kadar endişeleniyordu.

Emily çoktan evin sevilen bir üyesi olmuştı.

Mark onu yatağı yatırdıktan sonra yanına uzandı ve hıçkırıkları nihayet yatışmaya başlayana kadar ona sarıldı. Sadece birkaç hıçkırığı indiğinde, lütfen neler olduğunu anlatması için ona yalvardı.

"W...we are g...going to have to m...move," sonunda hıçkırıkların arasından çıkmayı başardı.

Mark sanki tüm dünyası tersine dönmüş gibi hissetti. "Neden böyle bir şey düşündün ki?" diye sordu ona.

"Trevor güvende değil," diye nefes nefese kalmayı başardı ve sonra elinde ezilmiş olan mektubu ona uzattı.

Mark mektubu okudu ve sonra orada ne olduğunu gerçekten gördüğünden emin olmak için tekrar okudu. Onu hâlâ yakınında tutuyor ve sırtını nazikçe ovmaya özen gösteriyordu ama gözlerini görebilseydi dehşeti üç katına çıkardı.

O kadar büyük bir öfkeyle kaynıyordu ki, tüm odayı dağıtmamak için şimdiye kadar geliştirdiğı tüm iyi eğitilmiş irade gücünü kullanması gerekti. Onun için sakın ve güçlü kalması gerektiğini biliyordu ama ne cüretle birisi onu tehdit etmeye çalışırdı?

Kadın mı?

İnsanların kendilerini kaybettiklerinde kırmızı gördüklerinden bahsettiklerini hep duymuş ve bunun bir ifadeden başka bir şey olmadığını düşünmüştü. Şimdi bunun gerçekliğini anlıyordu. Öfkesi o kadar yoğundu ki, görüşünün köşelerinde gerçekten de kırmızı bir ton görebiliyordu.

"Sorun yok bebeğim, sana söz veriyorum bu kişi asla sana ya da Trevor'a yaklaşmayacak," dedi ses tonunda o kadar tehditkâr bir ton vardı ki, kız şaşkınlıkla ona bakacak kadar uzun süre durdu.

Gözlerini görmesini istemiyordu, bu yüzden onu okşamaya devam ederken başını nazıkçe omzuna doğru eğdi.

"Anlamıyorsun Mark, nerede yaşadığımı biliyor. Bana ulaşmaya çalışırken Trevor'a zarar verebilir," dedi. Gözyaşları nihayet kurumaya başlamıştı.

"Emily sana tekrar söylüyorum, sana ya da Trevor'a bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim. Bu adamın sana dokunmayacağını garanti ederim," dedi. Emily'nin çenesini yukarı kaldırarak gözlerinin içine baktı. Sonunda çalkantılı duygularını bir şekilde kontrol etmeyi başarmıştı.

"Bana bunun sözünü nasıl verebilirsin?" diye sordu.

"Ben sevdiklerimi her zaman korumak üzere yetiştirildim," diye basitçe ifade etti.

Emily onun ne söylediğini anladığında içini çekti. Onu sevdiğini söylediğinin farkında olduğunu bile sanmıyordu. Kalbi çok fazla sıcaklıkla doldu ve

ışık, tam bir yıkımdan sonra, göğsünden fırlayacakmış gibi hissetti.

Mark'ın güçlü kollarına daha da sıkı sarıldı ve onun kucaklaması ve sözlerinin sıcaklığıyla rahatlamış hissederek uykuya daldı.

Mark Emily'nin uyuduğunu öğrenince kalktı ve birkaç telefon görüşmesi yaptı. Bunlardan ilki gizli bir asker olan eski bir lise arkadaşıydı. Emily'yi kimin takip ettiğine dair cevap alabileceği biri varsa o da Chad'di.

Chad birkaç gün içinde orada olacağına dair ona güvence verdi. Neler olup bittiğini öğrenecek ve adam ne Emily'ye ne de Trevor'a zarar vermeyecekti. Mark arkadaşının ses tonuna gülümsedi. Onu aramakla doğru seçimi yaptığını biliyordu.

Bir sonraki telefon babasınaydı. Joseph, Mark mektubu okurken onu dinledi. "Hemen geliyorum. Kardeşlerini arayacağım," dedi ve telefonu kapattı.

Mark tekrar Emily'nin yanına uzanabilmek için yatak odasına geri döndü. Onun yalnız uyanmasını ve paniğe kapılmasını istemiyordu. Onun yanında olması, her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermesi gerekiyordu.

Emily Mark'ın kollarında uyandı ve bir an için mektubu ve yaşadığı yıkımı unuttu. Adam Emily'nin sırtına bastırmıştı ve ona duyduğu arzu çok açıktı. Ona sürtündü, otomatik olarak gerildi ve arka tarafını onun sertliğine yaklaştırdı.

"Cidden kadın, beni öldürmeye çalışıyorsun," diye mırıldandı Mark saçlarına doğru, boynunu öperken ve elini hafifçe yan tarafına doğru götürüp göğüslerini avuçlarken.

Göğüsler. Tepeleri onun dokunuşuyla anında sertleşti ve ona mümkün olduğunca yaklaşmaya çalışarak kıpırdandı.

"Planımız bu," diye mırıldandı.

Onu ters çevirdi ve daha önce hissettiği her şeyin ötesinde bir tatlılıkla seviştiler. Hâlâ hayatının bir parçası olduğuna inanmadığı bu harika adam tarafından gerçekten sevildiğini hissetmeye başlamıştı.

"Bütün gün burada seninle yatakta kalmayı tercih ederdim ama misafirlerimiz var" dedi, boynunu biraz daha kemirirken.

Birden bayılmadan önceki saatler aklına geldi ve Emily'nin tüm vücudu kaskatı kesildi. Birdenbire gerçekliğe geri döndüğü için üzgündü.

"Sorun yok bebeğim, ailemi aradım ve buradalar, böylece hepimiz bir oyun planı yapabiliriz. Biz bir aileyiz ve birbirimizi koruruz."

"Onları bununla rahatsız etmemeliydin. Güvendesiniz," dedi şaşkınlıkla.

Mark ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Gerçekten de senin ya da Trevor'ın benden daha az önemli olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu ona kuşkuyla.

"Ben sadece ürkütücü bir mektup aldım diye ailenin her şeyi bırakıp gitmesine gerek olmadığını kastetmiştim," diye açıklamaya çalıştı.

"Bu mektup ciddiye alınmalı ve güvende olduğunuzdan emin olacağız," dedi ona kesin bir ifadeyle. Bunun gibi mektupların çok fazla farkındaydı. büyük bir tehlikeye yol açabilirdi. Onun kadar varlıklı büyüdüğünüzde, işler her zaman ciddiye alınırdı ve onun gerçekten ne kadar korktuğunu bilmesini istemiyordu.

Emily omuz silkerek onun taleplerine boyun eğdi. "Aşağı inmeden önce hızlıca duş alacağım."

"Sırtını ovacak birine ihtiyacın var mı?" diye sordu göz kırparak.

"O zaman ikimiz de oraya asla inemeyiz," dedi. Ona hızlı bir öpücük verdi ve ardından banyo kapısını arkasından sıkıca kapattı.

Mark yatağa uzanıp onunla geçirdiği her anı düşündü. Onun güçlü iradesini ve nezaketini seviyordu. Ona aşık oluyordu. Bu onu çok korkutuyordu ama aynı zamanda doğru hissettiriyordu.

Sonunda merdivenlerden aşağı indi ve tüm ailesini görünce şaşırdı. Babası sadece kardeşleriyle değil, eşleri ve çocuklarıyla da gelmişti.

"Mark Amca," diye bağırdı Jasmine ve kollarını bacaklarına doladı. "Aşağı inmen çok uzun sürdü. Babam Emily Teyze'yi rahatlattığını söyledi," dedi ve babasının yaptığı gibi rahatlatmanın etrafına tırnak işareti koydu. Ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Mark yine de kardeşine ters ters baktı.

"Yeğenim kötü alışkanlıklar öğretmek için biraz küçük değil mi?" Mark Lucas'a sordu.

"Hey, ben de tam ona senin ne kadar iyi bir yorgan olduğunu söylüyordum," diye onu kışkırttı Lucas.

Alex, "Kavgayı bırakın, konuşacak şeylerimiz ve dövecek insanlarımız var," dedi.

"Dil Alex," diye azarladı Jessica onu.

"Özür dilerim tatlım," dedi Alex utangaç

bir sesle.

"Chad'i aradım. Birkaç gün içinde burada olacak. Nereden uçtuğundan emin değilim ama çok uzakta olmalı," diye bilgi verdi Mark.

"Yardıma geleceğini duyduğuma sevindim," diye ekledi Joseph, rahatladığı her halinden belliydi.

"Ben de," dedi Mark. Ailesinin odada olması bile Emily'nin güvenliği konusunda kendisini daha iyi hissetmesine yetmişti. Kardeşleri oradayken kimsenin ona ulaşmasına imkân yoktu.

"Bu iş çözülene kadar burada kalıyoruz," dedi Lucas. Odadaki diğer insanlar da başlarını sallayarak onayladılar.

"Odaları çoktan hazırladım," diye ekledi Edward, içecek ve atıştırmalıkları yerleştirirken.

Mark gözleri yanmaya başladığında birkaç kez gözlerini kırptırdı. Ailesi olmadan bir hayat düşünemiyordu. Aynı destek sistemine sahip olmayan milyonlarca insan için gerçekten üzülmüyordu.

Harcayabileceğinden çok daha fazla parası olduğu için minnettardı ama ailesinin bir ferdinden vazgeçmektense son kuruşuna kadar vazgeçerdi. Emily ve Trevor'ın da buna dahil olduğunu fark etti.

Mark kendine bir duble viski doldurdu ve viski boğazından aşağı kayarak bağırsaklarına doğru ilerlerken yanma hissinin tadını çıkardı.

Herkese "Teşekkürler çocuklar, bunu hemen çözeceğiz" dedi.

Emily tam o sırada odaya girdi ve önündeki büyük kalabalığı görünce gözleri büyüdü. Yine de bir şey söyleyecek zamanı olmadı çünkü Jessica ve Amy ona doğru koşular ve grupça sarıldılar. "Biri seni korkutmaya çalıştığı için çok üzgünüz," dedi Amy. "Sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğiz," diye ekledi Jessica.

Üç kadın birlikte ayağa kalktı. Birkaç damla gözyaşını sildikten sonra kendilerini bir bütün olarak güvende hissederek hızla güldüler. Çoğu kız kardeşten daha güçlü bir bağ kurmuşlardı bile. Erkekler sanki bulaşıcı bir hastalıkmiş gibi onlardan uzaklaştı. Kadınların duygularıyla nasıl başa çıkacaklarını bilmiyorlardı.

"Kadınlar," diye fısıldadı

Alex. "Evet, biliyorum,"

dedi Lucas.

"Onları anlamıyorum," diye ekledi Mark.

"Cidden, kızlar sürekli ağlarken erkekler sorunu öldürüyor ama bu yüzden onları korumak için orada olmalıyız," diye söze girdi Joseph.

Dört adam da arazideki güvenlik önlemlerini tartışmak üzere ahıra doğru ilerlerken hep birlikte başlarını salladılar. Tüm bu süre boyunca bir kişinin onları izlediğine dair hiçbir fikirleri yoktu. Şüphelenmeyi akıllarından bile geçirmeyecekleri bir kişi.

Altıncı Bölüm

Sonraki birkaç gün başka bir olay olmadan geçti. Kimse Emily'nin gözünün önünden ayrılmasına izin vermiyordu. Biraz klostrofobik hissetmeye başlamıştı. Neredeyse her gece Mark'ın odasında kalıyordu, bu yüzden Mark Emily'nin tüm eşyalarını oraya taşıyarak daha kalıcı hale getirdi.

Mark onunla kalmasının daha güvenli olduğunu ve fazladan gelen misafirlerle birlikte onun odasına ihtiyaç duyduklarını söyledi. Bu durumun Trevor'ı etkileyeceğinden korkuyordu ama Trevor durumla ilgili olağandışı bir şey olduğunu fark etmemiş gibiydi.

Mark ve Emily her gece sevişiyorlardı ve Emily'nin endişeleri yok olup gidiyordu. Mark'a aşık olduğunu ve eğer Mark ondan sıkılırsa Emily'nin paramparça olacağını şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu. Kaçınmak için o kadar uğraştığı durumun tam da içindeydi.

Kendisiyle bu kadar ilgilenirken ve oğluna kendi oğluymuş gibi davranırken onu nasıl sevmezdi? Ailesinin geri kalanı da ona ve Trevor'a sanki kendi ailelerinin bir parçasıymış gibi davranıyordu. İlk kez boğazı düğümlendi

Jasmine teyzesine Emily diyordu ama buna alışmaya başlamıştı. Kulağa hoş geldiğini fark etti.

Kısa siyah saçlı ve havacı gözlüklü iri bir adam kapıdan çıktığında arka güvertede oturuyordu. Adam Sherman tankı gibi yapılıydı. Onun kötü tarafında olmak istemeyeceğine hemen karar verdi.

Mark köşeyi dönerken, "Chad, başarmışsın," diye haykırdı.

"Daha erken gelemediğim için üzgünüm," diye cevap verdi Chad ve sonra iki adam eve doğru yöneldi. Emily, Mark'ın uzun zamandır arkadaş olduğunu duymuştu. Bu civardaki yemeklere özel bir şeyler koymaları gerektiğine karar verdi.

Çünkü tüm erkekler normal bir insanın iyiliği için fazla seksi görünüyordu.

"Tamam Chad, çocukların senin yeni işe alındığını düşünmelerini istiyorum. Neyse ki uzun süredir ülke dışındasın ve sadece ustabaşım kim olduğunu biliyor ve ona neler olup bittiğini anlattım, bu yüzden tek kelime etmeyecek.

Adamlar senin onlardan biri olduğunu düşünürse çok daha fazla bilgi alacaksın. Ranzada yatmak zorunda kalacağın için üzgünüm," diye ekledi şeytani bir sırıtışla.

"Evet, bunun için üzgün görünüyorsun," dedi Chad. "İyi ki çok daha kötü yerlerde yatmışım."

Mark, "Evet, biraz daha sert olmasını isterdim," diye devam etti.

"Sen bir şeftalisin. Üstümü değiştirsem iyi olacak. Hemen her şeyi kontrol etmek istiyorum. Emily'nin güvende olduğundan ne kadar çabuk emin olursak, herkes o kadar çabuk rahatlar."

"Bunu yapmak için her şeyi bırakmanı takdir ediyorum. O aradığım kadın, Chad. Başka bir kadın için hiç böyle hissetmemiştim," dedi Mark arkadaşına.

"Telefonda konuştuğumuz anda onun aradığım kişi olduğunu anlamıştım," dedi Chad ona, daha az dikkat çeken bir kıyafet giymek için yola çıkmadan önce. Cüssesi ve tavırlarıyla ortama uyum sağlamakta yeterince zorlanacaktı ama bir de şu anda giydiği kıyafetler eklenince adam tam bir asker gibi görünüyordu.

Chad çabucak üstünü değiştirdi ve çiftlik kahyasının bulunduğu yatakhanelere doğru yola koyuldu. Etrafındaki her şeye karşı tetikteydi. Sağ tarafındaki çitte çalışan adamları ve sol tarafındaki atları besleyen adamı fark etti. Etrafta sinsice dolaşması kolay bir adam değildi. Bu takipçiyi saatler olmasa bile birkaç gün içinde yakalayacaktı.

Kendini beğenmiş bir adam değildi, sadece inanılmaz derecede kendine güveniyordu. Neredeyse yirmi yıldır ordudaydı ve bu yıllar ona iyi şeyler öğretmişti. Hayatında uğruna her şeyi bırakabileceği çok az insan vardı. Mark da o seçkin adamlardan biriydi.

Mark ve ailesi olmasaydı, hayatı çok daha farklı olabilirdi. Ona inandılar ve içinde bulunduğu korkunç koşullardan kurtulmasına, hayatında bir başarı elde etmesine yardımcı oldular.

Chad dikkatini dağıtan düşüncelerden sıyrıldı ve yatakhaneinin kapısından içeri adımını attı. Hemen ustabaşını ve bir masada oturan diğer birkaç çiftlik çalışanını gördü.

Her zamanki özgüveniyle adamlara doğru yürüdü ve kendini tanıttı.

"Merhaba ben Chad, Mark beni işe aldı ve buraya gelip hazırlık yapmamı söyledi," dedi Chad elini uzatırken.

Adamlar sanki yeni bir ineği ölçüp biçiyormuş gibi ona dikkatle baktılar. Ustabaşı sonunda ayağa kalktı ve Chad adamın rol yapma becerisinden etkilendi. Normal bir gözlemci birbirlerini tanıdıklarını asla bilemezdi.

"Tanıştığımıza memnun oldum Chad, ben Bob, buranın ustabaşısıyım," dedi ve elini sıktı.

"Sizinle tanıştığuma da memnun oldum."

"Neden bugün yerleşmiyorsun ve araziyi tanıımıyorsun? Yarın işe başlayabilirsin," diyen Bob, Chad'e bölgeyi keşfetmesi ve el işlerine göz atması için ihtiyaç duyduğu zamanı verdi.

Diğer adamlar işlerini yapmak üzere dışarı çıktıklarında, Chad ve Bob oturup bir şeyler konuştular. Bob adamları saat üç ile beş arasında yataktan uzak tutacağına söz verdi. Chad araziye incelemek için dışarı çıktı.

Hemen şüpheli bir şey görmedi ama fazla zamanı yoktu ve ertesi gün daha kapsamlı bir arama yapması gerekecekti. El odalarına girmeyi gerçekten istiyordu. Bulma olasılığı çok daha yüksekti. şüpheli eşyalar var.

Saat tam üçte, kimse görmeden yataktan geri döndü ve adamların eşyalarını karıştırmaya başladı.

"Bir süreliğine buradan gitme vakti geldi. Çocuklar çocuklarla ilgilenabilir. Benim bir pediküre ihtiyacım var," dedi Jessica Emily ve Amy'ye.

"Ooh harika düşündün Jess, Lucas'a haber vereyim de yirmi dakika içinde çıkmaya hazır ol. Sadece üstümü değiştirmek istiyorum," dedi Amy ve sonra odasına doğru koşmaya başladı.

"Kulağa hoş geliyor. Yine de her şey olup biterken Trevor'ı terk etmekten nefret ediyorum," diye ekledi Emily.

"O iyi olacak. Kimse adamlarımızı geçemez," diyerek Jessica onu rahatlattı.

Emily, Mark'ı erkeği olarak görmeyi gerçekten seviyordu. Gerçekten emin değildi

ama şu ana kadar her şey olabildiğince mükemmel görünüyordu. Yani, kimliği belirsiz bir psikopat tarafından takip edilirken her şey olabileceği kadar mükemmeldi.

"Haklısın, tabii ki. Gidip üstümü değiştireyim ve hemen aşağı ineyim," diye kabul etti Emily ve üstünü değiştirmek için koştu.

Mark Emily'ye, "Dikkatli ol ve dışarıda fazla kalma," dedi. Dışarıdayken onun için endişeleneceğini biliyordu. Ayrıca Emily'nin evden uzakta biraz zamana ihtiyacı olduğunu da biliyordu. Sinirleri bozulmuştu.

Lucas onlara, "Kredi kartlarının limitini doldurmamaya çalışın," diye takıldı.

"Üzgünüm ama herhangi bir söz veremeyiz," dedi Amy kocasına göz kırparak. Lucas kapıdan çıkarken gülümsedi. Amy yıllar önce tanıştığı kadına göre kendine çok daha fazla güveniyordu. Hâlâ çok tutumluydu ama sonunda kendini evlilikte eşit hissediyordu. Lucas onun kafasına paranın sevgi olmadan bir hiç olduğunu sokmuştu ve Amy sonunda dışarı çıkabileceğini hissetmişti.

kızlarla birlikte, her küçük alışverişı haklı çıkarmak zorunda kalmadan. Bu konuda rahatlamıştı.

Üç kadın araba yolunda gözden kaybolurken Lucas, "Bu kadını seviyorum," dedi.

"Aynen öyle, kardeşim," dedi Alex.

"Ben de senin yanındayım," diye ekledi Mark. İki kardeş de dönüp Mark'a gülümsedi. Aradıkları kişiyi bulmuş gibi görüldüğü için mutluydular. Kadının anında bir aileyle birlikte gelmesi de cabasıydı.

"Bekârlığımızı sürdürmek için ne kadar çok mücadele ettiğimize inanamıyorum. Ne düşünüyorduk ki?" Alex sordu.

"Cidden," diye kabul etti Lucas.

"Tek bir kadına aşık olmanın benim sonum olacağını düşünmüştüm ama sizleri eşlerinizle ve onların sizi yıllar boyunca ne kadar mutlu ettiğini görmek içimde daha fazlası için bir özlem yarattı. Kendimi bir şeyler eksikti. Hala evlenmemeye kararlıydım ama Emily hayatıma girdiğinden beri başka bir şey düşünemiyorum," dedi Mark.

"En azından babamın müdahalesi olmadan kendi kadınlarımızı bulduk," dedi Lucas.

Üç adam bağımsızlıkları olarak algıladıkları bu duruma güldüler. Yusuf o sırada köşede duruyordu ve üç oğlunun konuşmalarını duydu.

Kendi kendine güldü. Bir gün onlara gerçeği söyleyecekti, belki de söylemeyecekti.

Kadın hafif kokulu bir losyonu ayaklarına sürerken Emily, "Aman Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor," diye haykırdı.

Amy, ayakları sıcak, köpüklü ve kokulu suyun içindeyken, "Cidden ölüp cennete gittiğimi düşünüyorum," diye mırıldandı.

Ayak tırnakları kırmızının koyu bir tonuna boyanırken Jessica, "Asla gitmeyeceğim," diye ekledi.

Üç kız lüks ve rahat koltuklarda şımartılıyor ve her şey hakkında konuşuyorlardı.

Amy, "Anne olmayı seviyorum ama biraz uzaklaşmak ve en iyi iki arkadaşım ile vakit geçirmek çok güzel," dedi.

"Katılıyorum," dedi hem Jessica hem de Emily.

Pedikür ve manikürlerini bitirdikten sonra devasa Seattle Alışveriş Merkezi'ne doğru yürüdüler. "Seksi bir iç çamaşırına ihtiyacım var," dedi Amy.

"Harika bir düşünce, hadi Victoria Secret'a gidelim," dedi Jessica.

İki kadın Emily'yi vitrinde dururken bile kızarmasına neden olan birkaç kıyafet almaya zorladılar. Üç kadın da mağazadan yeni iç çamaşırları, losyonlar ve parfümlerle çıktı.

"Bunu bu gece Lucas için denemek için sabırsızlanıyorum. Çılgına dönecek," dedi Amy kendinden emin bir şekilde.

Jessica göz kırparak, "Alex ve benim yarın öğleden sonraya kadar inmemizi bekleme," dedi.

Emily bunları giymekten çok korkuyordu. Ya Mark beğenmezse? Ya çok zorladığını düşünürse? Kızlar, ayak tırnaklarına uyması için parlak kırmızı olanı takmasını ve ertesi gün Mark'ın tepkisi hakkında onlara tam bir rapor vermesini istediler.

Korkup kaçamazdı, o yüzden cesur olmalıydı. Onu geri çevirmesine imkân yoktu, bu kadarını biliyordu. Sadece pısrıklığı bırakması gerekiyordu.

Üç kadın alışveriş merkezini gezdi ve sonunda çok fazla ürün satın aldı.

Aldıkları şeylerin çoğu çocukları ve erkekleri içindi ama kendileri için de yeni kıyafetler ve ayakkabılar aldılar. Emily bu kadar çok para harcadığı için kendini biraz suçlu hissetti ama büyük bir alışveriş yapmamıştı

Trevor'ı okula hazırladığından beri, kendini günün tadını çıkarmaya bırakmıştı.

Evin önüne geldiklerinde hava kararmıştı ve üç adam da ön verandada volta atarak onları bekliyordu.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Mark yüzündeki endişeyle sordu.

"Oh Mark, bu kadar aşırı korumacı olmayı bırak. Biliyorsun biz kızların o mükemmel kıyafetleri bulması uzun zaman alıyor," diye onu azarladı Jessica.

Amy, "Siz üçünüz çantalarımızı taşıyabilirsiniz," diye ekledi.

Jessica kocasına göz kırparak, "Bunlar hariç," dedi.

Üç adam Victoria Secret çantalarını taşıyan kızları fark etti ve kızgınlıkları anında uçup gitti. O mağazanın ne taşıdığını biliyorlardı.

"Saat gerçekten geç oldu ve çocuklar yattı," dedi Lucas aniden sahte bir esnemeyle.

"Evet, yatmaya hazırım," diye ekledi Mark hevesle.

"Hadi gidelim," dedi Alex.

"Siz üçünüz babanızla birlikte salonda oturup bir şeyler içebilirsiniz. Bütün gün alışveriş yaptık ve bir şeyler yiyip temizlenmemiz gerekiyor," dedi Amy.

"Peki," diye homurdandı Mark ve kolları çantalarla dolu halde kardeşlerini eve kadar takip etti. Birkaç tanesini keşfettiği için gerçekten mutluydu Emily'ye aitti. Dışarı çıkıp kendini daha sık şımartması gerekiyordu.

Bir saat sonra Mark beklemekten bıkmış ve koşarak merdivenlerden Emily ile paylaştığı odaya çıkmıştı. İçeri girdi ve kapıyı kilitledi. Banyo kapısı kapalıydı, bu yüzden kıyafetlerini çıkardı ve Emily'yi beklemek için yatağa tırmandı. Onu özlemişti ve kollarına geri dönmesini istiyordu.

Kapı nihayet açılıp kadın dışarı çıktığında Mark birkaç dakika nefes bile alamadı. Kelimenin tam anlamıyla nefesini kesmişti. Sonunda nefesini tutmayı başardığında, kızın kokusu onu neredeyse kalp durması.

Utangaç bir tavırla ona doğru yürüdü, üzerinde onun gözünden hiçbir şeyi saklamayan iki küçük kırmızı dantel parçası vardı. Kalçalarının üstündeki jartiyerler, bacaklarından aşağıya doğru yavaşça yuvarlanması için ona yalvarıyordu ve narin ayaklarındaki topuklar, parmaklarındaki seksi kırmızı cilayı mükemmel bir şekilde gösteriyordu. Kız yürüyen bir rüyaydı ve adam onu bir çırpıda içine almamak için kendini kontrol etmek zorundaydı.

Kendini onun fantezisini gerçeğe dönüştürmek için zaman harcamıştı; en azından onu tamamen memnun ederek minnettarlığını gösterebilirdi.

"Çok seksisin," diyerek kurumuş boğazını geçiştirmeyi başardı.

Ona utangaç bir şekilde gülümsedi. "Kıyafeti beğendin mi? Kızlar almam için ısrar etti," dedi biraz mahcup bir şekilde.

"Beğenmek yeterince güçlü bir kelime bile değil," diye nefes nefese kaldı. Adam ayağa kalkarak birkaç metre ona doğru yürüdü ve kadın adamın kıyafetten duyduğu bariz zevki görebiliyordu. Tamamen çıplaktı ve şişkin uyarılmışlığı tümüyle İhtiyacı olan kanıt.

Emily daha fazla güven kazandı ve onu yatağa geri itti, böylece kenarda oturuyordu. Onun kalçalarının arasında durdu ve dudaklarını yavaşça onunkilere yaklaştırdı. Adam onu kendine doğru çekmek için uzandı ama Emily başını salladı. "Dokunmak yok," diye fısıldadı kulağına ve sonra lobunu yaladı.

Kadının sıcak nefesi hassas noktayı okşarken Mark ürperdi. Ellerini itaatkâr bir şekilde yatağın yanına koydu, ancak bu onu öldürmek üzereydi. Kadının oynadığı bu oyun gerçekten hoşuna gitmişti ve bunu gerçekleştirmesine izin vermeye kararlıydı.

Boynunun yan tarafını yaladı ve sonra nabzının attığı noktayı ısırdı. Dudaklarıyla o bölgeyi yatıştırdı ve ardından dudaklarını tekrar onunkilere değdirene kadar sert yanağından yukarı doğru ilerledi. Dilini onun alt dudağında gezdirdi ve adam itaatkâr bir şekilde ağzını açarak ona erişim izni verdi. Elleri onunkini okşarken dili onunkine karıştı.

Kollarını ve göğsünü. Kadınlığını adamın zonklayan ereksiyonuna sürttü

ve neredeyse yataktan fırlayacaktı. Adam ona tekrar uzanmaya başladı ve kadın geri çekilip başını salladı.

Mark ona tekrar itaat ederken yüksek sesle inledi. "Beni öldürüyorsun Emily," diye fısıldadı, başka bir zevk dalgası onu yıkarken. Ona baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve sonra onu yavaşça yatağa geri itti.

Bacakları

hâlâ yan tarafa sarkıyordu ve boğazından aşağıya doğru öpmek için ona doğru eğildi.

Kaslı göğsünü öpmeye devam etti ve dilini meme uçlarının üzerinde gezdirdi. Kız hassas etleri ısırırken adam sıçradı ve
Sonra da diliyle onu yatıştırdı. Karnından aşağı inmeye devam etmek için başını eğdiğinde, yüksek sesle inledi. Daha fazla dayanamadı. Onun içine bile girmeden bu baştan çıkarmayı sona erdirecekti.

Emily'nin eli adamın sert sopasını kavrayıp hassas başını ovuşturduğunda adam haykırdı. "Emily, lütfen," diye mırıldandı.

"Lütfen ne?" dedi nefes nefese. Onun tepkisini görünce o kadar tahrik olmuştu ki, kendini daha fazla tutamayacaktı.

"Bu çok erken bitmeden önce daha fazla dayanamayacağım," diye haykırdı.

Ona gülümsedi ve sonra onu ağzına aldı. Kızın kırmızı dudaklarının ereksiyonunu çevreleyen görüntüsü onu titretti. Hissedebiliyordu

kendini kaybetmeye başladı. Ona tekrar uzanmaya çalıştı ama kadın başını sallayarak ağzının onun üzerinde dönmesine neden oldu. Bunu başaramayacaktı.

Eli adamın tabanını sıkıca kavradı ve ağzı onu derinlemesine içine aldı.

Adam gidiciydi. Yukarı çekti ve tekrar aşağı daldı ve adam

Orgazm onu sarsarken haykırdı. Kadın ereksiyonunu okşamaya devam ederek zevki doruğa çıkardı. Sonunda geri çekilip hâlâ hassas olan başını yaladığında, adamın tüm vücudu sarsıldı.

"Bebeğim, özür dilerim. Bunun olmaması gerekiyordu," dedi adam, kız ona doğru emeklerken. Kadın sadece gülümsedi ve onu tepeden tırnağa okşamaya başladı.

"Evet öyleydi," dedi gözlerinde şeytani bir ışıkla.

"Benim ölümüm olacaksın," diye inledi onu sırt üstü çevirmeden önce.

"Sana işkence etmem için bana birkaç dakika ver ve farklı bir melodi söyleyeceksin," dedi, dili boynuna büyülu şeyler yapmaya başlarken.

Zar zor örttüğü göğüslerine doğru öpücükler kondurdu. Elleri geniş tümsekleri yoğurdu ve sonra başını eğerek tepe noktalarını emmek için iç çamaşırının ince malzemesi. Bu his karşısında nefesi kesildi. Sonunda narin kumaşı yırttı ve tepe noktasını ağzına aldı. Dili pembe meme ucunun etrafında dans etti, bu da kadının sırtının yataktan kalkmasına neden oldu.

Sırayla her bir meme ucunu emerken, diğeri ovuştururken, tatmin olmuş vücudunun tekrar tepki vermeye başladığını görünce şok oldu. O oldu içine dalma beklentisiyle sertleşiyordu. Doyacak gibi görünmüyordu.

Göbek deliğine ulaşana kadar dudaklarını vücudunda gezdirdi. Dili göbek deliğinin içinde ve etrafında dönerken, elleri de daha aşağıları okşadı. Bacaklarını ayırdı ve sonra başını onun nemli kalçalarının arasına gömdü.

Dilinin kızın hassaslaşmış memesine ilk darbesi onu yataktan kaldırdı. Dilini onun her yerinde gezdirdi, yumuşak pembe kıvrımlarını içtenlikle öptü. Birkaç saniye içinde onu almaya hazırды.

Parmaklarını onun içine daldırdı ve ıslak sıcaklığının onu sardığını hissetti. Onu daha derine çekmek için kalçalarını oynattı. Dili sertleşmiş yumrunun etrafında dönerken parmaklarını daha hızlı içeri ve dışarı pompalamaya başladı. "Mark," diye bağırdı vücudu onun etrafında sarsılmaya başlarken. Ellerini ve dilini yavaşlattı ve sonra uyluğunun iç kısmını ısırdı.

Tamamen yatağa yığıldı, ağır ağır nefes alıyordu. Yavaşça karnından yukarı doğru öptü. Göğüslerinde durdu ve boynuna kadar devam etmeden önce dilini nazikçe tepelerinde gezdirdi.

Kendini onun kalçalarının içine soktu ve yavaşça onun derinliklerine battı. Tıkanmış aletinin onu doldurduğunu hissettiğinde nefesi kesildi. Gözlerindeki şaşkınlığı görebiliyordu, bu kadar çabuk onun için tekrar hazırdı.

Yavaşça içine girip çıkmaya başladı ve ikisini de memnun etti. Artık zaman ayırabilir ve zevki ortaya çıkarabilirlerdi. Kadın inlemeye başladı ve adam onun sıcaklığının içinde yavaş, derin vuruşlara devam ederken dudaklarını bir kez daha yakaladı.

Bacaklarını adamın etrafına sardı, böylece adam onun içine daha da derinlemesine girebildi. Adamın hızı artmaya başladıkça nefesleri de kısa pantolonlarla çıkmaya başladı. Göğsünün hassas meme uçlarına sürtünme hissi, basıncının tekrar artmasına neden oluyordu.

Onun içinde olduğunu hissetmek, her yerine dokunmak, onu tekrar uçurumun kenarına götürüyordu. Onunla buluşmak için kalçalarını yukarı kaldırdı, tüm zamanların en eski dansında buluşan kalçalarının vuruşunu sevdi.

Adam onu öpmeye devam ederken tırnakları sırtını tırmalıyor, vücutlarının hareketini taklit ediyordu. Sonunda pompalamasının hızını artırmak için kalçalarını kavradı. O kadar hızlı ve sert itiyordu ki, vücudunun bunun bedelini ödeyeceğini biliyordu.

ama o anda sadece daha fazlasını istiyordu.

"Daha sert," diye soludu adam içine doğru iterken. Yüksek sesle inledi ve sonra ona itaat etti. Vücudu serbest bırakılmasıyla titremeye başladığında birkaç kez daha ona doğru itti. Spazmlar onu ele geçirirken onu sıkıca kavradı.

Vücudu onun etrafında kenetlenirken, salıverilmesini onun derinliklerine fırlatırken adını haykırdı. Nefes alışını kontrol altına almaya çalışırken onları birbirine sıkıca bağlı tuttu.

Sonunda onu da yanına alarak yan dönmeyi başardı. Bir süre sırtını okşadı ve onu nazikçe öptü. Şişmiş dudaklarını içine çekti ve parmaklarının onu kavradığı kızarmış kalçalarını görmek için aşağıya baktı.

"Emily, özür dilerim. Bu çok sert oldu," diyerek ondan özür diledi.

Şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Şaka mı yapıyorsun? Bu inanılmazdı. Sen harikasın. Hayatımda hiç bu kadar harika seks yapmamıştım. Sürekli muhteşem dediğimi biliyorum ama bunun için başka bir kelime yok," dedi mırıldanarak.

Ne kadar harika hissettiğini gerçekten anlayabilmesi için onu derinden öptü.

"Bir kadının nasıl sevilmesi gerektiğini bana gösterdiğin için teşekkür ederim Mark," dedi, her kelimesinde ciddiydi.

Mark gözle görülür biçimde rahatladı. Kadının bunu gerçekten kastettiğini anlayabiliyordu. "Bana yaklaşık bir hafta verirsen sana tekrar gösterebilirim," dedi Mark.

"Bir hafta bekleyebileceğimi sanmıyorum," dedi ona, elini vücuduna götürüp ovuştururken.

"Kadın beni öldürmeye çalışıyorsun," dedi onu tekrar öperken. Sonraki birkaç saati öpüşerek, dokunarak ve gülerek geçirdiler. Ertesi gün öğleden sonra geç saatlere kadar kimse ortaya çıkmadı.

Yedinci Bölüm

"Mark, Chris'in eşyaları arasında Emily'nin bir sürü fotoğrafını buldum. Onu araştıracağım ve neler bulabileceğime bakacağım. Adama göz kulak ol, birkaç saat içinde her şeyi geri almış olurum," dedi Chad.

Mark, Chris'in o gün onunla birlikte çalışacağına karar vererek, "Çalışacağım," diye cevap verdi.

Mark ahıra doğru yürüdü ve Bob'u Chris ve diğer bazı adamlarla birlikte buldu. "Hey Bob, Chris'i senden çalacağım. Güney otlağında yardıma ihtiyacım var," dedi Mark.

"Sorun değil, patron."

Chris, Mark'ı tarlaya kadar takip etti ve birkaç saat sonra Chad onları orada buldu. "Hey patron içeri girebilir miyiz, sana göstereceğim bazı şeyler var? Chris de gelebilir," dedi Chad soğukkanlılıkla.

Mark, Chad'in ona bakışından aradığı cevapları bulduğunu anladı. O anda sadece Chris'i diğer insanlardan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Neyse ki Chris bir şeylerin döndüğünü fark etmemiş gibiydi.

Chad, onlar her şeyi hallederken ailenin geri kalanını evden uzaklaştıracak kadar akıllı bir adamdı. Çalışma odasına girdiklerinde birkaç polis memuru onları bekliyordu.

"Neler oluyor?" Chris biraz kuşkuyla sordu. "Biz de sana bunu sormak istiyoruz," dedi Mark kinle.

Masanın üzerinde Chad'in bulduğu resimler ve Chris'in adının yazılı olduğu kağıt vardı.

üzerinde tarih yazıyordu. Adam gözlerini tehlikeli yarıklara indirdi ve Chad'e dik dik baktı. Chad ona *'hadi bakalım dostum'* der gibi bir ifadeyle gülümsedi.

"Bu da ne böyle? Artık insanların eşyalarını karıştırmak serbest mi?" Chris bağırdı.

"Emily'nin tüm bu fotoğraflarıyla ne yapıyorsun?" Mark son derece sakin bir sesle sordu. Hiçbir şekilde sakin değildi ama bunu iğrenç adama belli etmedi.

"İstediğim kişinin fotoğraflarını alabilirim," diye alay etti adam.

Chad bulduğu diğer kızların resimlerini çıkardı. "Bunlar bana kadın gibi görünmüyor," diye tersledi Chad, kontrolünü zar zor sağlayarak

Öfke. Sadece Emily'nin resimlerini değil, aynı zamanda genç kadınların haberleri olmadan pencereden çekilmiş uygunsuz resimlerini de bulmuştu.

O resimleri görünce Chris'in yüzü soldu. Chad onları adamın güvenli olduğunu d   nd    gizli bir yerde bulmuş olmalıydı. Endi eyle polis memurlarına baktı.

"Hüküm giymiş bir suçlu olduğunu ve şartlı tahliye edildiğini öğrendikten sonra etrafı biraz daha derinlemesine araştırmaya karar verdim," dedi Chad. "Fotoğraf zulanı gevşek bir döşeme tahtasının altında buldum. Bunların  artlı tahliyesi ihlal edeceğini düşünüyorum."

"Onların benim olduğunu kanıtlayamazsın," diye alay etti Chris. "Herhangi birinin olabilirler," diye bağırdı zorlukla kontrol ettiği öfkesiyle.

Chad, "Aslında onların size ait olduğunu kanıtlayabiliriz, çünkü onları çeken kamerayı da bulduk," diye karşı  ıktı.

"Beni kandırabildi ine inanamıyorum," dedi Mark. "Ailemin yanına yakla mana izin verdi ime inanamıyorum."

"Sanırım o kadar da zeki değilsin, seni zengin pislik," diye alay etti Chris.

"Memur bey, karımı takip eden bu adam hakkında suç duyurusunda bulunmak istiyorum. Tüm kanıtlar saklandı ve diğer odada duruyor," dedi Mark. Bu pislikle konuşmayı bitirmi ti.

Memur Chris'e doğru yürüdü ve ona haklarını okumaya ba ladı. "Sen neden bahsediyorsun? Onu takip etmiyordum, sadece birkaç fotoğrafını çektim. Resimler," dedi Chris ve memurların sözünü kesti.

Kimse adamı dinlemedi ve memurlar onu hızla odadan dışarı çıkardılar. Mark omuzlarından elli kiloluk bir yük kalkmış gibi hissetti. Chris şartlı tahliye ihlali nedeniyle hapishaneye geri dönecekti ve muhtemelen ihlal ettiği kızların yaşına bağlı olarak birkaç yıl daha eklenecekti.

Onun evine girmesine izin verdiği için kendisinden iğreniyordu. Normalde çok iyi bir karakter yargıcıydı. Düşündüğünden daha fazla dikkati dağılmış olmalıydı. Artık Emily ve Trevor orada yaşadığına ve yeğenleri de sık sık geldiğine göre, geçmişini araştırmaya başlamak zorunda kalacaktı. tüm çalışanlarını araştırdı. Bunun gibi bir adamın daha aradan sıyrılıp sevdiklerine bu kadar yakın olmasını istemesine imkân yoktu.

"Teşekkürler Chad, adamı düşündüğümde çok daha çabuk buldun. Benim uzun zamanımı almış olabilir," dedi Mark arkadaşına.

"Senin için yapamayacağım hiçbir şey olmadığını biliyorsun," dedi Chad ona.

Mark içtenlikle, "Bana hiçbir şey borçlu değilsin ama geldiğin için minnettarım," dedi.

"Borçlu olma konusunda aynı fikirde değiliz," dedi Chad ve Mark'ın sırtına bir tokat attı.

Mark, "Sen kesinlikle inatçı bir adamsın," diye karşılık verdi.

"Bak kim konuşuyor. Bugün çaydanlık mısın yoksa tencere mi?" dedi gülümseyerek.

"Evet, evet," diye mırıldandı Mark ve sonra gözlerini devirdi. "Geri dönmek zorundayım, biliyorsun değil mi?" Chad isteksizce konuştu.

"Biliyorum. Daha ne kadar gideceksin?" Mark istedi Biliyorum.

"Emin değilim." Bir süre daha konuştular ve sonra Chad geldiği gibi hızla gitti.

Aile geri döndüğünde Lucas, "Artık her şey güvende olduğuna göre biz de hayatımıza geri döneceğiz," dedi.

Mark, "Her şeyi bırakıp bizim için burada olduğunuz için hepinize minnettarım," dedi.

"Elbette, kardeşim," dedi Lucas ona.

Aile hızla toparlandı ve Emily daha ne olduğunu anlamadan gittiler. Hepsinin gittiğini görmek onu üzmüştü. Amy ve Jessica'ya ve koridorlarda koşuşturan çocuklara gerçekten çok düşküncü.

Emily ve Mark çabucak eski rutinlerine geri döndüler. Emily, Mark'a Gerçekten istememesine rağmen odasına geri döndü. Adam ona

yatak odasından çıkmasını istemediğini söyledi. Kız rahatlamıştı.

Trevor gelişiyordu ve zaman keyifli bir şekilde geçiyordu. Bir gün Mark dışarıda Trevor'a binicilik dersi verirken kapı alındı.

Edward alışveriş yapıyordu, Emily de cevap vermeye gitti.

Elinde bir pano olan üniformalı bir adam orada duruyordu ve Emily bunun hakkında hiçbir şey düşünmemişti. "Siz Emily Jackson mısınız?" diye sordu adam ona hoş bir şekilde.

"Evet, size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu ona, hâlâ

endişeli değildi. "Size zel bir teslimatım var, şurayı imzalar

mısınız?" diye sordu.

"Elbette," diye cevap verdi ve bunun bir şey olduğunu düşünerek kağıdı imzaladı.

Mark emretmişti.

Adam, "Teşekkür ederim, size resmi olarak hizmet verildi," dedi ve hızla uzaklaştı.

Emily adamın ona uzattığı kâğıtlara baktı. Eski kayınvalidesi onu bulmuş ve yeni velayet belgelerini ona tebliğ ediyordu. Kağıtlarda mahkemeye itaatsizlik ettiği yazıyordu ve bir haftadan az bir süre kalan Pazartesi gününe kadar Kaliforniya'ya gelmezse tutuklanacak ve Trevor ondan alınacaktı.

Emily hemen paniklemeye başladı. Yargıcın çok zengin eski kayınpederinin cebinde olduğu o mahkemeye gitmek istemedi. O kazanacaklarından hiç şüpheleri yoktu.

Bazı hesaplamalar yapmaya başladı ve tekrar kaçmak zorunda kalacağına karar verdi. Gelirinin çoğunu biriktirmişti ve başka bir yere yerleşip birkaç ay hayatta kalmasına yetecek kadar parası vardı ama bu para tükenecekti ve hemen bir iş bulamazsa oğlu ve kendisi evsiz kalacaktı.

Mark'tan ayrılmak istemiyordu. Onu zaten çok seviyordu ve Trevor geliyordu. Taşınırsa çok üzülürdü. Mark'a ne kadar bağlandığını görmüştü. Yaşadıkları yerin geçici bir yer olacağını bildiği halde bu kadar bağlanmasına izin verdiğine inanamıyordu.

Mark ve Trevor kapıdan içeri girdiğinde mutfak masasında oturmuş sessizce ağlıyordu. Gülüyorlar ve yeni atların yürümeyi öğrenirken ne kadar komik olduklarından bahsediyorlardı. Artık kocaman olan yavrulardan biri Trevor'ın ayaklarının dibinde dolanıyordu. Onları görünce yeni gözyaşları döküldü.

Oğlunu üzmemek istemediği için arkasını döndü ve yüzünü sildi. Onu çiftlikten ve tüm dünyadan uzaklaştırmak zorunda kalacağından nefret ediyordu.

Aile. Bunu ona yaptığı için kötü bir anne miydi? Onları bir arada tutmanın tek yolu buydu, diye düşündü kendi kendine.

Mark bir şeylerin ters gittiğini hemen anladı ve Trevor'ı temizlenmesi ve akşam yemeği için üstünü değiştirmesi için yukarı gönderdi. Güvenli bir şekilde kulak mesafesinden uzaklaştığında Mark oturdu ve Emily'nin ona sorunun ne olduğunu söylemesini bekledi.

"Beni buldular," dedi basitçe.

"Kim yaptı?" Mark ona şaşkınlıkla sordu. O anda ona velayet meselesiyle ilgili hiçbir şey söylemediğini fark etti.

"Bu biraz uzun bir hikâye," dedi ona.

"O zaman başlamak için bundan daha iyi bir zaman olamaz," diyerek Mark onu rahatlattı. Emily derin bir nefes aldı ve ardından hikâyeye başladı.

Kadın korkunç evliliğini ve birlikte olduğu kontrolcü kocasını anlatırken Mark tek kelime bile etmedi. Eski kayınvalidesinden ve oğlunu ondan nasıl almaya çalıştıklarından bahsederken gözleri yarıklara dönüştü. Yargıcın onların cebinde olmasıyla ilgili kısmı bitirdiğinde, Mark anlamış gibi başını salladı.

"Oradan uzaklaşmaktan başka çarem yoktu. Trevor'ı yanımda tutmak zorundaydım. Ona paranın satın alabileceği her şeyi sağlayabileceklerini biliyorum ama ona asla sevgi vermeyecekler. Onu sadece istediler çünkü

Tek oğullarını kaybettiler ve sevgi dolu ve ilgili büyükanne ve büyükbabalar gibi görünmeye çalışıyorlar. Yine de daha önce onun varlığını neredeyse hiç kabul etmediler. Senin ailen Mark'a hiç benzemiyorlar," diye sözlerini tamamladı.

"Tüm bunları yaşadığın için üzgünüm Emily," dedi Mark onun elini tutarken. "Keşke benimle daha önce paylaşıydın, ben de senin yanında olabilseydim. Bunu da çoktan halletmiş olurduk," diye devam etti.

"Mark bu insanları yenemem. Artık nerede olduğumuzu biliyorlar. Gitmekten başka çarem yok," dedi hıçkıra hıçkıra, yeni gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı süzölmeye başlarken.

Kadının gözyaşları akmaya devam ederken Mark birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Mark onun yanına oturdu ve son duygularını kontrol altına alırken sırtını sıvazladı. Sonra çenesini yukarı kaldırdı, böylece gözlerinin içine bakıyordu.

"Emily gitmek istiyor musun?" diye sordu ona. Onun nasıl hissettiğini bilmesi gerekiyordu. Cevabı ne olursa olsun ona yardım edecekti ama onun yanında olmak istediğini bilmesi gerekiyordu.

"Elbette ayrılmak istemiyorum. Trevor burada çok mutlu ve seni seviyorum. Sadece oğlumu kaybedemem," dedi kızgın bir şekilde.

Tutkusunun ve hayal kırıklığının sıcaklığıyla ona ilk kez onu sevdiğini söylediğini fark etmemişti. Mark bunu duyunca kalbinin yerinden çıktığını hissetti. İyi olacaktı.

"Emily gitmene gerek yok. Seni ve Trevor'ı burada istiyorum. Evleneceğiz ve velayet duruşmasını buraya taşıyacağız.

Yargıç satın alınamaz. Önce Jackson'ları anlaşılmaya ikna etmeye çalışacağız ama kavga etmek isterlerse biz de onlarla kavga ederiz. Eğer Trevor'ın büyükannesi ve büyükbabası sizinle savaşmak isterlerse, benim aracılığımla savaşmak zorunda kalacaklar" dedi.

Emily ona korku ve umut karışımı bir duyguyla baktı. Adam az önce evlenme teklif etmiş, daha doğrusu evlenme talebinde bulunmuş ve onu oğluyla bir arada tutacağına söz vermişti. Ona ne diyeceğini bilemiyordu.

"Mark senden bunu yapmanı isteyemem," diye cevap verdi sonunda.

"Emily, Trevor'ı şimdiden oğlummuş gibi seviyorum. Ailem de onu seviyor ve kendimizinkini koruyoruz. Ayrıca her güne sensiz uyanmayı hayal bile edemiyorum. Seni burada istiyorum ve bu insanların bizi ayırmasına izin vermeyeceğim." Dedi.

Aşkı ifade etmeye tam olarak hazır değildi. Yapamayacağını biliyordu.

Onsuz bir hayat düşünemezdi ama ona sevdiğini söylerse ve o da onu reddederse, bu onu öldürürdü. Oraya gidemezdi.

"Emily, daha önce evlenmeyi hiç planlamamıştım. Sonra iki erkek kardeşimin de evlenip çocuk sahibi olduğunu gördüm ve bunun o kadar da kötü bir şey olmadığını anladım. Eğer bir şans verirsen birlikte gerçekten iyi olabiliriz. Eğer

Bazı nedenlerden dolayı işler yolunda gitmezse, sonsuza kadar bana bağlı kalacak değilsin ya," dedi ve sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti.

Trevor'ın hiçbir şey olmamış gibi biteceklerinden bahsetmesi onu tahmin edebileceğinden çok daha fazla incitmişti ama haklıydı. Eğer evlenmeleri onu daha uzun süre onunla birlikte tutacak ve Trevor'ı güvende tutacaksa, kaybedecek hiçbir şeyi yoktu. Onu seviyordu ve o da ona değer verdiğini söylüyordu, belki bu bir gün aşka dönüşürdü.

"Bundan emin misin?" diye sorarak ona geri adım atması için son bir şans verdi.

"Her şeyden çok eminim," dedi Mark ve ona seksi gülümsemelerinden birini verdi. Eğildi ve onu nefesini kesen ve çok daha fazlasını istemesine neden olan bir arzuyla öptü.

"İşleri başlatmak için yapmam gereken bir sürü telefon görüşmesi var. Cumartesi günü evleneceğiz. Burada, çiftlikte olması senin için sorun olur mu, yoksa kilise düğünü mü istersin?" diye sordu.

"Burada olmasını çok isterim. Resmi bir şey olması gerekmiyor," dedi isteksizce. Her zaman düğün gününün hayalini kurmuştu, tüm ziller ve ıslıklarla ama bu tipik bir düğün değildi ve sadece birkaç gün içinde abartılı bir şey planlamayı bekleyemezdi.

Mark onun bu sözlerine kahkahalarla güldü. "Sana söylediğim için üzgünüm Emily ama babamı aradığım anda bu düğün artık küçük bir şey olmaktan çıkacak. Bunun olmasına asla izin vermez. Büyük bir düğüne hazırlıklı ol.

extravaganza," dedi. Daha sonra telefon görüşmesi yapması için onu yalnız bıraktı.

Emily biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Adamın ne dediğini biliyordu ama büyük bir düğünün sadece birkaç gün içinde planlanmasına imkân yoktu. İlle de büyük olmasını istemiyordu; sadece büyülü olmasını istiyordu.

Kendi bencilliğine karşı başını salladı. Hayalindeki düğünü yapamayacağı için hayal kırıklığına uğramamalıydı.

Hayalindeki adam. Mark'ın karısı olmayı düşünürken gülümsedi. Geçici bir şeyden bahsediyor olsa bile, yine de onun karısı olacaktı.

Emily akşam yemeğini zar zor yedikten sonra uzanmak için yatak odalarına gitti. Çok yorgundu ve sadece bir süre uyumak istiyordu. O kafası yastığa tam olarak değmeden dışarı çıkmıştı.

Ertesi sabah Emily uyandıĒında Mark'ın çoktan gitmiş olduĒunu gördü. Bu alışılmadık bir durumdu, çünkü Mark onu neredeyse her zaman vücudunun her yerini usulca öperek uyandırırđı. O gün yapacak çok işi olduĒundan emindi.

Duş almak ve giyinmek için acele etmedi. DĒnnde en azından biraz iek ve pasta olması için bir sürü plan yapması gerektiĒini biliyordu.

Davet edeceĒi kimse yoktu, bu yüzden davetiyelere ya da parti hediyelerine ihtiyaı yoktu ama Jessica ve Amy'den yanında durmalarını isteyecekti.

Onlara süslü püslü elbiseler giydirmezdi. Kendisi de büyük olasılıkla basit bir kilise elbisesi giyecekti. Mükemmel peri masalı elbisesini bulacak zamanı yoktu. Mark büyük ihtimalle bundan hoşlanmayacaktı zaten.

Merdivenlerden inerken sesler duydu ve çalışma odasına girdiĒinde durdu. şok içinde etrafına bakındı. Her yerde insanlar vardı ve her yer eşyalarla kaplıydı. İlk başta kimse onu fark etmedi ve o da etrafındaki tüm eşyalara baktı.

Yusuf'u görmeden önce onu duydu, "Hayır, hayır, hayır, bu olmaz," diye baĒırdıĒını duydu, yüksek ve baskın sesiyle birine.

"zr dilerim Bay Anderson. Bunlardan hemen kurtulacaĒım ve bir sonraki seti alacaĒım," dediĒini duydu ve sonra panikle miş küçük bir adam gördü

İfade onun yanından aceleyle geçip kapıdan çıkıyor.

"Bunun en küçük oğlum ve onun güzel gelini için yeterince iyi olacağını düşündüğüne bile inanamıyorum," dedi Yusuf birine.

"Emily, işte buradasın uykucu kafa," dedi Jessica koşarak gelirken. "Bir saat önce seni uyandırmak istedim ama Mark seni rahatsız etmeye cüret eden herkesi ölümle tehdit etti," diye sözlerini tamamladı.

"Neler oluyor?" Emily nefes nefese kaldı.

Jessica, sanki Emily'nin bir vidası gevşemiş gibi, "Düğün için planlar tabii ki," dedi.

"Anlamıyorum. Neden burada bu kadar çok insan var?" diye sordu.

Jessica ona, "İşleri halleden bir ordu insan olmadan sadece üç gün içinde harika bir düğün yapamazsınız," diye cevap verdi.

Emily etrafındaki karmaşaya bakarken, "Arka bahçede küçük bir düğün yaparız diye düşünmüştüm," diyebildi. Jessica aslında ona güldü.

"Yapma Emily, hiçbir şeyi yarım yamalak yapmadıklarını anlayacak kadar uzun süredir bu ailenin içindesin. Joseph'in bunu yapmasına imkan yok.

son çocuğunun arka bahçede küçük bir düğün yapmasına izin verdi," dedi kıkırdamalar arasında.

"Çok fazla panik yapma, Emily. Düğün günümde hiperventilasyon geçireceğimi düşünmüştüm. Planladıkları bu büyük olayı hiç beklemiyordum. Sadece biz ve bir yargıç olacağını düşünmüştüm ama inanın bana, şimdi hayalimdeki düğüne kavuştuğum için minnettarım. Yasemin'le birlikte fotoğraflara bakıyoruz ve o da fotoğraflardaki güzel prenesten bahsediyor, ki o da ben oluyorum.

Gerçekten de kendimi bir prenses gibi hissettim. Düğün gününüzü hayatınızın en güzel günü yapmanıza yardımcı olalım," dedi Amy sohbeta katılırken.

"Sanırım o zaman sizin becerikli ellerinizdeyim," dedi Emily ve kısa süre sonra bu sözlerinden pişmanlık duyacaktı. Kızlar onu evin her tarafına sürüklediler, Emily kısa süre sonra evin de çalışma odası kadar kaotik olduğunu fark etti. O kadar çok kek örneği denedi ki midesi ağrımaya başladı. Ayrıca ölçüleri alındı, tüyleri yolundu ve ağda yapıldı.

Günün bunaltıcı olmayan tek kısmı, gelinlik tasarımcısıyla oturduğu zamandı. Hayalindeki düğünü tarif etmesine izin verdi elbiseyi ona verdim ve her şeyi yazdım. Her yönden mükemmel olduğundan emin olmak için gece gündüz çalışılacağını söyledi. Bunun olabileceğini düşünmemişti. ama gizliden gizliye umut ediyordu.

Gün bittiğinde, neredeyse emekleyerek yukarı çıkıyordu.

merdivenlerden odasına ulaştı. Tüm güzellik bakımlarından ve

çok yorulmuştı. Büyük yatağına tırmandı ve yine anında sızdı.

Sonraki birkaç gün de aynı şekilde geçti. Bir ev dolusu insanla uyandı ve sabahtan akşama kadar koştu. Zar zor yakaladı

Mark'a göz ucuyla bakıyor ve aynı yatakta uyuyup uyumadığını bile bilmiyordu. Gerçek düğünün bitmesi için sabırsızlanıyordu.

"Bugün Mark'ı görmene izin yok. Kardeşleri onu bir bekârlığa veda partisi için bilinmeyen bir yere götürdüler. Çocukların hepsi benim evimde ve onlarla ilgilenilecek, biz de şirket uçağıyla Las Vegas'a gidiyoruz," dedi Amy sabah ilk iş olarak Emily'nin odasına girerken.

"Ne?" Emily gözlerindeki uykuyu silmeye çalışarak onu sorguladı.

"Düğününüzden bir gün önce, yani düğününüzün zamanı geldi. bekârlığa veda partisi," dedi Jessica, iki kız yatağına atlarken.

Amy kıkırdayarak, "Umarım seksi iç çamaşırlarından birini giymiyorsundur," diye ekledi.

"Ben de," dedi Jessica ve sonra yorganı üzerinden yırttı. Neyse ki Emily kendini seksi hissetmiyordu ve üzerinde en sevdiği eski tişörtü ve bir çift boxer şort vardı.

"Acele et ve hazırlan, bir saat içinde havaalanına gidiyoruz," dedi Amy ve sonra iki kız onu biraz yalnız bıraktı.

Emily halsizce kalktı ve iki kadının sözünü dinledi. Otuz dakika içinde aşağıdaydı ve tezgahın üzerinde duran taze demlenmiş kahve için inanılmaz derecede minnettardı. Kendine büyük bir fincan doldurdu ve ilk içişinde dilini yaktı.

"Heyecanlı mısın?" Amy sordu.

"Mirage'da kalıyoruz," diye ekledi Jessica.

Emily bunu birkaç dakika düşündü ve aslında heyecanlandığını fark etti.

"Oraya daha önce hiç gitmedim," dedi utangaç bir şekilde.

"Keşke bir günden fazla olsaydı. Yapacak çok şey var. Birkaç yıl önce Lucas ile ilk kez oraya gittim ve çok eğlendim.

İnanılmaz bir şekilde birkaç gün daha kalmamıza izin verdi. Çok fazla gösteri izledik ve itiraf etmekten nefret ediyorum ama black jack bağımlısı oldum ve bir gece hava kararana kadar oynadım. Çok eğlenceliydi. Birkaç kızla birlikte olacağım için heyecanlıyım.

Bu sefer alışverişe birlikte gitmek için. Lucas'ı çok seviyorum ama o alışverişin keyfini anlayamıyor," diye heyecanla sözlerini tamamladı.

"Bu konuda konuşmayı bırakalım ve gidelim," dedi

Jessica. "Yanımıza bir şey almamıza gerek yok mu?"

Emily sordu.

"Hiç şansımız yok. İhtiyacımız olan her şeyi oradan alacağız. Almak istemiyoruz

Çünkü o zaman satın aldıklarımızı geri getirmek için daha az yerimiz olur," dedi Amy.

"Kulağa hoş geliyor," diye itiraf etti Emily. Üç kadın kapıdan çıkıp kendilerini bekleyen limuzine yöneldiler ve havaalanına giderken yolda köpüklü elma şarabı içtiler.

Şirketin uçağına bindiler ve Emily hayranlıkla etrafına bakındı. Daha önce kaldığı otellerin hepsinden daha güzeldi. Lüks ve büyük koltuklar rahattı ve uçakta bir uçuş görevlisi bile vardı.

"Merhaba hanımlar. Benim adım Lana ve kısa yolculuğunuzda size yardımcı olacağım," dedi fazlasıyla şımarık sarışın.

"Merhaba Lana," diye seslendi üç kız birlikte.

"Ne içmek istersiniz?" diye sordu onlara.

Kızlar siparişlerini verdiler ve Lana onlara içeceklerini getirmeye gitti.

Döndüğünde onlara kahvaltının seyir irtifasına çıktıklarında servis edileceğini söyledi. Emily pencereden dışarı baktı, jet hızlanıp havalanırken heyecanla dolmuştu.

"Bu çok şaşırtıcı," diye haykırdı Emily.

"İlk seferinde ben de böyle tepki vermiştim," dedi Amy gülümseyerek.

"Doğrusunu söylemek gerekirse tüm bunlar beni hâlâ şaşırtıyor" diye ekledi.

Emily ona minnetle gülümsedi. Belli bir yüksekliğe ulaştıklarında şımarık uçuş görevlisi taze meyve ve kruvasanlarla geri geldi. "Sıcak kahvaltı birazdan hazır olacak," dedi ve tekrar yanlarından ayrıldı.

Kızlar kahvaltılarını ettiler ve gün için planlar yaptılar. Yapacakları ilk şey büyük bir alışveriş, ardından biraz kumar ve birkaç gösteri olacaktı. Emily lüks jet yolculuğunun bitmesini bekleyemedi.

Kısa sürede indiler ve havaalanından başka bir limuzine bindirildiler. Şerit boyunca ilerlediler ve Emily'nin gözleri Pencere. Bakabildiği her yere bakıyordu. Keşke daha yavaş gitselerdi de etrafı daha iyi görebilseydi.

Mirage'a girdiler ve lüks sütünlerine alındılar. "Mark

bizim için rezervasyon yaptırdı. Ona bu kadar pahalı bir rezervasyon yaptırmanın aptalca olduğunu söyledim.

İçinde çok fazla zaman geçirmeyeceğimizi düşünürsek oda, ama gelini için sadece en iyisini istemekte ısrar etti," dedi Jessica Emily'ye.

Emily bu muhteşem süitten o kadar etkilenmişti ki gözleri yaşardı. Oda eski dairesinden iki kat daha büyüktü. Büyük bir oturma odası alanı ve üç yatak odası vardı. Taze meyve, çikolata ve çiçekler masanın üzerinde sergileniyordu. Süitte tek başına geçirebileceği koca bir haftası olmasını diledi.

"Gitme zamanı," dedi Amy, heyecanını güçlükle bastırarak.

Jessica, "Katılıyorum, yapılacak çok alışveriş var ve bunları yapmak için çok az zaman var," diye ekledi.

"Tamam," diye gönülsüzce kabul etti Emily ve iki arkadaşının peşinden dışarı çıktı.

Emily lüks s itten ayrılmak konusunda isteksiz olabilirdi ama kısa süre sonra ayrıldığına memnun olduğunu fark etti. Şerit olağanüstüydü ve durup her şeye bakmak istiyordu. Caesars Palace'a ulaştıklarında ve alışverişe başladıklarında, bağımlısı olmuştu.

Hiçbir zaman materyalist bir insan olmamıştı ve Amy'nin eline tutuşturduğu kredi kartını kullanmak konusunda hâlâ isteksizdi ama içinden geçtikleri muhteşem alışveriş merkezinin tadını çıkarmamak zordu.

"Mark eve birkaç çantayla dönmezsen mutlu olmayacağını söyledi," dedi Amy, Emily'yi özel bir iç çamaşırı butiğine doğru çekerken. "Bence burası başlamak için harika bir yer olur," dedi kıkırdayarak.

Birkaç saat alışveriş yaptıktan sonra eşyalarını süite geri götürdüler ve açık büfe öğle yemeğinin tadını çıkardılar. Amy arkasına yaslanıp dümdüz karnını ovuştururken, "Sanırım bu yolculukta on kilo alacağım," dedi.

"Katılıyorum," diye inledi Jessica.

"Kendi gelinliğime sığmayacağım," diye ekledi Emily memnun bir gülümsemeyle.

Amy, "O zaman gidip tüm bu yiyeceklerden kurtulsak iyi olur," dedi ve şehri biraz daha keşfetmek için yola koyuldular.

Define Adası ve bir yanardağın önünde bir korsan savaşı izlediler Strip'te patladı. Gondola bindiler ve o kadar çok yürüdüler ki gecenin sonunda Emily'nin ayakları onu öldürüyordu.

Kızlar sonunda kumarhanede durdular ve korkunç derecede başarısız oldukları bir blackjack oynadılar, ardından birkaç saat uyumak için şafak sökerken odalarına geri döndüler.

Öğlen arabaları onları aldığıında, eve dönüş yolculuğunda hepsi çok daha sessizdi ve uçak yolculuğu boyunca uyudular. Kısa süre sonra havaalanından alındılar, şımartılmak ve akşamki düğün için giydirilmek üzere çiftliğe geri döndüler.

Emily'nin sinirlerine hakim olması için zamanı bile yoktu.

Daha ne olduğunu anlamadan kapalı kapılar ardında durmuş, koridorda yürüme vaktinin gelmesini bekliyordu. O anda paniklemeye başladı.

Sekizinci Bölüm

Jessica ve Amy Emily'nin elbisesiyle uğraşıyor, her şeyin mükemmel olduğundan emin olmaya çalışıyorlardı. Müzik başladığında derin derin nefes alıp veriyor, kendini sakinleştirmeye çalışıyordu. Kalbinin hızlı atışını sakinleştiremiyordu.

Çarpan elini ovmak için elini uzattı. Ölümüne korkuyordu. Oğlu zaten dışarıdaydı, küçük smokini içinde çok yakışıklı görünüyordu. Ona Mark'ın sağdıçlarından biri olduğunu söylediğinde çok gururlanmıştı.

"Her şey yoluna girecek, biraz daha derin nefes al. Jessica ve ben koridorda yürüyeceğiz ve sen de yaklaşık iki dakika sonra bizi takip edeceksin, tamam mı?" dedi Amy ona.

Emily o koridorda tek başına yürüyeceği düşüncesiyle anında paniğe kapıldı. Bunu yapabileceğini sanmıyordu.

"Bekleyin," dedi panik içinde. "Bunu geleneksel şekilde yapmak zorunda değiliz, hep birlikte yürüebiliriz," diye yalvardı kızlara.

Birbirlerine aklını kaçırmış gibi baktılar, gözlerindeki paniği gördüler ve sonra omuz silktiler. "Elbette," dediler hep bir ağızdan.

"Teşekkür ederim." Kendini biraz daha iyi hissetmeye başladı.

"Hey, nedimelerin olarak bizim işimiz seni koridordan aşağı indirmek. Eğer diğer yöne koşarsan bunu doğru yapmamış oluruz," dedi Amy gülümseyerek.

"Sizler en iyisisiniz."

Jessica kendi gözünü silerken, "Sakın makyajını bozayım deme," dedi.

Üç kadın gülüştüler ve sonra kollarını birbirlerine doladılar. Emily nabzının yavaşlamaya başladığını hissedebiliyordu.

Kapı çalındı. "İçeride her şey yolunda mı?" Yusuf kapı aralığından sordu.

"Her şey yolunda. Birazdan çıkıyoruz," dedi Jessica.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Yusuf ve sonra onun ayak seslerinin geri çekilmeye başladığını duydular.

Jessica, iki yanında iki yeni kız kardeşiyle birlikte kapı aralığından dışarı çıktı. Üç güzel kadın kapıdan çıkarken seyircilerin nefesi kesildi.

sahneye doğru ilerlediler. İçlerinden hiçbiri ortaya çıkardıkları çarpıcı tablonun farkında değildi.

Koridorun sonunda duran adamlar gözlerini görkemli kadınlar. Onları görmek trafiği durdurmaya ya da bir isyana neden olmaya yeterdi.

Mark'ın göğsü gururla kabardı, çünkü sadece birkaç dakika içinde kendisine doğru yürüyen güzel görüntünün karısı olacağını fark etti. Ona doğru koşmak ve onu kollarının arasına almak istedi. Orada durup onun kendisine ulaşmasını beklemek için her şeyini harcadı.

Tören bir bulanıklık içinde geçti ve Emily daha ne olduğunu anlamadan vaiz onları karı koca ilan etti. Mark onu kollarına aldı ve dudaklarını nazikçe Emily'nin dudaklarına bastırdı. Yavaş ve tatlıydı ve Emily'nin nefesini kesmişti.

Koridordan geri dönüp konukları selamlarken kendini bir bulutun üzerinde süzülüyormuş gibi hissetti. Pasta kesilirken ve şampanya yudumlanırken otomatik pilottaydı. Kadeh kaldırmalar sırasında söylenen tek bir kelimeyi bile tekrar edemeyecekti. Kulakları ve gözleri kocasından başka bir şey görmüyordu.

Sonunda dansın başlama zamanı geldiğinde Emily, Mark'ın kollarında eridi ve başını onun göğsüne yasladı. Mark onun sırtını nazikçe okşadı,

sinirlerini tamamen yatıştırdı. O, umabileceği en muhteşem adamdı.

Canlı müzik grubunun çaldığı country şarkılarına eşlik etti ve o da beyaz atlı prensi tarafından kendisine kur yapılan gerçek bir prenses gibi yıldızlarla aydınlatılmış dans pistinde süzüldü. Bir düğünün bu kadar büyülü olabileceğine ya da kendisinin Mark'ın gelini olduğuna inanamıyordu.

"Sana ne kadar güzel göründüğünü söylemiş miydim?"

diye sordu ona. "Bu gece sadece yüz kere söyledim."

"Sen her zaman harikasın ama seni bu kıyafetle koridorda yürürken görmek Elbise kafamdaki tüm mantıklı düşünceleri aldı," dedi onu etrafında döndürürken.

"Seni o smokinin içinde, o kadar çarpıcı görünürken görmek, onu senden parça parça sıyırmak istememe neden oldu," diye fısıldadı.

Mark'ın tüm vücudu onun yumuşak bir sesle söylediği sözler karşısında gerildi. Onu vücuduna doğru sıkıca çekti ve ipek ve dantel katmanlarının arasından bile sözlerinin onu nasıl etkilediğini hissedebiliyordu.

"Hadi buradan gidelim," diye yalvardı ona.

"Bu bana mükemmel geliyor," diye karşılık verdi ve onu dans pistinden çıkarmaya başlayan adamın elini tuttu.

İkisi de yemek şirketinin bulunduğu yerde bir kargaşa duydular ve neler olduğunu anlamak için döndüler. Görevli güvenlik görevlilerinden birinin, sonuçları olmadan önce birisine derhal oradan ayrılmasını söylediğini duydular.

İkisi de neler olup bittiğini öğrenmek için kargaşaya doğru yürüdüler. Emily tüm bu kargaşaya kimin sebep olduğunu anladığında nefesi kesildi. Onlar kendisini görmeden yaklaşık iki saniye önce onları fark etmişti.

"Yargıcın bu sahte evliliğe inanacağını gerçekten düşünüyor musun seni küçük sürtük?" diye orta yaşlı bir kadın Emily'ye tükürdü.

"Burada ne işiniz var?" Emily tam bir şok içinde onlara sordu.

"Torunumuzu almaya geldik. Onu bizden çaldın ve kocan zar zor mezardayken, görünüşe göre kendine yeni bir adam buldun. parasını sana atıyor. Sen her zaman servet avcısıydın. Oğlumuza seninle evlenmemesi için yalvardık. Hatta çocuğun ondan olmadığını bile söyledik. DNA sonuçları geldiğinde şok olduk" diyen kadın Emily'ye hakaretler yağdırmaya devam etti.

"Benim haberim olmadan oğlumu test ettirmişsin," diye öfkelenildi Emily ona. Mark, Emily'nin yorum yapma zahmetine bile girmediği tek şeyden etkilenmişti.

oğluna karşı ihlal.

"Elbette öyle düşündük. Çocuğun gerçekten oğlumuz olduğunu söyleyen bir serserinin sözüne inanacağımızı düşünmediniz, değil mi?" diye tükürdü kadın.

"Eğer onunla hiçbir şey yapmak istemiyorsan, o zaman neden velayet için mücadele ediyorsun?" Emily korkunç kadına sordu.

Kadın açıklama olarak "Siz bizim oğlumuzu bizden aldınız, şimdi biz de sizinkini sizden alacağız," dedi.

Mark, eskiden Emily'nin kayınvalidesi olan kadından gelen nefret karşısında şaşkına dönmüştü. Bir insanın bu kadar zalim ve kötü olabileceğini bilmiyordu. Hayatında hiç bir kadına vurmak istememişti ama ona tokat atmamak için kendini zor tuttu.

"Oğlumun yanına yaklaşmayacaksın. Onu hiç istemedin ve oynamak istemediğim bir oyunda onu piyon olarak kullanmayacaksın," dedi Emily, sesinde bir annenin koruyuculuğunun tüm gücüyle.

"Seni aptal küçük kız, bizi yenemezsin," diye tükürdü kadın.

"Oğlumu almaya kalkarsan seni nasıl dövdüğümü görürsün," dedi Emily, kasten yanlış yorumlayarak.

"Bu gece Trevor'ı alıyoruz. Nerede o?" dedi kadın ve düğün alanına doğru ilerlemeye başladı.

Mark kadının önüne geçerek, "Cesedimi çiğnemeniz gerek," dedi.

Mark'a dudak büktü ve sonra iki yanında kardeşleri olduğu için geriye doğru tökezledi. Üçünün orada durması korkutucu bir görüntü oluşturuyordu.

"Güvenlik, bu çifte arazimden çıkana kadar eşlik edin. Eğer sizinle herhangi bir şekilde kavga ederlerse şerifi arayın. Kendisi yakın arkadaşımıdır ve birkaç dakika içinde burada olur," diye ekledi Mark nefret dolu kadına ters ters bakarken.

"Peki, şimdilik gidiyoruz ama aileymiş gibi davranmanın tadını çıkarın, çünkü Pazartesi sabahı çocuk bizim olacak," dedi ve arkasını dönüp tepinerek uzaklaştı. Kocasını uysalca arkasından gitti ve güvenlik Muhafızlar ikisini de takip ederek gerçekten gittiklerinden emin oldular.

Mark onun titreyen bedenini kollarının arasına alırken, "Emily, olanlar için çok üzgünüm," dedi.

"Hayır Mark, üzgün olan benim. Bu işe karışmak zorunda olmamalıydın," dedi hıçkırıklar içinde.

"Sana söylediği şeylerin hiçbirini hak etmedin. Seni herhangi bir şekilde etkileyerek üzerinde güç sahibi olmasına izin verme," dedi.

Çenesini nazik ellerinin arasına aldı.

Emily onun gözlerinin içine baktı ve haklı olduğunu anladı. Eğer yıkılırsa o zaman kadına küçük bir zafer kazandırmış olacaktı. Bunu yapmayı reddetti.

"Gitmek istiyor musun?" diye sordu ona.

"Hayır, haklısın; onun düğün günümü mahvetmesine izin vermeyeceğim. Eğer

Kendimi toparlamam için bana birkaç dakika verin, biraz daha dans etmek istiyorum" dedi cesur bir gülümsemeyle.

"Ne istersen," diye yanıtladı onu.

Emily eve girdi ve dağılmış makyajını düzeltmeye başladı. Aynada kendine bakarken gözlerindeki kararlılık ifadesi onu şaşırttı. *Düşündüğünden daha güçlüsün*, diye mırıldandı kendi kendine. Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi ve ardından bir parçası olduğu için çok şanslı olduğu yeni ailesiyle düğün gecesinin geri kalanının tadını çıkarmak için dışarı çıktı.

Lüks jetle Kaliforniya'ya doğru uçarlarken Mark ona, "Balayınız ertelendiği için üzgünüm," dedi.

"Mark, bunlar başımızın üzerindeyken balayından keyif almamın imkanı yok."

"Yine de, bu doğru değil."

"Süslü bir balayına ya da parmağında kocaman bir elmasa ihtiyacım yok. Sadece Trevor'ın güvende olduğunu ve senin her gece yatağında olduğunu bilmek istiyorum," dedi içtenlikle.

"Kadın, sen göklerden gelen bir armağansın," diye fısıldadı onu her zamanki tutkusuyla öpmeden önce. Öğle yemeklerini getirirken şımarık Lana tarafından bölündüler.

"Bunun önemsiz ve kaba olduğunu biliyorum ama bensiz seyahat edeceğin ve o kadınla yalnız kalacağın gerçeği beni rahatlatmıyor. O çok güzel ve hoş biri," dedi Emily hafifçe dudak bükerek.

Mark başını geriye attı ve yüksek sesle güldü. "Senin bu kıskanç yanından hoşlandığımı söylemeliyim," diye alay etti.

Emily yeni kocasına ters ters baktı. Çatalını gözüne soktuğunda bundan hoşlanmayacağını düşündü.

"Güldüğüm için özür dilerim ama Lana tamamen zararsızdır. Öndeki pilotla çok mutlu bir evliliği var, bu yüzden kesinlikle endişelenecek bir şey yok.

Amy ve Jessica'nın kocalarının bekar bir kadınla dünyayı dolaşmasına izin vereceklerini gerçekten düşünüyor musunuz?"

Emily kızlara neden Lana'nın bekâr olup olmadığını sormadığını bilmiyordu. Bu konu fırtınalı yolculuklarında hiç gündeme gelmemişti.

Gidecekleri yere Emily'nin beklediğinden çok daha çabuk ulaştılar ve bir avukatın ofisine götürüldüler. Ertesi günkü duruşmadan önce Jackson'larla planlanmış bir toplantıları vardı. Mark davadan vazgeçmelerini sağlayabileceğini düşündüğünü söyledi.

Mark'ın haklı çıkması ve tüm bu karmaşanın geride kalması için dua ediyordu. Endişesiz ve normal bir hayat yaşamaktan başka bir şey istemiyordu. Yine de tehlike geçtikten sonra Mark'ın evliliğin gerekli olduğunu düşünmeyeceğinden biraz korkuyordu.

Evleneli sadece birkaç gün olmuştu ve kocası evliliği feshetmesini isterse bu onu mahvederdi. Yine de güçlüydü ve oğlu yanında olduğu sürece her şeyin üstesinden gelebilirdi.

Süslü avukatın ofisine el ele tutuşarak girdiler ve birlik içinde olduklarını gösterdiler. İçten içe titriyordu ama onlara bakan herkese kendinden emin ve rahat görünüyordu. Kalbinin atışını kimsenin görmediğine şükreliyordu.

Konferans salonuna yaklaştıklarında Mark ona, "Nefes al," diye fısıldadı.

"Deniyorum."

Etrafı sandalyelerle çevrili kare bir masanın bulunduğu büyük bir odaya götürüldüler. Masanın bir ucunda son derece iyi giyimli iki adam oturuyordu, onun dışında oda boştu.

Mark onu erkeklerin yanındaki sandalyelere götürdü ve oturttu. Bir kadın kahve ve çay getirmişti. Dışarıda birkaç unlu mamul de duruyordu ama Emily'nin boğazından bir şey geçmesine imkân yoktu. Kahveyi zar zor yudumlayabildi ve bunu başka bir nedenden çok ellerini meşgul etmek için yaptı.

"Erken geldiğiniz için teşekkürler Bay ve Bayan Anderson. Tüm evrakları ve müfettiş raporunu hazırladık. Sanırım bu toplantı sizin lehinize sonuçlanacak ve tüm bunları geride bırakıp hayatınıza devam edebileceksiniz," dedi yaşlı beyefendi.

Emily'nin kafası biraz karışmıştı çünkü Mark'ın ona her şeyi anlatması için fazla zamanı olmamıştı. Ona Jackson'ların geçmiş ve şimdiki hayatlarını araştırması için özel bir dedektif tutulduğunu söylemişti ama bunun ötesinde pek bir şey bilmiyordu.

Mark kâğıtlara bir göz attı ve sonra yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arkasına yaslandı. "Her zamanki harika işini yapmışsın Dillon, teşekkür ederim," dedi Mark.

Emily soru sorarcasına ona baktı ama o anda eski kayınvalidesi avukatlarıyla birlikte kapıdan içeri girdi. Bayan Jackson hem Emily'ye hem de Mark'a ters ters baktı ama masanın etrafında dolaşıp karşılarna otururken hiçbir şey söylemedi.

"Merhaba ben Bay Abrams, Bay ve Bayan Jackson'ı temsil ediyorum. Duruşmadan önce görüşmek istemenize sevindim, çünkü bu işleri hızlandırabilir. Müvekkillerim zavallı ve ihmal edilmiş torunlarının velayetini almak için yasal yollara başvurdular. Bayan Jackson, pardon, Bayan Anderson, kendini kanunların üstünde sandı ve kaçtı. Çocuğu büyütmek için uygun olmadığı kesin. Gözetim altında bir ziyaret programı üzerinde anlaşmaya vardık, ki bence koşullar göz önünde bulundurulduğunda bu fazlasıyla cömert bir karar," dedi.

Mark avukata ve Jackson'lara gülümsedi. Demek hemen atlayıp gözdağı vermenin en iyi taktik olduğunu düşünüyorlardı, daha önce onun kadar güçlü bir adamla hiç uğraşmamışlardı. Kendini gerçekten eğlenirken buldu.

Emily'ye baktı ve onun gözlerindeki korkuyu görünce keyfi kaçtı. Sahtekâr insanlarla uğraşmaya alışkın olabilirdi ama o

değildi ve bunu hatırlaması gerekiyordu. Elini bacağına koydu ve her şeyin yoluna gireceğini bilmesini sağlamak için güven verici bir şekilde sıktı.

"Bay Abrams, bunun bir güç savaşına dönüşmesini istemiyorum, bu yüzden doğrudan konuya gireceğiz. Elimizde müvekkillerinizin Bayan Anderson'a yaptığı tacizi gösteren belgeler var. Ayrıca Jackson'ların yakın arkadaşlarının tanık ifadeleri de var. Çocuğa hiç ilgi göstermediklerini gösteriyorlar. İşte Bayan Jackson'ın çocuğun velayetini alma konusundaki gerçek niyetini gösteren düğün videosu," diye söze başladı avukatları.

Bay Abrams, "Bunların hepsi söylenti ve siz de bunu biliyorsunuz," dedi, görünüşe göre umursamaz bir tavırla.

"Ayrıca Bay Jackson'ın işlerini nasıl yürüttüğüne dair bazı ilginç bilgiler bulmayı başaran bir özel dedektif tuttuk," dedi avukat ve tüm kanıtların kopyalarını uzattı. Emily, hem Bay hem de Bayan Jackson'ın önlerindeki kâğıtlara bakarken bembeyaz kesilmelerini izledi.

Birkaç dakika önce kendinden çok emin ve kendini beğenmiş görünen avukatları, şimdi müvekkilleriyle özel olarak konuşmak için başını eğdiğinde kafası karışmış görünüyordu. Mark arkasına yaslandı ve yeniden toparlanmaya çalışmalarını izledi. Durumun tam olarak anlaşılmasını beklerken kendi avukatları başka bir şey söylemedi.

Bay Abrams yaşadığı şoku atlatmaya çalışırken, "Bunun velayet davasıyla hiçbir ilgisi yok," diye kekeledi.

"Bunun velayet davasıyla bir ilgisi olmadığı konusunda çok haklısınız ama Trevor'ın da davayla bir ilgisi yok. Jackson'lar

ocuk için endişelenmek yerine, kendi toplumlarında bir tür konum elde etmek ya da intikam almak için velayeti almaya çalışıyorlar. Müvekkilim sevgi dolu bir annedir ve velayeti bırakmayacaktır. Mvekkilleriniz bu konuyu daha fazla takip etmek isterlerse, tüm bu kanıtları mahkemeye sunacağız. Eğer bu kağıtları imzalayıp bu mücadeleden vazgeçmek isterlerse, onları rahat bırakacağız," dedi avukatları ölümcül bir sakinlikle.

Emily, Mark'ın neden bu özel hukuk firmasını seçtiğini anladı. Adamlar içlerinde gerçekten iyiydiler. Aslında gerçek bir umuda kapılmaya başlamıştı.

"Birazdan geri döneceğiz. Mvekkillerimle zel olarak konuşmak için biraz zamana ihtiyacım var," dedi Bay Abrams, eski kayınvalidesiyle birlikte odadan çıkarken.

Mark dönüp ona gülümsedi. "Onları kaçarken yakaladık. Her şey birkaç dakika içinde sona erecek," diyerek onu rahatlattı.

"Emin misin?"

"Trevor'ı hiç istemediler. Sadece sizinle bir güç oyunu oynamak istediler ve kaybettiler. Kabul etmekten başka çareleri kalmayacak.

Yenilgi," diye onu rahatlattı.

Emily kağıt imzalanana kadar kutlama yapmayacaktı. Eğer imzalanırsa ve imzalandığında sevinçten havalara uçacaktı. Odaya geri dönen Jackson'lara ve avukatlarına dikkatle baktı. Kapıdan içeri adım attıklarında nedense ona daha yaşlı görünmüşlerdi.

Bu sefer göz göze gelme yoktu. Masaya geri dönüp oturduklarında kimse göz teması bile kurmadı.

Bay Abrams sessizce, "Müvekkillerim belgeleri imzalamayı kabul ettiler, yeter ki siz bu diğer meseleyi asla takip etmeyeceğinize dair bir kağıt imzalayın," dedi.

Avukatları onlara baktı ve Mark başını evet anlamında salladı.

"Tamamdır," dedi avukatlar. Birkaç dakika içinde her şey bitmişti ve Emily kendini Mark'la yalnız otururken buldu.

"Gerçekten bitti mi?" diye sordu ona.

"Evet, bir daha senin peşine düşemezler. Trevor üzerindeki tüm haklarından feragat ettiler," diyerek onu rahatlattı.

"Çok teşekkür ederim Mark. Sana borcumu nasıl ödeyebilirim bilmiyorum." nefesi kesildi. Kollarını ona doladı ve sıkıca tutundu.

Yüzünden rahatlama akıyordu. Kadın sevincin ve kederin içinden akıp gitmesine izin verirken, adam onun sırtını okşadı.

"Tüm bu karmaşa bittiğine göre, balayımıza başlamaya ne dersin?" diye sordu ona.

Emily güçlü kocasının gözlerinin içine baktı ve tam bir çelişki içindeydi. Saatlerce sahilde uzanıp bütün gece sevişebilecekleri romantik bir yere gitmek istiyordu ama içindeki anne oğlunu kucağına almak ve gerçekten birlikte olacaklarına dair güvence almak istiyordu. götürölme ihtimali var.

Mark onun yüzündeki kargaşayı gördü ve ondan bir adım öndeydi. Onun oğluyla birlikte olmak isteyeceğini biliyordu. Emily'yi onun fark ettiğinden daha iyi tanıyordu.

"Neden güzel bir öğle yemeğı ile başlamıyoruz? Son birkaç gündür neredeyse hiç yemek yemedin," dedi.

Emily açlıktan ölmek üzere olduğunu fark etti. Yaklaşan mahkeme savaşının stresi tüm iştahını alıp götürmüştü ve şimdi, savaş bittiğinde bütün bir açık büfe masasını temizleyebilirdi.

"Kulağı harika geliyor. Biraz Meksika yemeğı gerçekten işime yarayabilir," dedi umutla.

"Harika, o zaman seni götürebileceğim mükemmel bir yer biliyorum," dedi ve dışarı çıktıklarında bir taksi çağırdı.

Onu harika küçük bir Meksika kantinine götürdü ve Emily neredeyse tüm cips ve salsa kasesini mideye indirdi. Biraz mahcup bir şekilde güldü ve omuz silkti.

Sahilde, verandanın üzerinden esen rüzgârla oturup birkaç margarita içtiler, çok fazla yemek yediler ve Emily kendini oldukça iyi hissetti. Yine de oğlunun yanına gitmek için sabırsızlanıyordu.

"Bu gece geri dönebilir miyiz?" diye sordu Mark'a.

"Önce sana bir şey göstermek istiyorum," dedi ona.

"Tamam," diye gönülsüzce kabul etti.

Hesabı ödedi ve sonra başka bir taksi çağırmak için sokağa çıktı. Taksi şık bir otelin önünde durdu ve Emily hayal kırıklığıyla savaştı. Zorunda kaldı. Mark'ı seviyordu ve onunla vakit geçirmek her zaman harikaydı ama oğlunun güvende olduğundan emin olmak istiyordu. Onu kollarına almaya ihtiyacı vardı.

Mark'ı içeri kadar takip etti ve oğlunu ertesi gün görmeyi kabul etti. Mark yorgundu ve eve dönüş uçağına binmek istemiyordu. Bunu anlayabilirdi.

Mark lobiden geçip otelin arka tarafındaki çift kapıdan içeri girdi.

Kaydırakları, dalış tahtaları ve fiskiyeleri olan devasa bir havuzun önünde duruyorlardı. Tüm bunların ortasında yüzen küçük bir bar bile vardı.

"Vay canına Mark, bu şimdiye kadar gördüğüm en havalı

havuz," dedi. "Hoşuna gideceğini düşünmüştüm," dedi Mark

göz kırparak.

Emily oğlunun, "Anne, Mark sonunda geldin," diye seslendiğini duydu.

Başını çevirdiğinde Trevor'ın havuzun kenarından aşağı koştuğunu ve onu Jasmine'in izlediğini gördü. Lucas ve Amy'yi, Alex ve Jessica'yı ve etrafta dolaşan diğer çocukları da gördü. Mark'ın ne kadar harika biri olduğunu düşünürken gözleri bir kez daha yaşlarla doldu. Oğluyla birlikte olması gerektiğini biliyordu, bu yüzden ona bir balayı ve oğlunu veriyordu.

Oğlunu kucağına almak için eğilmeden önce onu dudaklarından nazikçe öptü.

"Anne, Jasmine ve diğer herkesle birlikte gerçek bir uçakta uçtum. Bize içinde minik şemsiyeler olan içecekler verdiler ve bir film bile izledik. Çok havalıydı anne," diye saatte doksan mil hızla konuşuyordu.

"Vay canına, Trevor. Kulağa harika geliyor."

"Jasmine ile biraz daha yüzeceğim. Şu noktaya kadar yüzeceğiz.

Orada adam bize hindistan cevizi içinde soda veriyor," dedi Trevor, heyecandan titreyerek.

Emily oğlunun coşkusuna güldü. Onun bu kadar iyi vakit geçirmesine bayılıyordu. Onun bu kadar mutlu olmasına ve tüm bunların sorumlusunun Mark olmasına bayılıyordu.

"İyi eğlenceler bebeğim, buradan sana göz kulak olacağım."

"Ah anne, ben bebek değilim," diye mırıldandı ve başka birinin duyup duymadığını görmek için etrafına bakındı.

"Özür dilerim tatlım, tabii ki değilsin," diye özür diledi ve sonra onun saçlarını karıştırdı.

Trevor yatırıldı ve Jasmine ile birlikte havuza geri atladı ve yüzen bara doğru bir rota çizdiler.

"Sana ne kadar muhteşem olduğunu söylemiş miydim?" diye sordu Mark, kollarını bir kez daha ona doladığında.

"Bunu söylediğini daha önce duyduğumu sanmıyorum," diye şakalaştı onunla.

"Sen dünyadaki en harika adamsın. Her şeyi düşünüyorsun, değil mi?"

"Üstünü değiştirmen için seni odamıza götürmem gerektiğini düşünüyorum," dedi baştan çıkarıcı bir şekilde, kızın belini iterek onu sert vücuduyla temas ettirirken.

"Mmm, gördün mü, hep düşünüyorsun," dedi ve dilini Mark'ın alt dudağına sürttü. Mark dudaklarını onunkilere kilitlemeden önce inledi ve arzusunu hissedebilmesi için onun arka tarafını kavradı.

Lucas kahkahalarını gizlemekte başarısız olurken, "Bunu bölmekten nefret ediyorum ama her yerde çocuklar var ve siz de biraz müstehcenleşiyorsunuz," diye konuştu onlara.

Mark sonunda öpüşmeyi kesti ama sadece kardeşine ters ters bakmak için. "Geri döneceğiz," diye homurdandı Mark ve Emily'nin elini tutarak onu asansörlere doğru götürdü.

"Zavallı Lucas, ona biraz kaba davrandın," diye takıldı Emily

Mark'a. "Suratına yumruk yemediği için şanslı," diye homurdandı Mark.

Mark onu asansöre çekti, neyse ki yalnızdılar. Elini gömleğinin altına sokup ağrıyan göğüslerine masaj yaparken, dudakları da onunkileri yalayıp yutuyordu. Zil onların katına vardığında, onu koridordan aşağı sürükledi ve saniyeler içinde odaya soktu.

Birkaç saat boyunca havuza geri dönmediler. Döndüklerinde Lucas ve Alex yeni evli ifte, Jessica ve Amy'ye bilmiş bilmiş baktılar.

kocalarını biraz sonra yalnız bırakmak için kendi planlarını yaptılar.

Dokuzuncu Bölüm

Trevor, Mark ve Emily'nin arasındaki yatağa atlarken, "Gidelim anne," dedi.

"Saat kaç?" diye sordu halsiz bir şekilde oğluna.

"Saat sekiz oldu bile. Acele etmeliyiz ki Mickey Mouse ile kahvaltı edebileyim," dedi yatağın üzerinde zıplarken.

"Tamam, tamam," diye mırıldandı. "Diğer çocukların yanına git de annen duş alıp giyinsin," diye oğluna söz verdi. Oğlu onu öldürüyormuş gibi iç çekti ama itaat etti.

"Duşta sana katılmama ve sırtını yıkamama ne dersin?" diye teklif etti Mark hınzır bir gülümsemeyle.

"Eğer bunu yaparsan, asla aşağıya inemeyiz ve Trevor ikimizi de evlatlıktan reddeder," dedi Emily üzüntüyle. Oğlunu balayına götürmeyi yeniden düşünmeye başlamıştı. Dün otellerini değiştirmişlerdi ve şimdi Disneyland Park'ta kalıyorlardı. Çocuklar çok heyecanlıydı ve kabul etmeliydi ki o da bundan keyif alıyordu.

Gecenin yarısında yeni kocasıyla seviştikten sonra çok erken kalkmak dışında her şeyden zevk alıyordu.

Mark'la birlikte ailenin geri kalanının çoktan oturmuş olduğu lobiye indiler. Trevor, Mickey Mouse onunla konuşurken sevinçten çığlık atıyordu. Jasmine Disney Prenseslerinden birine gülümsüyordu ve yetişkinlerin hepsi kahveyi can simidi gibi yudumluyordu.

Yaklaştıklarında Alex sırtarak, "Yorgun görünüyorsun, kardeşim," dedi. "Seni bütün gece ayakta tutan bir şey mi vardı?" diye sordu ve Emily'ye göz kırptı. Emily'nin yüzü anında kırmızının koyu bir tonuna dönüştü.

Mark, "Gözlerinin altında oldukça koyu halkalar gördüğüm için konuşacak birisin," dedi.

"Hey, bazılarımız odamızdaki onca ocuk yüzünden o kadar şanslı olamadı," diye homurdandı Lucas iyi huylu bir şekilde.

"Trevor'ı izlediğin için teşekkürler," dedi Emily utangaç bir sesle. Utanmıştı nk

Masadaki yetişkinlerin bir gece önce Mark'la ne yaptıklarını bildiklerini düşünüyordu.

Amy göz kırparak, "Merak etme yeni kız kardeşim, bu gece iyiliğinin karşılığını alacaksın," dedi.

Mark, "Hey, bu bizim balayımız, çocuksuz olmalıyız," dedi.

Lucas Mark'ın koluna yumruk atmadan önce, "Buradayken çocukların olmadığı bir geceden yararlanmamamın imkânı yok," dedi. Mark yenilgiyi kabul etti.

Üç çift, çocukları Disneyland'ın her yerine götürerek onları yormuşlardır. Gezintiler konusunda çok heyecanlıydılar ve Trevor ısrarla Indiana Jones'a üç kez bindi. Jasmine perili eve girmek istedi ve tüm süre boyunca başını babasının boynuna gömdü.

Eğlence dolu bir gündü. Odalarına döndüklerinde kimsenin uyumaktan başka bir şey için enerjisi kalmamıştı.

Ertesi gün aile Trevor'la birlikte eve dönüyordu. Mark'ın yeni geliniyle en azından birkaç gece baş başa kalması gerekiyordu ve ona bilinmeyen bir yerde sürpriz yapacaktı. Kız bekleyemedi.

Aile kendilerini bekleyen limuzine binip havaalanına doğru yola çıkarken Emily el sallayarak veda etti. Jet kullanıldığı için Mark'la birlikte ticari bir uçağa bineceklerdi. Mark onu terminalden geçirdi ve Mazatlan'a gittiklerini görünce şaşırdı. Meksika'ya hiç gitmemişti ve bir tatil köyüne gidiyor olmak oldukça heyecan vericiydi.

Lüks tatil köyüne vardılar ve Mark onu süitlerine götürdü. Büyüleyiciydi. Güzel Pasifik Okyanusu manzaralı bir balkonu vardı ve panoramik manzaralı özel havuzu görebiliyordu. Köşede iki kişinin ihtiyaç duyabileceğinden daha fazla alana sahip özel bir jakuzi vardı.

Ellerini lüks ve ipeksi yatak takımının üzerinde gezdirdi ve Mark'ın yanına girmek için sabırsızlandı. Mark onun arkasından yaklaştı ve kollarını beline doladı. Düz karnını ovmaya başladı ve yavaşça zaten ağrıyan göğüslerine doğru ilerledi.

Ağzı boynunu ısıyor ve yalıyordu ve daha kolay erişebilmesi için ona doğru eğildi. Adamın eli tekrar vücuduna doğru ilerledi ve ince şortunun dışından onu okşamaya başladı. İçindeki sıcaklığın biriktiğini hissedebiliyordu.

Adamın kolları arasında dönmeye çalıştı ama adam onu olduğu yere hapsedti. Elini şortunun kemerinin içine soktu ve sertleşmiş meme ucuyla oynamaya devam ederken aniden şişmiş memeyi ovmaya başladı. gömleğinin dışında. Ağzı kızın boynunu ve kulağını yaladı ve okşadı.

"Lütfen Mark," diye yalvardı ona. Adam inledi ama yine de dönmesine izin vermedi. Kollarında parçalanana kadar onu tekrar tekrar okşadı. Parmağını son bir kez daha oynattı, bu da tüm vücudunda bir ürperti yarattı.

ve sonra artık ayakta duramadığı için onu yavaşça yatağa oturttu.

Emily vücudu çok rahatladığı için zevkle iç çekti. Adam birkaç dakika içinde onun dünyasını nasıl alt üst edeceğini biliyordu. Adamın bariz ereksiyonuyla yüz hizasındaydı. Hiçbir şey söylemiyordu ama oyunlarının onun üzerindeki etkisini görebiliyordu.

Adam elini onunkinin üzerine koyduğunda, kadın adamın pantolonunun düğmelerini açmaya başladı. "Bu sadece senin içindi," dedi dişlerini sıkarak.

Emily ona gülümseyerek elini itti ve pantolonunu çıkarmaya devam etti.

"Ve bu sadece senin için olacak," dedi, zonklayan اساسını ağzının derinliklerine almadan önce. Adam zevkle haykırdı, çünkü onun Elleri başının arkasını kavradı.

Onu daha da içine aldı, sıcak ve nabız gibi atan etinin ağzını doldurma hissini seviyordu. "Emily yapamam..." diye haykırmaya başladığında, onun sertçe sallandığını ve serbest bırakılmasının boğazından aşağı aktığını hissetti. Uzunluğu boyunca yaladı ve sonunda onu serbest bırakmadan önce başını nazikçe ısırdı.

Onu da yanına çekerek yatağa uzandı. "Seni seviyorum," dedi sessizce, saçlarını okşarken. Dünyası tamamlanmış gibi görüldüğünde hareketsiz kaldı.

Paniğe kapılıp kapılmayacağını anlamak için onun gözlerinin içine baktı.

Ona sadece gülümsedi ve dudaklarını hafifçe öpmek için dudaklarına götürdü.

"Oh Mark, seni hayal edebileceğinden çok daha fazla seviyorum," dedi.

İkisi de bir süre öylece yattılar ve birbirlerinin kollarında olmanın keyfini çıkardılar.

"Açlıktan ölüyorum," dedi sonunda, karnı doyurulmamasını protesto ederken. Adam güldü ve onu yataktan çekti.

"Hızlı bir duş alalım, yemek yiyelim ve sonra keşfe çıkalım," dedi kendini görevli hissederek.

"Kulağa harika geliyor." Duşları o kadar çabuk bitmedi ama umurunda değildi. Onun kollarındayken tüm açlığı yemeğe değil ona odaklanmıştı.

Şehri dolaşmaya başladılar ve Emily tüm mağazalardan büyülenerek Mark'ın kollarını hediyelik eşyalarla doldurdu. Herkes için bir şeyler almak zorundaydı. Mark ona karşı çok sabırlıydı ve giymesi için ısrar ettiği büyük hasır şapkayı bile kabul etti. Stetson'ını tercih ettiği için homurdandı ama her şeyi anlayışla karşıladı.

Akşam havası onları serinletirken, yalınayak sahilde yürüdüler ve ayaklarının ılık okyanus suyunda ıslanmasına izin verdiler. Ay ışığının tadını çıkardılar

ve etraflarını saran kahkaha seslerini dinledi. Elleri hiç ayrılmıyor, içinde değer verildiği ve istendiği hissini yaratıyordu. Onların küçük cennet parçasından ayrılacağı için üzülecekti.

Sahilde, dışarıdaki küçük bir lokantada mum ışığında akşam yemeği yediler. Kıyıya vuran dalgaların sesini dinleyerek yeni bulduğu mutluluğun tadını çıkardı.

Başları birbirine yakın eğilmiş diğer çiftlere baktı. Bazıları birbirlerine fısıldarken, diğerleri tutkulu kucaklaşmalara kilitlenmişti. Burası aşk için bir afrodizyak gibiydi ve o da tamamen içine çekilmişti.

Sütlerine geri dönerlerken, karnında yanan beklentiye hissetti. Yeni kocasını her zaman ne kadar çok istediğine inanamıyordu. Sevişmedikleri zamanlarda bile onu düşünüyordu. Her an onun kollarına düşmeye hazırды ve sahip oldukları şeyin özel olduğunu biliyordu.

Şampanya ve çilek sipariş etti ve yatağa uzandılar, vücutlarından aşağı akan meyve sularıyla çilekleri içip kemirdiler. Adam yavaşça kadının neden olduğu pisliği yalamaya başladı.

Adam gömleğinin dekoltesine dalıp tatlı suyunu yudumlarken kadının nefes alış verişi derinleşti. Yavaşça onu soymaya başladı, açığa çıkardığı her santim yeni teni öptü. Birkaç saniye içinde onu içine almaya hazırды.

Dudakları kadının açıkta kalan bedeninde gezinmeye başladı ve aldığı zevkten tüyleri diken diken olduğunda onları yalayarak uzaklaştırdı.

"Mark," diye iç geçirdi onun adını.

Dudakları bir kez daha birlikte dans edene kadar vücuduna doğru ilerledi. Dilini onun ağzının nemli girintilerine soktu ve içinden geçen ürpertiye sevdi. Eli onun örtülü ereksiyonuna doğru kaydı ve uzunluğunu ovuşturdu.

Giysilerinin geri kalanını saniyeler içinde çıkardı ve sonra vücudunu kendi vücuduyla kapladı. Islak kıvrımlarının içine kaydı ve gidebildiği yere kadar gömülürken iç çekti. Adam hafifçe itmeye başladığında Emily bacaklarını onun etrafına sardı, onu tamamlanmaya yaklaştırdı ve sonra durdu, her ikisi için de işkenceyi uzattı.

Tırnaklarını onun sırtına geçirdi ve daha hızlı olması için yalvardı.

Boynunu ısırды ve ona sabırlı olmasını söyledi. Daha derine itebilmek için kollarının üzerine eğildiğinde, dilini sertleşmiş göğüs kasları boyunca gezdirdi,

onu nefessiz bıraktı. Sonunda ikisinin de istediğini verdi ve ritmini hızlandırırken dudaklarını onunkilere yapıştırdı.

Saniyeler içinde onun etrafında sarsılıyor, zevk dalgaları onu yıkarken adını haykırıyordu. "Mark," diye tekrar haykırdı, çünkü hisler onu uçurumun kenarına götürüyordu.

Adam kadının içinde patladı, tekrar tekrar nabız atmaya başladı. Orada yatıyordu, ağırlığı neredeyse onu eziyordu ama umurunda değildi. Sonsuza kadar böyle yatabilirdi. Bir kez daha kocasının kollarında, dünyayla barışık hissederek uykuya daldı.

Mark, "Korkma," diye Emily'ye telkinde bulundu. Emily dehşete düşmüştü ve kocasının aklını kaçırdığını düşünüyordu. Kendi deyimiyle uçan muşambaya bağlanmasının hiçbir yolu yoktu. Güzel okyanusta bir teknedeydiler ve Mark'ın aklına parasailing yapmak gibi parlak bir fikir gelmişti.

"Güven bana, buna bayılacaksın. Bunun gibi başka bir deneyim yok," diyerek onu ikna etmeye devam etti. Emily ne olduğunun farkına bile varmadan, kendini umutsuzca kaçınmaya çalıştığı aletin içine bağlanmış olarak buldu.

"Bunu yapamam Mark," dedi panik içinde.

"Eğer yapmazsan pişmanlık duyacaksın. Gözlerini kapat ve korkutucu kısım sen farkına varmadan bitmiş olacak," dedi ve ardından poposuna bir şaplak atarak enerjiye hakaret ekledi.

Emily Mark'a ters ters baktı ve sonra kararlı bir bakışla tekne kaptanına onay verdi. Fikrini değiştirmesi için ona zaman veremeyeceğini biliyor gibiydi, çünkü bir sonraki saniye hızlanıyordu ve Emily havada yükselmeye başladı.

Uçma hissiyle nefesi kesildi. İlk başta dehşete kapıldı ama tam boyuna ulaştığında ve bunun o kadar da uzak olmadığını fark ettiğinde Korkular kaybolmaya başladı ve saçlarının arasından geçen okyanus esintisinin tadını çıkardığını fark etti.

Bu daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu. Güzel Pasifik Okyanusu'nun üzerinde havada uçmanın verdiği keyifle gülmeye başladı. Yine de bunların hiçbirini Mark'a itiraf etmedi. O zaten çok ukalaydı.

Mark, Emily'nin yüzündeki kahkahayı görebiliyordu. Kaptandan onu bir süre daha orada tutmasını istedi. Bir kez denediğinde bunun harika olduğunu düşüneceğini biliyordu. Her yeni maceranın ilk adımı her zaman en zordur.

Kaptan Emily'yi geri çekmeye başladığında Mark onun yüz hatlarındaki hayal kırıklığını gördü. Emily güvenli bir şekilde tekneye ulaştı ve Mark ona eğlenip eğlenmediğini sordu. Emily soğukkanlı davranmaya çalıştı ama sonra vazgeçti ve kollarını Mark'a dolayarak onu ikna ettiği için teşekkür etti.

"Yüzündeki o kendini beğenmiş ifadeyi silebilirsin," dedi şakacı bir şekilde onun koluna vururken.

"Ben bir şey söylemiyordum," diye kendini savundu

Mark. "Söylemene de gerek yoktu, yüzün her şeyi anlatıyor."

"Bunun için üzgünüm," dedi ama yine de gülümsemesini silemedi. Emily sahte öfkesinden vazgeçti çünkü üzgünmüş gibi davranamayacak kadar çok eğleniyordu.

"Tekrar yapmak ister misin?"

"Yapabilir miyim?" diye

sordu heyecanla. "Birlikte

gitmeye ne dersin?"

"Kulağa harika geliyor," diye cevap verdi. Ekip ikisini de bağladı ve çok geçmeden havalandılar. Mark onun elini tutuyordu ve Onunla birlikte gökyüzünde olmak daha da büyük bir deneyimdi.

"Şuraya bak," dedi Mark ona. Emily başını çevirdi ve sudan sıçrayan bir yunus sürüsü görünce nefesi kesildi. Havaya yükselmeleri ve suyun üzerinde zıplıyor gibi görünmeleri çok güzeldi. Birbirleriyle konuşuyorlardı ve oyun oynayan bir grup çocuğa benziyorlardı.

Ekip onları tekrar aşağı indirdiğinde Emily bir kez daha hayal kırıklığına uğradı. Yeni bir favori aktivitesi olduğunu fark etti ve bitmesini istemedi.

"Bunu yarın tekrar yapabilir miyiz?" diye sordu ona.

"Bir dahaki sefere bir etkinlik yapmak istemediğinde, bu anı hatırlamanı istiyorum ve belki benimle bu kadar sert mücadele etmezsin," dedi gülerek.

"Peki, hatırlayacağım ve bu kadar acı vermeyeceğim."

Onu götürdüğü bir sonraki macera şnorkelle dalıştı. Çok fazla yeni deneyim yaşıyordu ve her birini sonsuza kadar yapmak istiyordu.

Emily suya bakarken Mark'ın kolunu tuttu. Emily aşağıyı işaret etti ve Mark bir kaplumbağanın süzülerek geçişini izledi. Onu başka bir yere çekti ve yüzen renkli balık sürülerini işaret etti.

Heyecan verici bir deneyimdi ve sudan çıktıklarında ikisi de su toplamış ve buruş buruş olmuşlardı. Bir şemsiyenin altında öğle yemeği yediler ve sularını tazelediler.

Masada otururlarken, bazı müzisyenler gelip müzik çalmaya ve onlara serenat yapmaya başladılar. Emily bunun harika olduğunu düşündü ve onlara bahşış vermek için çantasını aradı. "Teşekkür ederim," dedi onlara.

"Hayır, teşekkür ederim güzel bayan."

Bir başka satıcı elinde bir sepet gülle durdu ve Mark her birini onun için satın aldı. Diğer müşterilerin hepsi bu romantik jesti alkışlarken kızardı.

"Tek bir renk gülünüz olamayacak kadar güzelsiniz."

"Gerçek olamayacak kadar romantiksin," diye cevap verdi. Küçük masaya doğru eğildi ve onu usulca öptü. "Teşekkür ederim, Mark."

"Odaya gitmeye hazır mısınız?" diye sordu umutla.

"Çok hazırım ama bana romantizm sözü verdin ve ben dansa gitmek istiyorum."

"Çok haklısın. Bir süre havuzun tadını çıkaralım, sonra seni bir salsa kulübüne götüreceğim," dedi kaşlarını oynatarak. Güneş batarken parlak renkler gökyüzünü kaplamadan önce havuzun kenarına uzanıp güneşin son ışıklarını içlerine çektiler.

Odaya gittiler, adam bir kez daha onu içeride kalmaya ikna etmeye çalıştı ama o romantik şehirde dansa gitmeye kararlıydı. Onu dumanlı bir kulübe götürdü ve etrafına bakarken karanlık olduğuna şükretti, çünkü insanların dans etme şekli bir kez daha kızarmasına neden oldu.

"Hadi dans edelim," diye fısıldadı boğuk bir sesle Emily'nin kulağına. Emily onu piste kadar takip etti ve kollarına atıldı.

Adam baştan çıkarma oyununa başladı ve kadın da gönüllü bir katılımcı oldu. Elleri sırtında ve yanlarında gezindi, göğüslerine sürtündü. AĞzı boğazından aşağı indi ve sonra dudaklarına geri döndü, böylece dilleri birbirine dolandır.

"Mark, beni öyle hissettiriyorsun ki..." diye nefes nefese kaldı, adam kalçalarını onunkilere bastırırken. Ellerini Mark'ın boynundan çekip kalçalarını kavrayarak onu daha da yakına çekti. Dans pistinde onunla sevişme taklidi yaparken inledi.

Birbirleriyle oynadılar, gecenin gelmesini beklediler, arzularını artırdılar, böylece sonunda bir araya geldiklerinde bu bir patlamayla olacaktı.

"Halka açık bir yerde olduğumuzu unutmadan hemen gitmeliyiz," diye homurdandı Mark onun kulağına ve sonra lobunu yaladı.

"Sen ne zaman istersen ben hazırım," diye mırıldandı ve sırf onun üzerindeki gücünü test etmek için kalçalarını ona karşı biraz daha oynattı. Verdiği tepkiye bakılırsa kontrolü tamamen ele geçirmişti.

Mark onu kulüpten dışarı çıkardı ve arabayı selamladı. Odalarının konforuna geri dönmek için gereken uzun yürüyüş için sabrı olmasına imkân yoktu.

Emily taze kahve ve sıcak yemek kokusuyla uyandı. Maceralı bir gün ve geceden sonra açlıktan ölüyordu. Yataktan kalktı ve kendini son derece kadınsı hissederek ipeksi bornozunu giydi.

"Nasıl uyudun güzelim?" Mark diğer odadan gelip masada ona katılırken sordu. Ağzı zaten yemekle doluydu ve ona cevap vermeden önce yutkunmak zorunda kaldı.

"Nedense sürekli uyanıyordum," diye alay etti onunla.

"Bunu kimin yapabileceğini hayal bile edemiyorum."

"Şunu söylemeliyim ki, eğer bu şekilde tatmin olmaya devam edersem kesinlikle uykusuz kalmaya değer" dedi ve ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi.

"Sana biraz daha zevk göstermemi ister misin?"

"Beslenmeye ihtiyacım var," diye yalvardı ona, sulu bir kavun parçasını ısırırken. Suyun bir kısmı çenesinden aşağı damladı ve Mark hemen onu temizlemek için oradaydı.

"Sana doyamıyorum," diye homurdandı ve onu yataklarına doğru götürdü. Sonunda sahildeki son günlerinin tadını çıkarmaya karar vermeden önce çok uzun bir süre orada kaldılar.

Mark ona yeni yerler gösterdi, romantik bir öğle yemeğine götürdü ve tabii ki yine parasailing yaptı. Otele geri döndüklerinde Emily bir kez daha kendinden geçmeye hazırdı. Mark'ın ona vereceğinden daha mükemmel bir balayı hayal edemiyordu.

Aşağıya götürülmek üzere bavullarını hazırlarken Emily üzgündü. Gerçek dünyaya dönmeye hazır değildi. Mark'la baş başa geçirdikleri zamanı çok sevmiştir ve normal hayatlarına geri döndüklerinde yarattıkları büyüün bir parçasını kaybedeceklerinden korkuyordu.

Emily kaçınılmaz uçak yolculuğundan önce içine çekebildiği her şeyi içine çekerken havaalanına giden yol sessizdi. Mark onun üzüntüsünü görebiliyordu ve Mazatlan sokaklarında ilerlerken nazikçe sırtını okşadı.

Pencereden dışarı baktı ve deniz paraşütüyle havada uçan bir çift gördü ve iç geçirdi. Şehirde bir hafta, hatta bir ay daha rahatlıkla kalabilirdi. Eğer oğlu da onlarla birlikte olsaydı kalabilirdi. Zaten onu özliyordu ve bu eve dönmeyi daha katlanılabilir kılıyordu.

Havaalanından geçtiler ve birinci sınıf koltuklarına oturdular

O farkına varmadan. Uçuş görevlisi onlara bir içki ikram etti ve çok geçmeden havalandılar. Güzel Pasifik Okyanusu'nun alçak bulutların altında yavaşça kayboluşunu izlerken yanağından bir damla gözyaşı süzüldü.

"Ne zaman istersen seni geri getiririm," diye onu yatıştırmaya çalıştı Mark.

"Sorun o değil Mark, sadece seninle yalnız kalmak harika bir zamandı."

"Baş başa kalmak için bol bol vaktimiz olacak," diye ona güvence verdi. "Bana söz veriyor musun?"

"Bebeğim, benimle yalnız kaçman için sana yalvaracağım," dedi hınzır bir gülümsemeyle. Gözlerinin içine baktığında gerginlik ve üzüntünün bir kısmı kayboldu.

Marks'ın gözleri. Belki de gerçek dünya bir kez daha onları istila etse bile her şey aynı kalacaktı.

Onuncu Bölüm

Emily bahçeye çıkıp yavru köpeklerle oynayan oğluna bakarken gülümsedi. Mark onları hortumla kovalıyor, Trevor da peşinde iki kocaman köpek yavrusuyla kaçarken kıkırdıyordu.

Mark onları suyla ıslatırken yavru köpekler havlamaya başladı ve Trevor kıkırdarak yere düştü. Emily de onlarla birlikte gülmekten kendini alamadı.

Meksika'daki fantezi dünyasından vazgeçmek konusunda çok isteksizdi ama döneli neredeyse bir ay olmuştu ve her şey her geçen gün daha da iyiye gidiyordu. Mark, kadının korktuğu gibi ondan uzaklaşmamıştı. O buldu

gün boyunca eve gelip öpücükler çalmak ve mutfakta çalışırken onunla sohbet etmek için bahaneler uydururdu.

Mark'la paylaşması gereken bir sırrı vardı ama emin olana kadar beklemek istiyordu. Onun bundan çok mutlu olacağını düşündü ama zihninin küçük bir parçası güvensizdi. Hâlâ düz olan karnını ovuşturdu, zaten

orada büyüyen çocuğun koruyucusu.

Oğlunu çok seviyordu ve yeni çocuğunu da aynı tutkuyla seveceğini biliyordu. En sevdiği iki adam mutfak kapısından içeri daldı, sıırıslıklam olmuşlardı ve o kadar çok gülüyorlardı ki yüzlerinden yaşlar süzölüyordu.

"Yerlerimi kirletiyorsunuz," diye azarladı onları. Yüzündeki sert ifadeyi korumaya çalıştı ama onların acınası bakışları üzerinde sihrini gösterdi. "Gidin temizlenin ve paspasla geri gelin," dedi gülümseyerek. Başlarını daha fazla belaya sokmadan dışarı fırladılar.

Emily akşam yemeği üzerinde çalışmaya devam ederken güldü. Korkunç bir sabah bulantısı geçiriyordu ve çocuklara kahvaltı hazırlamayı kaçırmıştı. o hafta birkaç gün tek başına eller. Bu konuda kendini gerçekten suçlu hissediyordu ama kimse şikayet etmiyordu.

Ekstra özel akşam yemekleri hazırlayarak ve daha sonra atıştırmaları için artıkları göndererek çocukların gönlünü alıyordu. Ona böyle güzel yemekler yapmaya devam ederse her gün kahvaltıyı kaçırabileceğini söylediler.

Mark onun maaş çeklerini durdurdu ve tüm hesaplarını ona verdi. Her şeyi ayrı tutmak için ısrar etmeye çalıştı ama Mark bunu duymak istemedi. Ona sahip olduğu her şeyin artık onun da olduğunu söyledi. Bu konuda doğru hissetmiyordu.

Ona başka bir aşçı aradığını, çünkü karısıyla daha fazla zaman geçirmek istediğini söyledi. Başka birini kabul etmeyi inatla reddetmişti. Birkaç

İnsanlar röportaj için gelmişlerdi ve o her birinde yanlış bir şeyler bulmayı başarmıştı. Hepsinin kadın olması ve birkaçının her gün kocasının yanında olamayacak kadar seksi olması da işe yaramamıştı.

Birinin yemek pişirme işini paylaşmasının iyi olacağını biliyordu, özellikle de kendini iyi hissetmediği için ama bunu yapmayı seviyordu ve başka birine izin verirse tamamen dışarı itileceğinden korkuyordu.

Bir karar verdi, eğer mükemmel kişi gelirse olacaktı, gelmezse kocası onu özlemekle uğraşmak zorunda kalacaktı.

Ellerin hepsi o gece pansiyonda barbekü yapmaya karar vermişti, bu yüzden onlara salata yapmayı bitirdi ve her şeyi Trevor ve Mark'la birlikte gönderdi. Onlara bir şey yapmasına gerek olmadığını söylemişlerdi ama bu konuda kendini çok suçlu hissedecekti.

Mark, Trevor ve o baş başa samimi bir akşam yemeği paylaştılar.

nadir görülen bir şeydi; Emily rahatladı ve birkaç haftadır ilk kez gerçek bir iştahla yemek yedi.

"Anne, sen ve Mark artık evlisiniz, değil mi?" Trevor ona sordu.

"Evet bebeğim, öyleyiz," dedi. Adamın dikkati gerçekten dağılmış olmalıydı, çünkü ona takma isim takmasına izin verdi.

"Bu sonsuza kadar burada kalacağımız anlamına mı geliyor?" diye tekrar sordu tabağına bakarken. Onun bu konuşmayla nereye varacağından emin değildi.

"Evet Trevor, anlamı bu," diye yanıtladı Mark onun yerine soruyu. Trevor, Mark'ın küçük yüzünde o güne kadar gördüğü en mutlu ifadeyle ona gülümsedi.

"Bu artık benim babam olduğun anlamına mı geliyor?" Trevor utangaç bir şekilde sordu. Emily ne diyeceğini bilemeden nefesini tuttu.

"İstersen babanım," dedi Mark, sesinde küçük bir çatlakla.

"O zaman sana baba diyebilir miyim?" Trevor saf bir masumiyetle sordu. Mark'ın söyleyeceğı bir sonraki sözler oğlunun hayatını değiştirebilir ya da mahvedebilirdi. Emily farkında olmadan nefesini tuttu.

"Dünyada hiçbir şey beni daha mutlu edemez ya da gururlandıramaz," dedi Mark ve kollarını Trevor'a doğru uzattı. Oğulları sandalyesinden fırladı ve Mark'ın kollarına atıldı. Mark onu sıkıca göğsüne bastırdı.

"Seni seviyorum baba," dedi Trevor ve gözünden küçük bir damla yaş süzüldü.

"Ben de seni seviyorum," dedi Mark sıkıca sarılırken. Emily yerinde duramadı ve kollarını ikisine de dolayarak kucaklaşmaya katıldı. Onlar

artık gerçekten bir aileydi. Artık sırrını kendine saklayamazdı.

"Bir erkek ya da kız kardeşin olsa nasıl hissederdin?" diye sordu Trevor'a.

Oğlu bir süre düşündükten sonra, "Sanırım bu iyi olur," dedi.

Mark gülümseyerek, "Bence fazlasıyla iyi olur," diye ekledi. "Üzerinde çalışmaya başlamak ister misin?" diye ekledi kaşlarını sallayarak.

"Bunun üzerinde çalışmamıza gerek yok," dedi ve elini karnına götürdü.

Mark'ın gözleri, kızın ona ne söylediğini anladığında açıldı.

"Öyle misin?" dedi hayretle. Kadın başını evet anlamında salladı. Adam sandalyesinden sıçradı ve onu ayaklarından kaldırdı. Sevine gülerken onu etrafında döndürdü. Baş ı biraz dönmeye başladı ve kendisini yere bırakması için ona yalvardı. "Çok özür dilerim, iyi misin?" diye sordu adam, her yerini ovarken.

"Ben iyiyim Mark, belki biraz daha az dönebilirim," dedi gülümseyerek. O da ona mahcup bir şekilde gülümsedi.

"Aileme söylemek için sabırsızlanıyorum," dedi heyecanla. "Sadece bir oğlum değil, yakında bir çocuğum daha olacak. Hayatıma kattığınız her şey için çok teşekkür ederim."

"Teşekkür etmemiz gereken kişi sensin. Bize çok şey verdin, en önemlisi de bizi gerçek bir aile yaptın."

"Uzlaşalım ve hep birlikte harika olduğumuzu kabul edelim" dedi.

Akşam yemeklerini birlikte yedikten sonra ateşin başında oturup bir komedi filmi izlediler. Akşam, kahkahalar ve kanepede birbirlerine sarılmalarla mükemmel bir şekilde sona erdi.

Ertesi sabah Emily elleriyle öğle yemeği hazırlarken Joseph mutfağa girerek onu şaşırttı.

"Günaydın genç bayan. Duyduğuma göre tebrikler sıraya girmiş," dedi ona kulaktan kulağa bir gülümsemeyle.

"Teşekkür ederim, Joseph. Evet, yaklaşık sekiz ay sonra yeni bir torununuz olacak," dedi yüzünü aydınlatan ışıltılı bir gülümsemeyle.

"Mark senin o güzel oğlunu resmen evlat edinmek için evrakları teslim ettiğinden beri birkaç gün içinde resmen yeni bir torunum olacak. Ayrıca sekiz ay sonra bir torun daha sahibi olacağım," diye düzeltti.

Emily çocuğunun Anderson klanına kabul edilmesinden duyduğu sevinçle gülümsedi. Eğer kendisine bir şey olursa, çocuğun hâlâ ailenin bir parçası olacağını ve ona her zaman bakacaklarını biliyordu. Bu bir annenin alabileceği en büyük hediye idi.

Joseph, "Bugün Mark'a mükemmel bir aşçı ve bakım elemanı bulduğumu söylemek için uğramıştım ki bana harika haberi verdi," dedi.

"Kim bu kişi?" Emily kuşkuyla sordu. Ne de olsa onu bulan kişi Joseph'ti ve genç bir kadının bütün gün orada olmasını gerçekten istemiyordu.

"Aslında evli bir çift. Uzun yıllar şirket için çalışmışlar ama artık farklı bir şey istiyorlar. Onlara Mark'ın başka bir aşçıya ihtiyacı olduğunu söyledim ve onlar da bir bakım elemanı kullanıp kullanamayacağını sordular.

Bu kadar büyük bir yerde iki kişinin daha olması, özellikle de Mark'ın büyüyen ailesiyle birlikte, büyük bir nimet olacaktır," diyor Joseph.

Emily bunun kulağa biraz bencilce geldiğini biliyordu ama evi iki kişiyle daha paylaşmak istemiyordu. Edward'ın orada olmasını seviyordu ama o her zaman onları yalnız bırakıyordu ve çoğu zaman onun orada olduğunu bile anlamıyordunuz.

Etrafta. İki kişi daha taşınırsa kocasıyla baş başa kalması çok daha zor olacaktı.

"Mark'ın hemen köşede küçük bir kulübesi var. Orada yaşayabilirler ve siz de yeni evliliğinizin alanını paylaşmak zorunda kalmazsınız," dedi Joseph göz kırparak.

Emily adama bakarken yüzü kıpkırmızı oldu. Diğer şeylerin yanı sıra adamın bir zihin okuyucu olmasından da biraz endişelenmişti.

"Orada olduğunu bilmiyordum."

"Yıllar önce burada çalışan evli bir çift için inşa edilmişti ancak bir süredir boştu. Düzeltmek için bir ekip getirmemiz gerekecek, ancak beğenirseniz yaklaşık bir hafta içinde başlayabilirler" dedi.

"Bu bana bağlı değil."

"Elbette bu sana bağlı Emily. Artık malikânenin hanımı sensin. Mark onları zaten tanıyor, seninle görüşmek için geliyorlar."

"Oh," diye cevap verdi.

Çift yaklaşık bir saat sonra geldi ve Emily onlara anında aşık oldu. Ellili yaşlarının başındaydılar ve hayat doluydular. Mary de en az Emily kadar yemek pişirme tutkusuna sahipti ve birlikte iyi çalışacaklarını biliyordu. Kendini iyi hissetmediği zamanlarda Mary'nin tek başına da gayet iyi idare edebileceğini de biliyordu.

Scott onun kocasıydı ve sessiz olmasına rağmen Trevor odaya girdiğinde yüzü aydınlandı. İkinin de çocuk sahibi olmakta başarılı olamadıklarını ve bu yüzden başkalarının çocuklarını şımartmaktan büyük keyif aldıklarını anlattı.

Emily birkaç saat ziyaret ettikten sonra onlara içtenlikle, "İkiniz de burada çalışsanız çok sevinirim," dedi.

Mary ona, "Bence birlikte harika çalışacağız," dedi ve sonra ona sarıldı.

Emily de onunla aynı fikirdeydi. Birlikte çalışmak güzel olacaktı.

Mutfakta yardım eden biri, özellikle de midesi araya girdiğinde, sonunda.

Mark içeri girdi ve Scott'ı kendisiyle birlikte kulübeye gelmeye davet etti.

İki adam evin tam olarak neye ihtiyacı olduğunu bulacak ve doğru insanları hemen oraya göndereceklerdi. Emily aslında bir haftanın geçmesi ve tatlı çiftin taşınması için heyecanlıydı.

"Cidden, burada çalıştığın için inanılmaz derecede mutluyum," dedi Emily Mary'ye. Bir önceki hafta taşınmışlardı ve Emily ne olduğunu anlamamıştı. Onlar olmadan nasıl hayatta kaldıklarını. Emily sabahtan beri savaşıyordu.

Mary ona sihirli bir içecek hazırlamış ve onu tamamen iyileştirmişti.

Emily şu anda ayaklarını uzatmış, elinde sihirli ikisiyle masada oturuyordu.

Mary yüzde yüz iyileşene kadar dinlenmesinde ısrar etmiş ve tüm öğle yemeğini tek başına hazırlamıştı. Erkekler de en az Emily kadar onun yemeklerinden keyif alıyordu. Kadınlara eşit övgüde bulunduklarından eminlerdi ki bu çok akıllıcadı.

Pişmekte olan öğle yemeğinin inanılmaz kokusu erkekleri mutfağa sürükledi ve masaya oturduklarında durmaksızın kakhaha, konuşma ve çamur getirdiler.

Emily yoğun çiftlik hayatının her dakikasını seviyordu. Kendini tamamen ve her bir elin kalbinde özel bir yeri vardı. Mark, her zamanki gibi peşinde oğlu olduğu halde kapıdan içeri girdi.

Trevor heyecanla, "Anne bugün inekleri iple bağlayacağız,"

dedi. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Evet ve sonra cas... cas... yine ne yapacağız baba?" Trevor çıkmaya çalıştı.

Mark gülümseyerek, "Onları hadım edeceğiz," dedi. Bütün erkekler hafifçe inledi.

"Ah," dedi Emily ve yüzünün kızardığını hissetti.

Mark omuz silkerek, "Bu çiftlik hayatının bir parçası,"

dedi. "Bunu yapmak için çok genç değil mi?" Emily

endişeyle sordu.

Mark, "O büyük bir adam," dedi ve Trevor'ın başını okşadı. Emily yapmadı Oğullarının istediği her şeye hayır diyecek yüreği vardı.

"Bu güveç kesinlikle harika," dedi adamlardan biri büyük lokmalar arasında.

"Mary'ye teşekkür etmelisin. Bugün bütün yemekleri o yaptı," dedi Emily sevgiyle.

"Teşekkür ederim Mary," diye koro halinde hep bir

ağızdan söylediler. "Bir şey değil."

Çocuklar yemeklerini mideye indirdikten sonra geldikleri gibi hızla kapıdan çıktılar. Hepsi çıkarken Mary, "Bu çocuklara iyice bağlanmaya başladım," dedi.

Emily, "Nasıl hissettiğini biliyorum," diyerek ona katıldı. İki kadın bulaşıkları temizledi ve akşam yemeği için hazırlıklara başladı.

Günleri hemen hemen aynı şekilde devam etti. Mark eve daha yakın durdu ve Trevor'la birlikte çalışırken ellerinin daha fazla iş yapmasına izin verdi.

her boş anında. Emily zamanını mutfakta geçirir ve her fırsatta çocuklarıyla gizlice dışarı çıkardı.

Sonraki birkaç ay boyunca karnı hafifçe yuvarlaklaşmaya başladı, fazla görünecek kadar değil ama bir bebeğin büyüdüğünü kanıtlayacak kadar. Mark akşamları saatlerce orada yatıyor, karnını ovuyor ve büyüyen bebekleriyle konuşuyordu.

İnanılmaz bir babaydı. Trevor onu çok seviyordu ve bebek için çocuk odasını çoktan hazırlamıştı. Günlerini yemek pişirerek ve Mary'yi ziyaret ederek, gecelerini ise kocasının kollarında geçirmekten memnundu.

Sonunda hayatının harika olduğunu ve hiçbir şeyin bunu mahvedemeyeceğini kabullenmeye başlamıştı.

On Birinci Bölüm

"Gerçekten gitmek zorunda mısın?" Mark gece çantasını hazırlarken Emily sızlandı. Acil bir iş için Montana'ya çağırılmıştı. Normalde Emily de onunla giderdi ama Trevor'ın ertesi gün bir okul gezisi vardı ve o da geziye refakat etmeyi kabul etmişti.

"İnan bana, gitmek istemiyorum," dedi ona, toparlanırken durakladı, onu kendine yaklaştırdı ve usulca öptü.

Mark güzel karısını yavaşça soydu ve onu nazıkçe sevdi, bir gece bile ayrılmak istemiyordu. Evlendikleri günden beri bir geceyi bile ayrı geçirmemişlerdi. Onu hayal edebileceğinden çok daha fazla özleyecekti.

Giyindiler ve kadın onunla birlikte aşağıya indi. Kapıdan çıkmadan önce onu bir kez daha öptü. Arkasına döndüğünde bir damla gözyaşı gördü. yanağından aşağı süzüldü ve neredeyse canı cehenneme deyip içeri girecekti. Onu acı çekerken görmekten nefret ediyordu.

"İyi olacağım, sadece seni özleyeceğim," diye ona güvence verdi, ne yapması gerektiği konusunda kararsızmış gibi durakladığında.

"İyi olacağından emin misin?" diye sordu arabanın yanında durup kapıyı açıp açmamakta kararsız kalırken.

"Ben iyi olacağım. Bu sadece hamilelik hormonlarının harekete geçmesi," diyerek onu rahatlattı.

"Sen gittiğimi fark etmeden dönmüş olacağım."

Araba gözden kaybolana kadar onu izledi. Eve doğru yürürken yalnızlık onu içine çekti. Ellerin hepsi birkaç mil ötedeki Kuzey otlağındaydı.

Edward birkaç günlüğüne ailesinin yanındaydı ve Mary ile Scott alışveriş yapıyorlardı. Normalde yalnız değildi.

Büyük çiftlik evindeki hissi gerçekten sevmediğine karar verdi.

Birkaç hafta önce yeni yavru kedilerin doğduğu uzak ahıra doğru yürümeye karar verdi. Trevor okuldan eve dönene kadar onları görmenin onu kesinlikle neşelendireceğini biliyordu.

Emily patikadan aşağı, artık tanıdık gelen ahıra doğru yürüdü. Etrafta kimse olmadığı için biraz ürkütücü gelen içeri girdi. Orada uzanmış yavru kedileri okşuyor, kendisi için üzülüyordu.

Arkasında bir ses duydu ama arkasını dönüp ne olduğunu göremeden kafasında bir acı hissetti ve her şey karardı.

Cep telefonu çaldığında Mark havaalanına varmıştı. Emily'nin son bir veda için aradığını düşünerek telefonu açtı.

"Hey Mark, geziyi iptal edebilirsin, sorunu çözdük," dedi ses.

"Emin misin?" Mark sordu ama o çoktan eve doğru gitmek için arabasını döndürmeye başlamıştı.

"Evet, her şeyi ayarladık. Orada kalabilirsin, gerçekten olmak istediğini biliyorum," dedi adam sesinde bir kıkırdama ile.

"Haklısın. Ailemle birlikte olmayı tercih ederim," dedi Mark rahatlamış bir iç çekişle.

"Orada neler oluyor, hepiniz sıırıslıklam aşık mı oluyorsunuz?"

Mark içtenlikle, "Her hafta sonu yeni bir kız bulmaya çalışmaktansa her gece yanımızda güzel bir kadın olmasının çok daha güzel olduğunu keşfettik," dedi.

"Sanırım bekârlılığımı sürdürmeye devam edeceğim," dedi arkadaşı ve ardından telefonu kapattı.

Mark arabayı evin önüne çekti ve Emily'ye seslendi. Cevap alamayınca merdivenlerden yukarı çıktı. Onu yatarken hayal ederken gülümsedi. Orada, yataklarında. Hamilelik onu yıpratmış için arada sırada birkaç şekerleme yapma eğilimindeydi.

Sessizce kapıyı açtı ve içeri girdi. Emily de orada değildi. Hâlâ umursamıyordu. Önce evi, sonra da havuzu aradı ama yine de onu bulamadı. Buralarda olması gerektiğini biliyordu çünkü arabası garajda duruyordu.

Arazi çok sessizdi. Etrafına bakındı, sonra aklına ahır geldi. Büyük olasılıkla orada yine yavru kedilerle oynuyordu. Koşarak oraya gitti ve açık kapıları görünce rahatladı.

Adamlarından hiçbiri kapıyı açık bırakmazdı, o yüzden içeride olmalıydı. İçeri adımını attı ve onu bulamayınca şaşkına döndü. Sürüne sürüne Yavru kediler ve kalbi göğsünde duracak gibiydi.

Dizlerinin üzerine çöktü ve karısına ait olduğunu bildiği eşarbı parmakladı. Samanların üzerinde yatan kan damlalarını incelediğinde paniği daha da arttı. Ne olmuştu acaba? Koşarak eve gitti ve hastaneyi aradı. Belki de kendini yaralamıştı ve onu alması için ambulans çağırmıştı.

Birkaç dakika sonra Mark'ın elinde hiçbir cevap yoktu. Yardım çağırmanın ve bir arama ekibi göndermenin zamanı gelmişti. Karısı birilerine nerede olduğunu söylemeden asla uzaklaşmazdı. Telsizi eline aldı ve tüm adamlarının hemen gelmesini sağladı. Sonra babasını aradı, o da kardeşlerini arayacaktı.

Mark adamları organize etti ve hepsi çiftliğin farklı bölümlerini aldılar.

Gideli bir saatten az olmuştu, o yüzden fazla uzaklaşmış olamazdı.

Hemen o jete binmediği için Tanrı'ya şükretti. Eğer gelmeseydi

Biri onun kaybolduğunu fark etmeden önce bütün gece dışarıda olabilirdi.

Mark büyük olasılıkla aşırı tepki verdiğini fark ederek başını salladı.

Muhtemelen göl kenarındaydı ya da evden çok uzakta olmayan bir yerde kitap okuyordu.

Bir şeylerin ters gittiğine dair mantıksız bir korkusu var gibiydi. Kan sıçramalarını aklından çıkaramıyordu. Eğer bu olmasaydı, bu kadar paniklemezdi.

Adamlar araziye karış karış aradıktan sonra tekrar evde buluştular. Mary ve Scott geri dönmüş, kahve, çay ve sandviç hazırlayıp herkese dağıtmışlardı.

Adamlardan, "Hepinizin yemek yemesi ve Emily'yi bulmak için enerjinizi korumanız gerekiyor," diye rica etti. Hiç kimsenin iştahı olmamasına rağmen hepsi itaat etti.

Çiftlikteki herkes Emily'ye aşık olmuştu ve Emily'nin kaybolmasıyla tüm çalışanlar arasında büyük bir stres oluştu. Yeni bir oyun planı yaptıkları sırada Mark'ın ailesi geldi ve babası ile kardeşlerinin yanında olması onu rahatlattı.

"Arama kurtarma ekiplerini aradım. Köpekleri getirecekler. Onları ahıra götüreceğiz, ki bu onun olduğundan şüphelendiğimiz son yer ve onu takip edecekler," dedi Lucas.

Mark başını ellerinin arasına alarak, "Nereye gitmiş olabileceğini anlamıyorum," dedi. "Saatlerdir buradaydı ve asla haber vermeden gitmezdi.

Biri biliyor. Trevor birkaç dakika içinde evde olacak ve o ön kapıdan girdiğinde hep burada olur."

"Onu bulacağız kardeşim. Sana söz veriyorum," dedi Alex inançla. Elini rahatlatmak için kardeşinin koluna koydu.

Üç kardeş farklı seçenekler hakkında konuşmaya devam ederken, kadınlar telefon üstüne telefon açarak kızın herhangi bir yerde görülüp görülmediğini öğrenmeye çalışıyorlardı.

Bir haber ekibi geldi ve Joseph onlara kısa bir demeç verdikten sonra fotoğrafını koymalarını istedi. Anderson'larla ilişkisi olan biri kaybolduğunda, bu haber manşetlere taşınırdı. Joseph bu olaydan nefret ediyordu.

kısa da olsa ifade vermek için oğullarından zaman ayırmak istemiştir.

Yusuf sözlerini bitirdi ve onlara lütfen ailesinden uzak durmalarını söyledi. Tamamen gitmelerini sağlayamayacağını biliyordu ama onları evden uzak tutabilirdi.

"Gittiler mi baba?" Joseph içeri girdiğinde Mark sordu.

"Biliyorsun, kız bulunana kadar tamamen gitmeyecekler ama yolun sonundalar ve evden uzaktalar," diye oğlunu rahatlattı Yusuf.

"Onu bulacağız, değil mi baba?" Mark babasına sordu. O anda kendini kendi çocukları olan yetişkin bir adamdan çok, babasının tesellisine ihtiyaç duyan bir çocuk gibi hissediyordu.

Yusuf oğluna, "Onu bulacağımızı ve iyi olacağını sana garanti ederim," diye söz verdi. Bu sözü tutabilmesi için Tanrı'ya dua etti.

Emily başı çarparak uyandı. Çarpıntının ne olduğunu hissetmek için elini kaldırmaya çalıştı ve ellerini hareket ettiremediğini fark etti. Oturmaya çalıştı ve vücudunu hiç hareket ettiremedi. Paniklemeye başladı ve kollarını ve bacaklarını çekmeye başladı.

Etrafını görmek için gözlerini açtı. Küçük bir odada, pis bir yataktaydı ve kolları ile bacakları ba lıydı. İ ini dehşet kaplarken a lamaya ba ladı.

Neler olduğunu anlayamıyordu.

"Mark," diye haykırdı acı dolu bir sesle. Cevap gelmedi. "Mark," diye daha yüksek sesle tekrar bağırdı.

Bir ses duydu ve önce Mark'ın onu bulduğunu düşünerek rahatladı. Kapı açıldı ve garip bir adam içeri girdi. Onu daha önce hiç görmemişti ama adam onu çok korkutmu tu.

"Sonunda uyandın, endi elenmeye ba lamı tım," dedi ona, odanın diğer ucundan bakarken.

"Neredeyim ve neden ba lıyım?" diye sordu adama, dudakları titreyerek.

"Evdesin," dedi dengesiz adam. Emily adamın söylediklerine nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Onun öfkesini kışkırtmak istemiyordu ama kalmak istediğini düşünmesini de istemiyordu.

"Anlamıyorum."

"Bunu anlamak gerçekten çok basit," diye alay etti adam ona yaklaşırken. Adam ona doğru bakarken kadının omurgasında bir tiksinti ürpermesi oluştu.

"Aramızda bir bağ vardı ve sen benim yerime o aptal zengin adamı seçtin.

Çiçeklerimi kabul ettin, aşk mektuplarımı okudun ve yine de onunla

evlendin. Artık benimsin ve buradan ayrılmayacaksın," dedi adam.

Emily dehşet içinde ona baktı. Onu takip eden kişi buydu. Bunun nasıl

mümkün olduğunu anlamıyordu. Chris'in eşyaları arasında onun resimlerini

bulmuşlardı ve adam hüküm giymiş bir suçluydu. Şaşkınlık içinde adama

bakarken, gerçekler kafasına dank etmeye çalışıyordu.

"Gerçekten anlamıyorum, çünkü sizinle daha önce hiç tanışmadım," dedi

ona.

"Tanışmıştık. Kasabaya yeni geldiğinde süpermarkette meyve seçmeme

yardım etmiştin ve ben de sana iyiliğinin karşılığını vereceğimi

söylemiştim," dedi. Ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu.

"Bunun iyi olacağını ve bir dahaki sefere beni göreceğini söyledin. Aynı

saatte dükkâna geri gelmeye devam ettim ama sen hiç gelmedin, ben de

sana çiçekleri gönderdim. Onları kabul ederken yüzünü izledim ve sen

gölümsüyorlardı. Sonra sana notları ve mektupları gönderdim. Benimle

birlikte olmak istediğini biliyordum ama Mark gitmene izin vermiyordu.

Sonra gidip onunla evlendin ve beni aldattın, ben de seni yalnız yakalayana

kadar bekledim," dedi ürkütücü adam.

Şimdi yatağın kenarında oturuyordu ve Emily dehşetin ötesindeydi.

Tamamen Mark'ın merhametine kalmıştı ve kaçmak için hiçbir yolu yoktu.

Mark onu asla bulamayacaktı; nerede olduğunu bile bilmiyordu. Bu zalim adam yüzünden bebeğini kaybedeceğinden çok korkuyordu. Elini koruyucu bir şekilde rahminin üzerine koymak istedi ama kollarını hareket ettiremedi.

"İsimler konusunda gerçekten kötüyüm, seninkini tekrar söyler misin?"

diye sordu, bir şeyler bulana kadar adamı oyalamayı umuyordu.

"Joshua'yı hatırladın mı?"

"Evet, şimdi hatırladım," diye yalan söyledi ona. Onu hâlâ

hatırlayamıyordu. "Aramızda bir bağ vardı, seni o yerden uzaklaştırırsam Beni hatırlardın," dedi kirli elini yüzünün yan tarafında gezdirirken.

"Gerçekten rahatsızım Joshua, beni çözebilir misin?" diye sordu ona, dostça bir ses olduğunu umduğu bir sesle.

"Henüz değil," dedi ve adım atmaya başladı. "Beni kandırmaya çalışıyor olabilirsin. Babam bana kadınların istediklerini elde etmek için her zaman yalan söylediklerini öğretti," diyerek ona tükürdü.

"Joshua sana yalan söylemem," dedi, onun güvenini kazanmayı umarak.

"Kapa eneni," diye bağırdı ve ona vuracakmış gibi elini havaya kaldırdı. Emily irkilerek kaçtı ama neyse ki yumruğu atmadı. Orada sessizce yattı ve ağladı. Bir şekilde Mark'ın onu bulması için dua etti.

"Bize gerçek bir aile gibi akşam yemeği hazırlayacağım ve sonra seni tuvaleti kullanman için dışarı çıkaracağım çünkü bu gece sonunda benim olacaksın," dedi odadan çıkmadan önce.

Emily en azından bir uzvunu serbest bırakabilmek için hemen bağlarını bükmeye başladı. Eğer bir elini kurtarabilirse, diğerlerini de çözebilir ve belki de kaçabilirdi. Mücadele onu yıpratmaktan başka bir işe yaramayınca sonunda pes etti ve gücünü korumaya karar verdi. Görünüşe göre tek şansı onu dışarı çıkması için serbest bıraktığında olacaktı. Lisedeyken oldukça iyi bir koşucuydu, bu yüzden ondan kurtulabilirse kaçma şansı olabilirdi.

En büyük sorun, havanın kararmaya başlamış olmasıydı.

ne yöne koşacağını bilmiyordu. Umurunda değildi. Daha fazla gidemeyecek hale gelene kadar koşacak ve sonra saklanacak bir yer bulacaktı. Karanlık onu en azından ondan da gizleyecekti. Yapması gereken buysa şafağa kadar bekleyebilirdi. Orada kalıp adamın onu öldürmesine izin vermeyecekti.

ona tecavüz et.

Sonunda hissettiği acı ve yorgunluk onu ele geçirene ve huzursuz bir uykuya dalana kadar orada yattı.

Emily köpek havlamaları ve bağıran adamlarla uyandı. Umutlarının artmaya başladığını hissetti. Belki Mark onu bulmuştu ve tüm bu kbus sona erecekti. Bekledi ve sonra adının söylendiğini duydu.

Arama ekibi eve vardı ve Mark adamları ahıra götürdü. Köpekler etrafı kokladılar ve hemen zincirlerini çekerek kadının kokusunu takip etmeye başladılar. Mark onları takip etmek için hiç vakit kaybetmedi.

Lucas ve Alex hemen onun yanındaydı ve  arama ekibini ormanda takip ettiler. Mark, kendi isteği dışında olmadığı sürece neden bu şekilde gelmiş olabileceğini anlayamıyordu.

Arama ekibinin lideri, arazisini çevreleyen ormanda yaklaşık bir mil ilerledikten sonra durdu ve herkesi konuşmak için yanına çekti.

"şuradaki tepenin üzerinde bir kulübe görüyorum ve köpekler bizi doğrudan oraya götürüyor gibi görünüyor. Emily'nin yaralanıp bir sığınak mı aradığını yoksa kaçırıldığını mı bilmiyoruz ama kan ve doğrudan buraya giden yol bana daha çok kaçırılma gibi görünüyor" dedi arama lideri.

"Gidelim o zaman," dedi Mark hırlayarak. Karısı bir canavarın elindeyse, onu hemen geri alacak ve adamı parçalara ayıracaktı.

"Mark, hemen içeri dalmak istediğini biliyorum ama bu yapılacak akıllıca bir şey değil. Araziye gizlice girmeliyiz. Eğer biri karını kaçırdıysa ve içeride onunla birlikteyse ve bizim orada olduğumuzu biliyorsa, bu bir Rehine durumu. Emily için en iyi sonuç, bu adamı dışarıda yakalayabilmemiz. Kulübeye farklı yönlerden geleceğiz.

Kulaklıklarınızın çalıştığından emin olmak için bir telsiz kontrolü yapalım. Kimse fısıltıdan daha yüksek sesle konuşmasın," diye emretti lider.

Adamın eski bir asker olduğu herkes tarafından biliniyordu. Mark operasyondan sorumlu kişi olduğu için minnettardı.

Ayrıldılar ve yavaşça kulübeye doğru ilerlediler. Mark kardeşleriyle birlikteydi ve arama lideri yan taraftan geliyordu. Yaklaştıklarında Mark bir kargaşa duydu ve köpekler çıldırmaya başladı.

Mark birinin "Onu yakaladım," diye bağırdığını duydu.

"Kabini kontrol edin," diye bir başka ses daha katıldı. Mark'ın bundan daha fazla yönlendirilmeye ihtiyacı yoktu. Son yüz metreyi koşarak geçti, Emily'nin adını seslendi ve kendi güvenliği konusunda endişelenmeden kapıyı açtı.

Mark loş kulübeye bakıp Emily'nin yatağa bağlı bir şekilde yattığını gördüğünde, içindeki her içgüdü kapıdan dışarı koşup ona bunu yapan adamı öldürmesini söylüyordu. Yine de onu bunu yapacak kadar uzun süre bırakmasına imkân yoktu.

"Mark, beni bulacağını biliyordum," diye hıçkırdı, Mark yavaşça yatağa oturup ona dokunduğunda. Hiçbir yerinin kırılmadığından emin olmak için vücudunun her yerini yokladı ve sonra eğilerek şişmiş ağzını nazikçe öptü.

"Başına bunlar geldiği için çok üzgünüm bebeğim," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. Onu çözmeye başladı ve kızarmış bileklerini ve ayak bileklerini görünce öfkesini tutmak zorunda kaldı. O canavarın ona neler yaşattığına inanamıyordu.

"Ben iyiyim Mark, o bana zarar vermeden önce buraya geldin," dedi ona, gözyaşları kirli yanaklarından aşağı süzülürken.

Mark onu kucağına aldı ve güvende olduğu için minnettar bir şekilde ona sarılarak oturdu. Sırtını ovmaya ve elini karnındaki şişliğin üzerinde gezdirmeye devam etti. "Bebek mi?" diye sordu, bir sorun olup olmadığını duymaktan korkuyordu.

"Bebek iyi, hareket hissediyorum ama kesinlikle hemen bir kontrole gitmek istiyorum. Kafama çok sert vurdu."

Mark onun güzel saçlarındaki kurumuş kanı görebiliyordu ve tüm vücudu bir dövüş için gerilmişti. Onu kaldırdı ve kulübeden dışarı taşıdı. Onun orada bir dakika daha kalmasına dayanamazdı.

Çok geçmeden siren seslerini duydular, polis ve sağlık görevlileri aşırı büyümüş toprak yoldan aşağı iniyorlardı. Mark onu kollarında tuttu. ambulans yaklaştı. Hızla ambulansa doğru yürüdü ve onu nazikçe sedyeye yatırdı. Sağlık görevlisi onu bazı makinelere bağladı ve çok geçmeden bebeklerinin kalp atışlarının sesi etraflarındaki kaosu üzerinden duyulmaya başladı.

Mark onun gittiğini öğrendiğinden beri ilk kez rahat bir nefes aldı. Şu anda bir polis aracının arkasına bindirilmekte olan adama ters ters baktı.

"Bay Anderson, size ve eşinize sormamız gereken bazı sorular var," dedi bir memur ambulansa yaklaşırken.

"Karımın hemen hastaneye gitmesi gerekiyor; lütfen bizi takip eder misiniz?" Mark adama sordu.

"Bunu yapabiliriz. Bu adam nezarete atılacak, yani bu gece kimseye zarar veremeyecek," dedi memur ve sonra uzaklaştı.

"Çiftliğe doğru koşacağız ve seninle hastanede buluşacağız," dedi Lucas, sonra dönüp Alex'le birlikte tepeye doğru koşmaya başladı.

Ambulans hastaneye doğru ilerlemeye başladığında Mark kendini daha iyi hissetti. Hem karısı hem de doğmamış çocuğuyla ilgili her şeyin yolunda olduğunu teyit ettiklerinde çok daha iyi hissedecekti.

Emily acilen acil servise götürüldü ve kısa bir süre sonra Mark'ın yakın arkadaşı olan doktorlardan biri tarafından muayene edildi.

"İyileşecek," dedi doktor onlara. "O şişlik yüzünden bu gece uyurken ona göz kulak olmanızı istiyorum. Onu bu kadar çabuk bulduğunuz için gerçekten şanslısınız gibi görünüyor," diye sözlerini tamamladı.

Mark adamın elini sıkarken, "Çok teşekkür ederim Jim, onu bu kadar çabuk gördüğün için minnettarım," dedi.

Dr. Jim, "Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun Mark," dedi ve gitti.

Doktor ona ağrı kesici vermişti, bu yüzden başı artık ağrıyordu ama ağrıyordu, bilekleri ve elleri yanıyordu. İstiyordu ki

Vücudundaki kirden arınmak ve köpüklü bir banyoya dalmaktan başka bir şey istemiyordu.

Mark giyinmesine yardım etti ve bu ironi karşısında gülümsemek zorunda kaldı. Genellikle onu giysilerinden çıkarmaya çalışırdı, giydirmeye değil.

"Bu bir değişiklik," dedi

ona cilveli bir gülümsemeyle baktı.

Mark onunla şakalaştığını anlayınca şok içinde ona baktı. "Seni seviyorum Emily. Eğer oraya gitmeseydik neler olabileceğini düşünemiyorum bile," dedi kalın bir sesle.

"Mark, oraya zamanında ulaştın ve ben artık o adamı ya da yeri düşünmek istemiyorum. Ben bulunan şanslı kişilerden biriyim çünkü sana sahibim," dedi elini Mark'ın yanağında gezdirirken.

"Tamam, senin için endişelenmeyi bırakmaya çalışacağım," dedi zayıf bir gülümsemeyle.

"Teşekkür ederim. Şimdi eve gidelim." Elini tuttu ve onu acil servisin bekleme salonuna götürdü. Lucas ve Alex onları görür görmez ayağa fırladılar.

"Sen iyi misin? Bebek iyi mi?" diye hep bir ağızdan sordular. Emily başını evet anlamında salladı ve sonra ani bir hareketle kardeşlerin her birine sarıldı.

"Beni önemsedığınız için teşekkür ederim. Kardeşim olduğunuz için çok mutluyum," derken gözlerinden bir damla yaş süzüldü. Her iki adam da tek kelime edemeyecek kadar tıkanmıştı ve bunun yerine ona daha sıkı sarıldılar. Birkaç dakika sonra dışarı çıkıp arabaya doğru ilerlediler.

Adamlar ona porselen bir bebekmiş gibi davranıyorlardı. Hatta Mark, arabaya binmek için eğildiğinde kapı pervazına çarpmasından endişe

ederek başını tuttu.

Eve dönüş yolundaki kısa yolculukta arka koltukta oturmuş, Mark'ın kollarına sokulmuştu. Arabayı durdurduklarında ön kapı açıldı ve verandada kız kardeşleri, Joseph ve Katherine, Mary, Scott ve Edward oturuyordu.

Ailesi olan bu muhteşem insan grubuna bakarken bir kez daha duygu seline kapıldı. Merdivenlerden çıktı ve sarılıp öpüldükten sonra çalışma odasına götürüldü; burada üzerine bir battaniye örtüldü ve eline dumanı tüten bir kupa tutuşturularak oturtuldu.

"Bunu iç, sonra da konuşmana gerek kalmadan seni yukarı çıkarıp temizleyelim," dedi Mary, bir ana tavuk gibi kontrolü ele alarak.

Emily itaatkâr bir şekilde yatıştırıcı sıvıyı içti ve bunun kendisini daha iyi hissettirdiğini ve ciddi bir şekilde tükenmiş olan enerjisini biraz daha artırdığını fark etti.

İçkisini bitirdiğinde Amy ve Jessica onu üst kata çıkardı ve sıcak suyun rahatlatıcı spreyinin altına atladığında rahatladı. Kendisini alıp götüren adamın izlerini temizlemek için acele etmedi ve ovalamaktan cildi pembeleşti.

Dışarı çıkıp temiz pazen pijamalarını giydiğinde kendini neredeyse yeniden insan gibi hissediyordu. Giydiği çamurlu kıyafetler için "Lütfen bu kıyafetleri yak," dedi.

"Sorun değil," dedi Jessica ve kıyafetleri yerden alıp çöp kutusuna attı.

"Sen buraya tekrar gelmeden önce gitmiş olacaklar."

Kızlar merdivenlerden aşıağı indiler ve Emily bir kez daha üzerine bir battaniye atılmış kanepeye yerleştirildi. Mark onun yanına oturdu ve onu sıkıca kendi tarafına çekti.

Emily ahırda olduğunu ve adamın ona arkadan yaklaşp kafasına bir şeyle vurduğunu düşündüğünü anlattı.

"Trevor iyi mi?" diye sordu.

"Ona neler olduğunu söylemedik. Bunun en iyisi olacağını düşündük," dedi Joseph.

"Teşekkür ederim Joseph, bilmesini istemezdim," dedi rahatlamış hissederek. Yatağa gittiğinde onu kontrol edecekti, her ne kadar onun güvende olduğunu biliyordu.

"Hepinizin endişelendiğini ve her an dağılmamı beklediğinizi biliyorum. O kulübede kilitli kaldığımda her şeyden çok korkuyordum ama Mark kapıdan içeri girdiğı anda bu korku sona erdi. Bir şekilde beni kurtarmak için orada olacağını biliyordum ve benim için gerçekten endişelenmenize gerek olmadığını bilmenizi istiyorum," dedi onlara içtenlikle.

"Tamam, endişelenmeyi bırakacağız," dedi Jessica. "Şey, biraz endişelenebiliriz ama bunu senden saklayacağımızdan emin olabilirsin," diye ekledi gülerek.

"Herkes buradaki misafir odalarını kullanabilir ya da evine gidebilir ama ben eşimi yukarı çıkarıp uzun bir köpük banyosu yaptıracam ve ağrıyan eklemlerini rahatlatacağım. yatağa," dedi Mark ailesine.

"Sanırım eve gidip bir süre çocuklarımıza sarılacağız," dedi Amy Emily'nin yanına gidip ona sarılırken.

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor," dedi Emily ona.

Jessica ona, "Biz de aynısını yapacağız ama bu hafta sonu çocuklarla birlikte geliyoruz, böylece büyük bir aile barbeküsü yapabiliriz," dedi.

"Mükemmel. Teşekkürler Jessica," dedi Emily, aileyi bir kez daha bir araya getireceği için heyecanlıydı.

"Annen ve ben bu gece burada kalacağız. Torunumuzla vakit geçirirsek sabah kendimizi daha iyi hissederiz," dedi Joseph. O ve Katherine merdivenlere doğru ilerlemeden önce Emily'ye bir öpücük verdiler.

"Sizi seviyorum çocuklar," diye seslendi arkalarından.

"Banyodan sonra yemen için sana yemek hazırlayacağım. Kapının yanındaki masanın üzerine bırakacağım. Mideni yormayacak bir şey olur," dedi Mary.

dedi ve sonra aceleyle mutfaka gitti.

"İyi olduğunuz için gerçekten minnettarım. Bu eski eve geldiğinden beri gözle görülür şekilde daha fazla kahkaha var. İçiniz de dışınız da çok güzel bir kadınsınız," dedi Edward ona.

"Teşekkür ederim, Edward. Hepiniz benim ailemsiniz," dedi ve sonra onun yanağına bir öpücük kondurdu. Adam bir şeyler mırıldandı ve sonra ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

Nihayet yalnız kaldıklarında Mark ona, "Sen, benim güzel karım, inanılmaz derecede seviliyorsun," dedi.

Emily kocasına, "Bu alabileceğim en güzel hediye," dedi.

Mark onu kollarına aldı ve nazikçe odalarına taşıdı. Onu yatağa oturttu ve ardından ona ılık bir köpük banyosu hazırladı. Yavaşça soyundu kıyafetlerini çıkardı ve onu nazikçe öptükten sonra banyoya götürdü ve yumuşak bir şekilde rahatlatıcı suyun içine bıraktı.

"Bana katılmak ister misin, ayak masajı yapabilirim?" Emily ona sordu.

Mark kıyafetlerini çıkardı ve küvetin karşı tarafına tırmandı. Emily'nin ayağını kucağına aldı ve hafifçe masaj yapmaya başladı.

Mark onun ayaklarını ovdu ve yavaşça düzgün baldırlarına ve uyluklarına masaj yaptı. Mark onu okşarken günün tüm düşünceleri silinip gitmişti,

ayak tabanlarından uyluklarının üstüne ve aşağıya doğru.

Onu çevirdi ve nazikçe sırtını yıkadı, sonra ellerini etrafında dolaştırdı ve sabunlu parmaklarını karnında ve göğüslerinin üzerinde gezdirdi. Başını onun boynuna yasladı ve dokunuşunun verdiği hissin kendisini yıkamasına izin verdi. Adamın uyarılmışlığının sırtına baskı yaptığını hissedebiliyor ve kocasının ne kadar erkeksi olduğunu düşünerek gülümsüyordu.

Sonunda ikisini de duruladı ve ıslak bedenini yatağa taşıdı. Havluyu kızın üzerinde gezdirerek onun için acı çekmesini sağladı. Sonra onu yatağa yatırdı ve kollarının arasına aldı.

"Seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun, değil mi?" diye sordu ona, dudaklarını ve boğazını nazikçe öperken.

"Sanırım seni sevdiğim kadar," diye yanıtladı onu ve sonra inledi.

Ellerini vücudunda gezdirmeye devam ederken, "Sanırım seni ve Trevor'ı ilk gördüğüm andan itibaren sana aşık oldum, o kadar berbat bir gün geçirdikten sonra orada öyle güzel duruyordunuz ki," dedi.

"Oğlumla ilk kez nazikçe konuştuğunuzda size aşık oldum," dedi gözleri yaşararak.

"Ah Emily onu nasıl sevmem, seni nasıl sevmem?" dedi. Gece boyunca ona ne kadar uzun olduğunu gösterdi.

Sonsöz

Yusuf sandalyede oturmuş, torunlarının Noel hediyelerini açmalarını izliyordu. Bebek Tassia'yı göğsüne yakın bir şekilde kucaklıyordu. O sadece bir

Birkaç haftalık ve torunlarının geri kalanı kadar güzel. Mark ve Emily güzel bir bebek yaratmak için kesinlikle doğru reçeteye sahipti.

Trevor ve Jasmine'in çikolata paylaşımlarını izlerken gülümsedi. Jasmine, Trevor'ın kuzeni olduğunu ve onunla evlenemeyeceğini öğrenince biraz hayal kırıklığına uğramıştı ama bunun birlikte daha fazla zaman geçirecekleri anlamına geldiğini öğrenince kısa sürede toparlandı.

Isaiah ve Emily yepyeni atlarının üzerinde sallanıyor ve tüm odayı aydınlatacak şekilde kıkırdıyorlardı.

Katherine piyanoda Noel şarkıları çalıyordu ve tüm çocuklar şarkılara eşlik ediyordu. Jessica'nın gerçekten çok güzel bir sesi vardı ve Amy ile Emily de ona eşlik edince sanki yukarıdan gelen melekler gibiydi.

Üç oğlan ateşin başında içkilerini paylaşıyorlardı ve birkaç dakikada bir, sanki kadınların bir şey yapmadığından emin olmak istercesine eşlerine bakıyorlardı.

üzerlerinde kaybolur.

Yusuf çöpçatanlık işinin bu kadar iyi sonuçlanmasından gurur duyuyordu. Artık özlediği geniş aileye sahipti ve işler böyle iyi gitmeye devam ederse, daha da fazla torunla kutsanacaktı.

Eşleşebileceği başka biri olmadığı için biraz hayal kırıklığına uğradığını itiraf etmek zorundaydı. Bu işte gerçekten çok iyi olduğunu fark etti.

Lucas ona, "Baba, gel de şu konyaktan biraz iç, gerçekten çok güzel," diye seslendi.

"Bana bir dakika verin," dedi. İsteksizce ayağa kalktı ve Tassia'yı portatif beşiğine yerleştirdi, başında durarak uyanmadığından emin oldu. Onu tekrar kucağına almaktan büyük mutluluk duyacaktı.

Uyumaya devam etti ve ona tekrar sarılması için hiçbir bahane vermedi. Oğlanlarına doğru yürüdü ve bir bardak için elini uzattı.

Mark bir kez daha karısına ve oğluna bakarken, "İtiraf etmeliyim ki baba, Noel her yıl daha da güzelleşiyor," dedi.

Lucas, "Evliliğin hayatımın sonu olacağını düşünmüştüm ama bunun gerçek bir başlangıç olduğunu anladım," diye itiraf etti.

Alex, "Bu işe kalkışacağımı hiç düşünmezdim ama Jessica olmadan ben sadece yarım bir insanım," dedi.

"Tabii ki tüm bu harika bebekler tatilleri parlak kılıyor
Yine," diye ekledi Joseph müzik ve kahkahalarla dolu odaya göz
gezdirirken.

"Haklı olduğunu kabul etmekten nefret ediyorum baba ama sana bir tane
vermek zorundayız," dedi Lucas.

"Bunu arada bir duymak çok güzel," dedi Joseph göğsünü biraz kabartarak.

Alex odanın geneline "Herkes Mutlu Noeller," dedi. Oda Mutlu Noeller
korusuyla doldu ve Joseph hayatın olabildiğince harika olduğunu
biliyordu.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.